

ئىبراھىم ئەممەد
يادگارو ھىوا

نىڭارى : ھاوري ئەنۋەر فەخرى

روقار چیه و بۆچیه؟

(روقار) وشیه کی تازه دۆزراوه نییه بیخینه ناو فرهنگی زمانی کوردی یه و، بەلکو تەقلیدنی کی تازه یه بۆ جوانتر نیشاندانی ئەستیره درەشاوه کانی ئاسمانی ئەدەبیمان. ئەم ووشیه لیکدراویکە لە دوو له تە ئاوینه، موتوریه کردنی چلی وشیه کە له سەر قىدى وشیه کی دیکو، تا ئە چلە سەوزەی لی شین بى و سیبی ریکی نەخشین دروست بکا بۆ پشودانی کەلە داهینه راشمان لە ئیستاوار را بەردوودا.

دەزگای چاپ و پەخشى سەردهم لە پیروزه ئەدبى و پۇوناکىيە کانى خۆىدا بېرىارى دەركىدنى بۆزنانە - گۇفارىکى دا بۆ شەوهى مانگانە لە چەند لایپرەيە کی شیا و شایاستەدا، هەرجارەی باسى داهینەریکى كوردبات، يَا داهینەریکە بە رەچەلەك يَا بەزمانى نۇوسىن كورد نەبن بەلام بەقدەدار بە بۇويەك نزىك بى لە كورد وەك (گۇنئەرگراس، ئىسماعىل بىشىچى، سەليم بەرەكتا، يە...، كەمال... هەند). بۆزیه ئەم پیروزه یە هەردوو پیتى (قار) ی گۇفار و وشی بۆزنانەمەلچى و خستىيە سەرەتە دەردوو پیتى (قار) ی گۇفار و پیتکەو وشی (روقار) يان دروست كرد.

(روقار) هەرجارەی چەند لاپەرەيە کى بلاوكراوه و بادونە كراوه، ژيان و نۇوسىنى، بارى سەرنج و بۆچۈنلى، چاكتىن دەقى داهینەران، ھاوشان لە گەل وىنە و ھەنلەكارى و مۇتىقى گۇنجاودا بلاودەكتاوه، بە جۆرە دەرەننائىتكى ھونىرى تازە كە ھەماھەنگى لە نیوان و شەۋە رەنگ و ھەنلەكارى تەواو بەرجەستە بى، ئەمەشيان كارىتكى تازەيە و پىۋىستى بە خويندەنەوەيە کى تازە و دۆزىنەوەي رەھەندە جىاجىاكانى ژيان و نۇوسىنى داهینەرەكانەوە ھەيە.

ديارە (روقار) لە جىېجىنەرەن ئەم ئەركەى دا بۇوبەپووی كۆمەلەنک بەرىست و كىشە دەيىتەوە، لەوانە چۈنئەتىي ھەلبىزىارنى جوانترىن دەق كە ھەندىكىان زەمان ساغى كەرۇتەوە و ھەندىكى تۈرىش دەكەوتىنە ئەستۇرى دەستەي كارگىنۇ ھەلسپۇرنەرانى (روقار)، و پەيوهندىي بە سەلىقە تىنگەيشتن و گۆشەنیگاي بىنەتى تازەوە ھەيە، بىنەنەك كە ئەدۇيى دەقەكان جوانتر بىبىنى و بەرەۋامبۇن و كارىگەرىي دەقەكە لە كۆن و ئىستادا دەستىشان بکا، دەقىك كە داهینەران كۆك بىن لەسەرى و لە گەل بۆزگاردا كاڭ نەبوبىتەوە.

كىشە دىكە بىرىتىيە لە پەرت بۇون و كۆنەرەن وە دەست ئەنكەوتى بەرەمى بەشىنى داهینەرانى كورد. بۆ نمۇونە بەرەمە كانى چىۋەنۇسىتىكى گومناوى وەك (لەتىف حامد، يَا ژيان و تابۇلەكانى دانىيال قىساب، يازىيان و بەرەمە كانى موحەپەم مەممەد ئەمین... هەند)، كە بىكۈمان ماندۇبۇون و گەپان و سەر لەنۇي خويندەنەوەي ھەمو بەرەمە كانى دەوئى، ئەمە سەرىبارى دەست نەكەوتى فۇتۆگرافى كەسى داهینەر و وىنە ئەم شۇينانەي كە تىيدا ژياوه.

ماوهەتەو بلىنەن لىستى ناوهەكان چۈن ھەلەبىزىرين و بۆلە ئىبراهيم ئەحەمەدەوە دەستىمان پىنگىد؟

دەستەي بېرىۋەری دەزگای چاپ و پەخشى سەردهم لە ژمارە كانى داماتووی روقاردا ناوى ھەمو ئە داهینەرانە بلاودەكتاوه كە ھەلبىزىدرابون لە ماوهى سالى ۱۹۹۹ دا ژمارەي سەرىيەخۇيان بۆ تەرخان بکرى، ئەم ژمارەيە لە مامۇستا ئىبراھيم ئەحمد (بەتەمەتىزىن دەنەنەن) وە دەستىمان پىنگىد، كە زۇربەي بەرەمە كانىيمان لە بەرەدەست دا بۇو. ئىبراھيم ئەحمد (بىلە) يەكىنەكە لە چىۋەنۇس و بۆزنانەوان و پەخسان نۇوس و شاعير و وەرگىپەر، هەرە دىيارە كانى كورد و (ئانى گەل) و (كۆيىرەوەرى) و (گۇفارى كەلاؤنۇن سىن سەبەتەي زېرىنى پېر لە گولى باخچە كانى داهینەن ئەم داهینەرەن و سىن ئەستىرە ھەرە درەشاوهن لە ئاسمانى ئەدەبیاتى كوردى دا.

(روقار) دەچىتە ناو ژانى گەل و بىنگەي زۇخاوى كۆيىرەوەرە كان دەپىزى و كۆن بەدېك و داڭ نادا و لە ھەر كۆن يەك گولىنى سۈر بىبىنى، بۇي دەچى.

دەستەي راۋىز گاران

حسىن عارف

رەووف بىنگەرد

رېبىن ئەممەد ھەردى

سەرپەرشتى گشتى

شىركەن بىنگەس

بەپىوه بەرى روقار

دەشاد عەبدۇللا

ئەندامانى كارگىز

عەتا مەممەد

فەرىدون پېنچۈنى

سەرپەرشتى ھونەرى

قادر ميرخان

1

5/5/1999

دۇغۇ

2

ھونەرمەند : ھاۋى ئەنۇر فەخرى

سالى ۱۹۵۸ لە سلیمانى لە دايىك بۇوه، ئەكاديمىيە ھونەر جوانە كانى بەغداي سالى ۱۹۸۱ تەواو كردوو، بەشدارى لە چەند پېشانگايە كى تايىبەتى و ھاۋىيەشدا لەنادە دەرەوەي و لاتدا كردوو، ئەندامى (كۆمەلى ھەشت) بۇوه، چەند خەلاتىكى وەرگرتۇو، ئىستاش مامۇستايە لە كۆلىزى ھونەرى زانكۆي سلیمانى.

(روقار) مانگانەيە كى رۆشتبىرىيە و ھەر ژمارەي تايىبەتە بە داهینەریك

ناونىشان: سلیمانى فولكەيە كەگىتن دەزگای چاپ و پەخشى سەردهم - روقار - ت: ۲۹۸۳۹

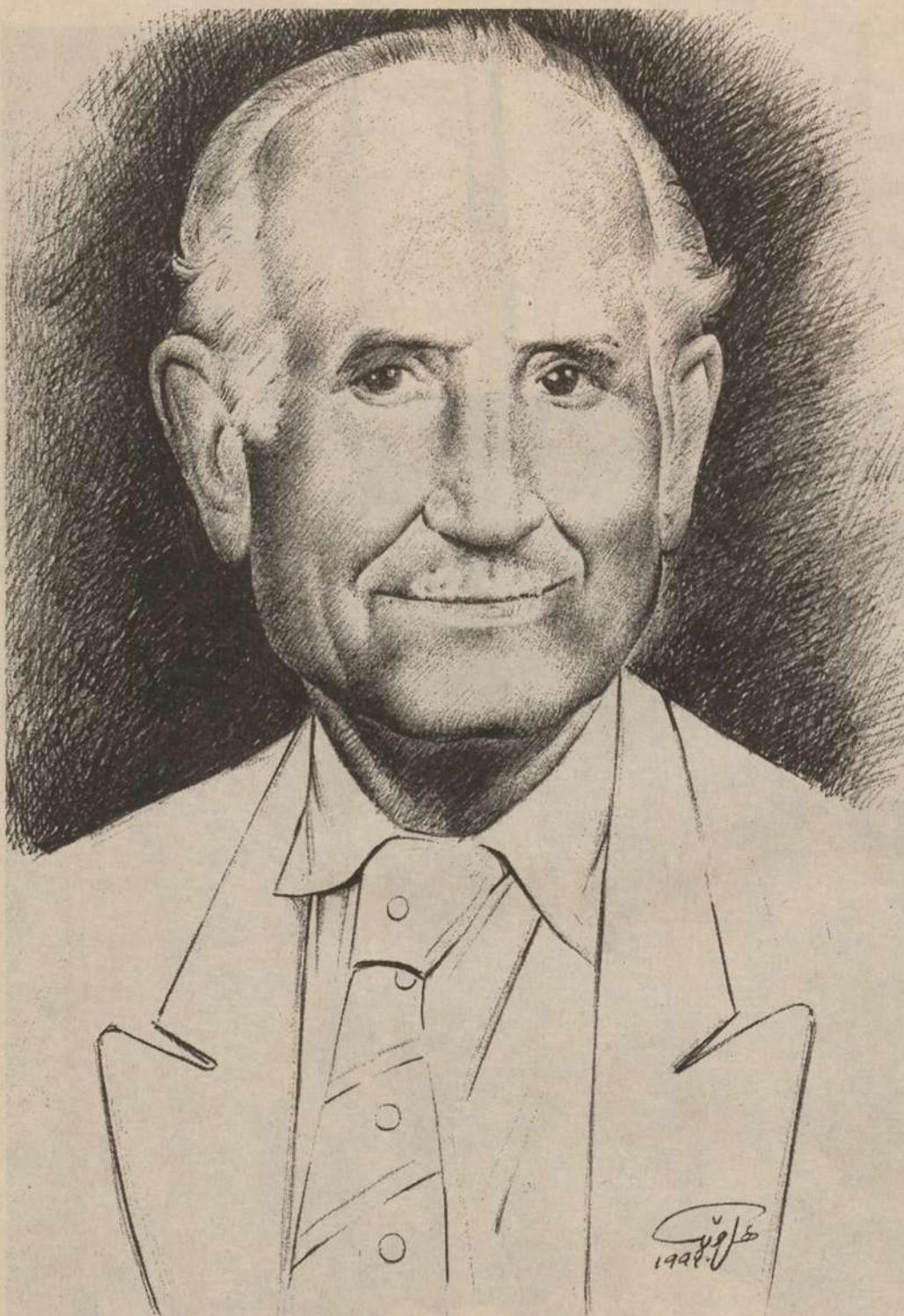
لە دەرەوەي كوردىستان:

Tel: 0044 162 846008 Fax: 0044 162 84 77660

چیزکنووس و روزنامه‌نووس

ئیراھیم ئەحمدەد

(بله)

پزمانی کوردی دانا - نیترئه ستیره داهینانی
کەمتر روو له درهوشانه و بوروه.

"زانی گەل" سالی ۱۹۵۶ نوسراوه، ۱۷ سال دواتر
ئینجا بلاوکاریه وه.

* ئیراھیم ئەحمدەد جگه له چیزۆک و پەخسان و
شیعرو و هرگیران، روزنامه نووسنیکی به توانا بورو
جگله گۇفارى گەلاویز کەخۇی خاوند ئیمتیازی
بورو، سالی ۱۹۵۸ ئیمتیازی بۇزنانامەی
"خەبات" يشى و هرگرت و ماوهیەکیش له بەغدا
رۇزنانامەی "كوردستان" ئى دەركىدووه.

* يەكم بەرهەمی له رۇزنانامەی "زان" له سالی
۱۹۳۲ بلاوکردتەوە و دواجاریش له لەندەن
"چرىكەی كوردستان" ئى چاپ و بائو دەكرده وە.

* دوا بهرەمی بلاوکاراھى رۇمانى (دېك و گول).
* نیستا له لەندەن دەزى.

زانی پرمەينەتىي ژنى كورد و كۆپى خەبات،
سیماي هەرە دیارى ناو چیزۆك و پۇمان و
پەخسانەكانىن.

لەشىعىدا جۆرە شەفافىتىكى رۇمانسى خەرمانەي
لەدەورى ئە واقيعە تالەدا بەستووه و ئەمەش
بەپۇونى لە "يادگار و هيوا" و بەشىنى
شىعرەكانى ترى دا دىارە.

* سالی ۱۹۴۹ ئیراھیم ئەحمدەد گىراو رەوانى
بەندىخانەي ئەبۈغىزب كرا، چراي گەلاویز
كۈزىيە وە لەپىرى بەرە زىننەندا شىعى "دراد
تىرى كوان" ئى وتۇوه.

* جىهانى پەلە كىشىمى سىاسەت و
دەرىيەدى بەشىنى نۇرى تواناي ئەدەبىي ئیراھیم
ئەحمدەد پەرش و بلاوکرد، بەتايىتى كە ماوهىك
سەكتىرى پارتى ديموکراتى كوردستان بورو، بۇيە
دواي رۇمانى "زانى گەل" كە بەردى بىناغەي

* سالی ۱۹۱۵ لە سليمانى له دايىك بوروه
بەشىنىكى مندائىلى له گەپەكى دەركەزىن بەسەر
بردووه، ماوهىكىش له گەپەكى صابونكەران ژياوه.
* سالی ۱۹۳۷ لە بەغدا كۆلتىجى (حقوق) ئى
تەواوكىدووه و لە سالى ۱۹۴۲-۱۹۴۴ حاكم بوروه.
ئە سالەي حقوقى تەواوكىد نامىلەكىيەكى
بلاوکرده وە بەناوى (الاكراد و العرب) كە باسى له
پەيۋەندى نىوان ھەردوو نەتەوە و ئاسۇزى
ھاوكارىيان دەكە.

* لەنیوان ۱۹۴۹-۱۹۳۹ بەھاوكارى خوالىخۇشبوو
علامە الدين سجادى گۇفارى "گەلاویز" ئى لە بەغدا
دەركىدووه.

ئە گۇفارە سەرەمەنکى زېپىنى لە زيانى ئەدەبى و
بۇزنانامەنۇسىي كوردى دا ھىنتا پىشەو و زمانى
كوردىيىشى لە دېك و دال پاك كرده وە. ئەگەر
بەراوردىك لە نىوان زمانى كوردى لە سەرەمەن
"گەلاویز" و زمانى كوردى سەرەمەن شىخ مەممود
بەكىن ئەو جىاوازى يە لە پېنۇوس و بەكوردى
پەتى نۇوسىن و رەوانى داپاشتن دا بەپۇونى
دەبىتىن.

"گەلاویز" جە لەھى بوارى لە بەرەمەن داهىنەران
پەخسانىد بىز بلاوکردنەوە بەرەميان و گەيانەنى
دەنگىيان، بەھەمان شىوھ پەدىكى باشىشى دروست
كىرد بۇ گەيانەن و ناسانەن ئەزمۇونى ئەدەبى
مەللەتانى تر ئەويش لەپىرى وەرگىپانەوە، كە
ئیراھیم ئەحمدەد پىشەنگى ئە ئەزمۇونە بۇو.

لەوئى جەلە بەرەمەنەي ناوى خۇي بەسەرەوە
بورو، زۇرچار بەناوى خوانداوهە (بلە، ب، ھل، ن
ا) نۇوسىنى جۇداوجۇزى بلاو دەكرده وە.

* ئیراھیم ئەحمدەد يەكىنەك لە پەخسان نۇوسە هەرە
ديارەكانى كوردو، رووداوى تالىبارى خۇمالى،
خەباتى چەسماوهە هەزاران، ئەخۇشىي بىزۇكراتى،
نرکەو راپەپىنى جوتىاران، گەندەلىي سىاسى،

دُقَلْ

٤

مُهَاجِر
١٩٩٩

من بهماچ دزین تو بهدل دزین
هزار پهله بدهین و پشت دزانان
بنی دابنیشین لهنیو گولشن
لهزیر سیبهری دارو دهونا
لهترسی دوزمن بهسوژهی بهیان
گفتگو بکهین لهگهنه و هتمن
بنی دابنیشین لهنیو چناران
لهچاوی مهستی دیده خوماران
بنی دابنیشین دیده پر نه سرین
تو بگری بو خوت منیش بو شیرین
وا بههاریش هات کهژو کو رهنگین
دلهی عالم شاد دل خومان غهگین
بههار هاتهوه و هسهیرانهوه
وه لیلو لولو و هجهیرانهوه
بهلهنهو لاری نیکارانهوه
بهدهنگی خوشی هوزارانهوه
بههار هاتهوه خوشی لهیاران
خوشی لهگوشن خوشی لهداران
خوشی لهگوپری بادهگوساران
خوشی لهبولبول خوشی لهخاران
خوشی لهعالهم دوور لهدلی من
شهونم بو خاران دوور لهگولی من
زنجری پیروزی دل مردوان بنی
بانازاد بشی (بیزی میلی) من
شیوهی شیرینی کهژی خوینین
شیرینکه لهسهر زامی برینم
ثارزاد کردن و بهرزی ولاتم

بنی دابنیشین لهنیو رهنان
کوپری ببهستین چوون مهی کوساران
با ساتن ناوی لهیادا نه بنی
مرگی جوانان نالهی ههزاران
بنی دابنیشین لهنیو داری بهی
نهختن بنوشین لهخوشای مهی
ثنجا بیزانین کامیان جوانان
بهی رهنگی گهردن، مهی رهنگی گونهی
بنی بابوت بکهی باسی جوانیم
روزانی به خیم شهوانی شوانیم
کوپری ٹازیز بوم شوانکارهی شادی
ژیام به خوشی همتا توانیم

ژیام سهردنه می به کهیف و خوشی
به شادی کرین به خهیم فروشی
تاکو پیم کرا پوومه تم مژی
تاکو توانیم شهرايم نوشی

ئهوساکه چوومه ریزی دلداران
پنی و تم سهردار، هوژی ههزاران
بنی دابنیشین لهپای دیواران
زنجری لهگهarden چوون گوناهکاران

بنی دابنیشین لهنیو رهنان
خونچه بکیشین به پووی خهزانان

یادگار و هیوا

یادگار و هیوا

لهبر چاوی بهد، لهترسی بهدکار
دل خوم نه کمه گوپری یادگار
به گریانی و شک به نالهی بنی دهنگ
دینمه لهزین تهختی کردگار

بنی، هیزی نه زنوم، بینایی چاوم
ثارامی گیان، جرمک، ههناوم
یاخو به جاری چاره سه رم که
یا لهنامهی زین، دهربینه ناوم

ژیان بهلاتی و بنی ده سه لاتی
هیچ دروی نه بنی سه ده مرگه ساتی
مرؤف به دیلی بشی خوشی، یان
بعرنی بو بهرزی گهلو ولاتی

شیرین بههاره، بههاری شادان
بنی به هر هن لهزین گهله نامرادان
* * *

جهزنو بههارو سهیران و خوشی
گشتنی پیروزی گهردن نازادان

شیرین نه زانم که توش زاماری
وهک من عهدالی خونچهی بههاری
هیوای تو یهک و هیوای من ههزار
من بیزار نه بم تو بو بیزاری؟
مهنی بو مردن بعره بو زیان
چون قازانچ نه کهی تا نه کهی زیان
لهزهی زنجری دلت نه لهزی
پیوهند بو لهشه نه وک بو گیان

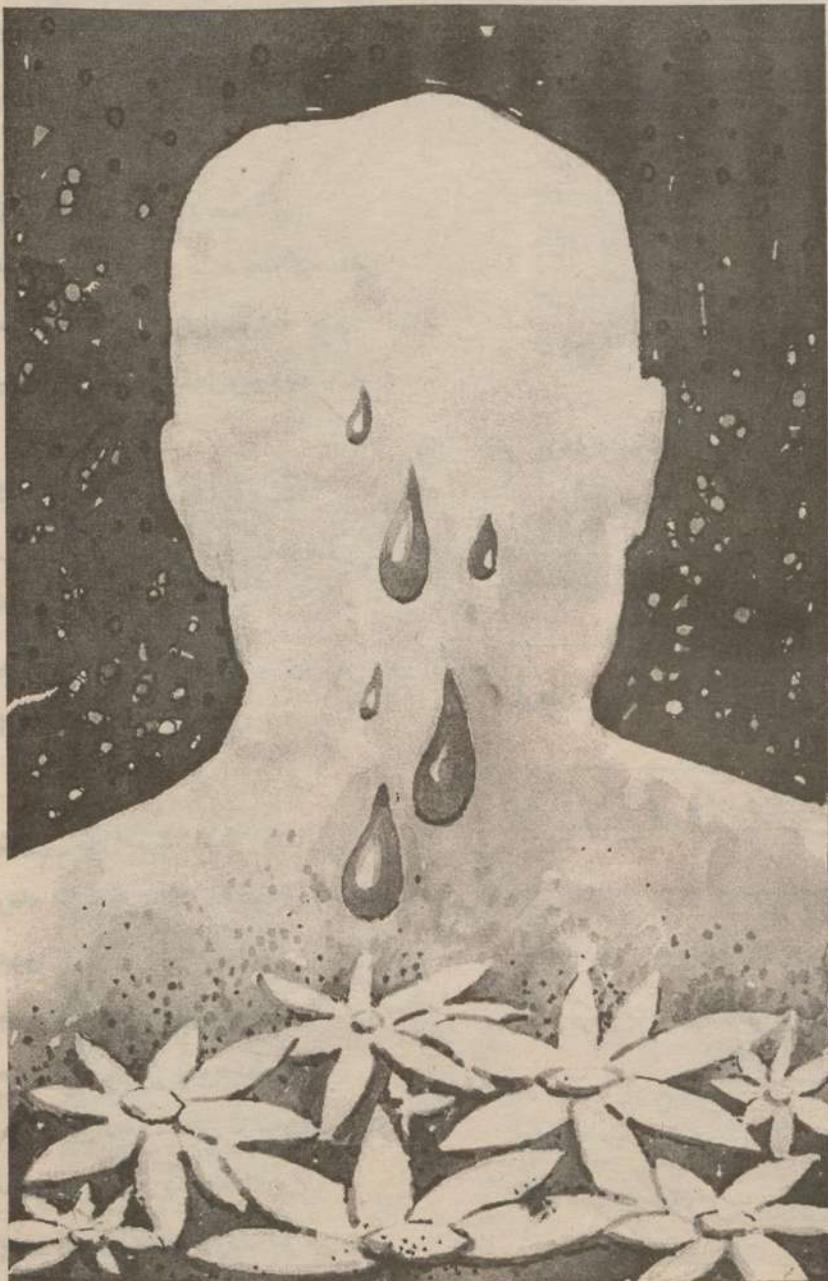
که شیرین پویی تو بُو بمنی
به لین بنی ئیتر نه تناسم ههتا
مزدهی ئازادی یارم بُو دینی
چاوه ودک لیزمهی بارانی به هار
فرمیسکی خوینت بُو پیا دیته خوار
گریان کردنه وهی بنی ده سه لاته
بنی ده سه لاتان ئه بزین له زیربار

*

شیرین هه تاکهی دووری بچیشم
فرمیسکی خوینن تاکهی بپیشم
تاکهی له گوشی دلی زارما
خونچهی جوانی و گهنجی ببنیزم
ئهوا تو ئه پوی به خوام سپاردي
پیم نه کرا خوم بیم دلم بُو ناردي
پیی زیان سه خته به ترس و لهرزه
نابی بترسی له گهرمی و ساردي
دله شیرین پوی برو له شوینی

هیوای گیانمهو ئامانجی ژینم
بنی دابنیشین دووریین له شادی
بمرین به مهردی و گه ردن ئازادی
بمرین له پیگهی توله سه ندنا
نهک له سه ر جیگه به نامرادی
پرسنگی دینم و بیناته وه
کورهی ده روونم و گوناته وه
"ههسته بیره لام خور و بپاته وه
دهمانی ده ردم هاوەلاته وه"

دوا تیری کەوان

دو

6

دوا تیری کەوانی خوت بهاویزه همله دوزمن
دوا سەرگەوتني توییه دعوا نووچى گەله دوزمن
شەوي ترساندت سامي نەماوه تاريکو روونه
بەئاسۇي ئەرخەوانىدا هەتاو له دەيوو كەله دوزمن
چ گەوجى هەز بە سەر كەي خور بە هيلىك پېشى گير اوه؟
وھيا خو چەرخى مىزۇو كەي بە بەردى ئىۋەھ وھستاوه؟
ھەمو پېشكەوتىنىكى تو بەرەو چائى نەمان ئەتابا
ھەمو سەرگەوتىنىكىشت بە وىنەي بلقى سەرئاوه
ئەوه هيئتلەر خواوهندى شەپى سەر رووی زەمین بۇ خۇ
قەلاي سەرمایەدارى پەتفاقى ئاسىن بۇ خۇ
ھەمو ئەلمانىي نازى له دەستا ودك نگىن بۇ خۇ
لەپىي ئازادىخوازاننا وەکكۈ شۇورايىي چىن بۇ خۇ
كوا (فېرماخت) ئەلمانى كە ئەتووت هەر زەوی خوينه
كوا (لوفواه) ئەو هيئە نەپارىزە مەرگ چىنە
كوا تۆپى كوا تانكى؟ كوا ئوستولى بنى وىنە؟
بەجارى گۇپى گوم بۇو گشتى وەك خۆي بى سەر و شوينە
لەلای ئىمە هەلئەنگوتىن، يەكمەنگاوى زال بۇونە
لەنیو بۇتەي خەباتا ئەوه هەر شەرتى قال بۇونە
لەنۇوچدان و هەلئەنگوتىن نى يە ترسى گەلى كوردان
وەکو پىگەي خەباتى خۆي، شكانى توی لەلا بۇونە
لەگەل كاروانى پزگارى گەلان ئەپروا بەچالاکى
لە سەختى پى، لە دوورى جى، و دوورى دوزمن نى يە باكى
نەكۈلەن و نەلادان و نە ويستانى نى يە هەرگىز
پشو نادا هەتا نەپرى پەگى چەۋسانە وە ماكى

زىندانى ئېبو غریب ۱۹۴۹

نەورۆزى من

پىيم ئەلىن نەورۆزه ئىمپۇ،
رۆزى جەڭنۇ خۇشىيە
وەختى ھەلپەركى و سەمايىه،
مەوسىمى تەپپوشىيە
دەشتى دەرگۈل پۇشە، ئەم
رەش پۇشىيەت بىن ھوشىيە
مۇنى رووت بىن جىيە،
عالەم كەيلى بادەنۇشىيە
من ئەلىم نەورۆزۇ شادى و
جەڭنى دىل ئازادىيە

كە تارىكتە لەدىدەي كويىران
بىزانە مەستى شەرابى چاوت
گىرۇدەي داوى ئەگرىچەي خاوت
كۆست كەوتۇوهكەي كۆنە ھاودەمت
چۈن بۇتە يارى دېرىنى خەمت

خۇشەويىستەكەم

چۈن مارى دوورىت تەزاندویەتى
ئازارو دەردت پەزاندویەتى
لەجىي تۆ خەمى گرتۇتە باوهش
زارى و بىن خەوى بۇونە برابەش
نە نە گيانە بەقسەم نەكەي
ئەگەر مردىشىم سەرم لى نەدەي
نەوەكە پىرتكە بولەي وىزدانت
لىتى تال بىكا ماوهى زىيانت

تۆ بىزى بۇ خۇت بىن خەم و بىن باك
منىش رەنجلەپ بۇت ئەچمە زىزە خاك
يەكەم دىلدار نىم بەم جۈزە بىرى
تۆش يەكەم يار نىت ئەم بىزى يە بىرى
*

ئەم چەند شىعرەم لەناو كۆمەلى كاغەزە كۆنا
دۇزىيە، سەرەتاي نامەيەكى دىلدارى يە كەوا
دىيارە نووسەرەكەي بە ناتەواوى جىيى
ھىشتۇوە.

1935/10/12 بەغدا

—ر—
خۇشەويىستەكەم، ئارامى گىانم
بىنایى چاوم، ھىۋاى زىيانم
چىتە تۆ وەها كەوتۈت بە قىنا
تەنبا جىتھىشتۇوم لەچۈلى زىانا
ياaran ھەروەها پەيمان شىكىن؟
ھەروا بىن قسەو وَا بىن بەللىن؟
يا هەرتۆ، ھاوار، تۆش لەبەختى من
راستى و پەيمانت لى بۇتە دوزىمن
شەۋى بەيادى زىنى پاببوردوو
بەيادى گولى عومرى باپرددوو
سەرئى بکىشە ھەوارگەي وىران

ئەی مانگ لىل نەبى

بە و میوانانه

ئەی مانگ! كەلەلا، دۆستى دېرىنم!
پۇشىكەرەوەي شەوگارى زىنم
رازىنەرەوەي بەزمى دىلداران
جى بازى دل و سکالاى ياران
هاودەم، هاودەردى لەخەو بىزازان
واتى نەگەي كە (دەستى بەدكاران)
كەم ئەكەتەوە ئەشقەگەي جاران
تو نىستەش ھەر ئە دۆستەي جارانى
هاپى و هاودەمى دەستەي يارانى
* * *

خويىنمىزى گەورەي سەرمایەدارى
لاى وايە ئەبىيە قەلائى رىزگارى

دەقلىم

8

ئازان، چالاكن، بەسزمانن
لەفاڭو فيكى (نيكسون) ئازان
بەدلى خۇش و پېرلە ھىواوه
نامەي (دايكىيان)^(۳) بۇ كۈپ ھىتاوه
* * *

(نيكسون) و (شەپ) و (وال ستريتى)
(بىنتاگون)^(۴)، (سيما)^(۵) و پىلان و فيتى
پەنجى گەلان دن، سەرمایەدارى
ئيمپریالىزم و زولم و زوردارى
زۇر زۇوتىر لەودى بىگەن بە ئاوات
تىرى خەباتكەر لە بايان ئەدات
بازۇوى چەماوەر گىيانان دەرىدىن
نايەلى پەك و تۈيان بىتىنى
ئەو ھاشۇ هوژە گىيانەلەويانە
زەلكاۋى مىڭۇ جىنگەي ناويانە
ھەتا پىشكەوئى سەرمایەدارى
زۇرتىر ئىزىك لەپۇرۇش تارى
پەنجى كرىكار، زانىن پىشكەوتىن
بەكار ئەھىنەرن بۇ زىن - خۇشكىرىن
بۇ بنىيات ئانى چەشىنە دەنیا يە
ھىند خۇش، بەخەويش بە يېرانا يە
دەنیا يە گەلان تىيا بەنیاز گەيشتۇرۇ
دەنیا يە گەل دووى يەك ئاوات كەوتۇرۇ
دەنیا پەر خۇشى، دەنیا پەر شادى
بىن چەوسانەوە پېرلە ئازادى
وەك برا بىزىن پىشكەوە گەلان
شارستانىيەتى بىكانە ئاسمان
ئوساكە مانگ و زۇر ئەستىزەرى جوان
ئەكىنەن مۇلگەو ھەوارگەي ئىنسان
ئەپازىنەوە بەدەستى (زانىن)
بەراستى ئەبىن بەھەشتى بەرين
ئوساكە ئەي مانگ! ئەشقى كۇن و نۇئى
تىكەلاؤئەبن ھەروەك چەم و زىن
تۆى ھەتا ئىستە دۆستى دوورە جى
بۇ بەزمى ياران ئەبىيە خانەخوى

بەغدا ۱۹۶۹/۷/۲۹

شاپى و بەزمىتى ئەتريقيتەوە
ھەنگى لەدارا - دۆزىوەتەوە
برسى و بەشخورا، پالەو كرىكار
بالەم زەمینە پىشى بىكم بار
دنىايەكى تر، بۇ ھەزاران سال
بۇ چەوسانەوە شەپ ئەكا بەمان
(والستريت)^(۶) و (ستى)^(۷) شەلەرلەو
كۆمپانىاي نەوت لەدەست دەرىھەنڑا
بانقى كەساسى مان تالان كراوا!!
سەرمایەدارى پەنج بەبارداوا!!
ئاغاي ھەزىزى زەھى لى سەنراوا!!
سەرلەنۇ ئەمانگ، لە ئەستىزەكان
داي ئەننەنەوە بازابۇ دوكان؟!
* * *

ھەموو زانىن و بەرھەم و كەلکى
بەكار ئەھىنەن بۇ تەفرەت خەلکى
نايەلەن ناوى (شۇپش) و (خەبات)
بەپىرى كەسا ھەر گۈزەر بىكت
سەرمایەدارى (كارخانە) براو
زۇردارى بەشقەق (لىرە) دەركراو
بى ترسى گەل و بروخى و بىشى
بىن ئەھەي كەسى خەبات كا دىرى
ھىنەنە پارەو پول كۆنەتكاتەوە
داخى (ئەرزە بۇر) بىرئەباتەوە
خۇي ئەكەتەوە بەخانى خانان
ئەگەپىتەوە دۆخىانى جاران
جارانى (گەلان) كاڭ و ئەگەبىيۇو
ئەو سايەي (زەمین) مۇلکى زۇردار بۇو
(دونىا) بەھەشتى سەرمایەدار بۇو
ئەمانە ھەموو خەيال پلاۋون
كۆشكى سەر لەمن، بلقى سەر ئاۋون
خەۋى بۇو دىتىرا، دەورى بەسەرچوو
ناگەپىتەوە پاشەو پاش مىڭۇو!!
ئەي مانگ لىل نەبى بە و میوانانه
ھاتنە لات تاسەي كۆننى ئىنسانە
ئەۋەتەي بەشهر پووخساري دىيوبىت
هاپىي شەۋەتى تەرىفەي زىوبىت
ئاواتە خوازە بۇزى پىت بىغا
باشتىر بىتسانى، چاكتىر تىت بىغا
(ئارمسترونگ) و (ئەلدرين)، ھاپىي كەي
سى پەيکى ئاشتىن ئازاريان نەدەي

^(۳) لەسەر ئەتىورەي كە ئەننەن مانگ لە ئەرز جىابۇتەوە.
^(۴) بىنتاگون بىنایەكى پىنج سووجە لە واشىتنىن
و مەزارەتى دېقاۇي ئەمرىكاي تىدايە.
^(۵) سىما: دايەرەي جاسوسىيەتى ئەمرىكا.

^(۶) والستريت: ناوى شەقامىكى تەنگىبىرى (نيويورك).
^(۷) ستى: شەقامىكى (لەندەن) و نىشانەي كاروبارو
دەسكەوتى (مالى) بەرتانىيە.

بەر ٥٥ رووناکى

لەناو جەركى تارىكىيە و
دەست بە كەله بچەو تەوق لە مل و زنجىر
لەپى
لە كانگاي نەزانى و هەزارى و دىلىيە و ..
كەوتومەپى هاتوم ئەپۇم بەرەو رووناکى
* * *

پىشتم داپزاوی جەززەبەي قەمچىي

ناوچەوانى تفى پىادىتە خوارەوە ..
پىم شەلى داركارىيە
فرميسك لە چاوما قەتىس ماوە
پىستىم بە سەر ئىسىكما وشك بۇتەوە ..
بەلام بە دلىكى وەك پولاؤه
پىم گرتۇتە بەر ئەپۇم بەرەو رووناکى ..
* * *

ماندووم و رىگاكەم دوورە
برسىم، دوزمنە كامن تىدىن
روتە و ئەوان پوشتنەن
بى هېزم و ئەوان بە دەسەلاتن
من دەست و پىن بە ستراوم و ئەوان بەرەلان
لە گەل ئەۋەشا بە ويستنىكى نەگۆپەوە
گيانىكى نەبەزۇ زاتىكى مەردانە وە
ئەپۇم بەرەو رووناکى ..
* * *

ئەزانم ..
زۇرچاڭ ئەزانم چ پىيەكى سەختىم لە بەرە
چ دەردو ئازارو ئەركىم لە سەرەو

ئەزانم چەند دوزمنى
نۇردا رو
خويىنە خويى پىملى
ئەگىن ..
بەلام نە سەختىي
پىكە، نە سامى
تارىكىي بى پايانى
دەرورىپىشتم
نەزۈرى و زۇردارى
دوزمن
ئەۋەندەي تۆزى
كارناكەنە دەلم
سەرىكە و هيئا و مەو
نایگىرەمەوە ئەپۇم
بە بىن ترس
بەرەو رووناکى ..
* *

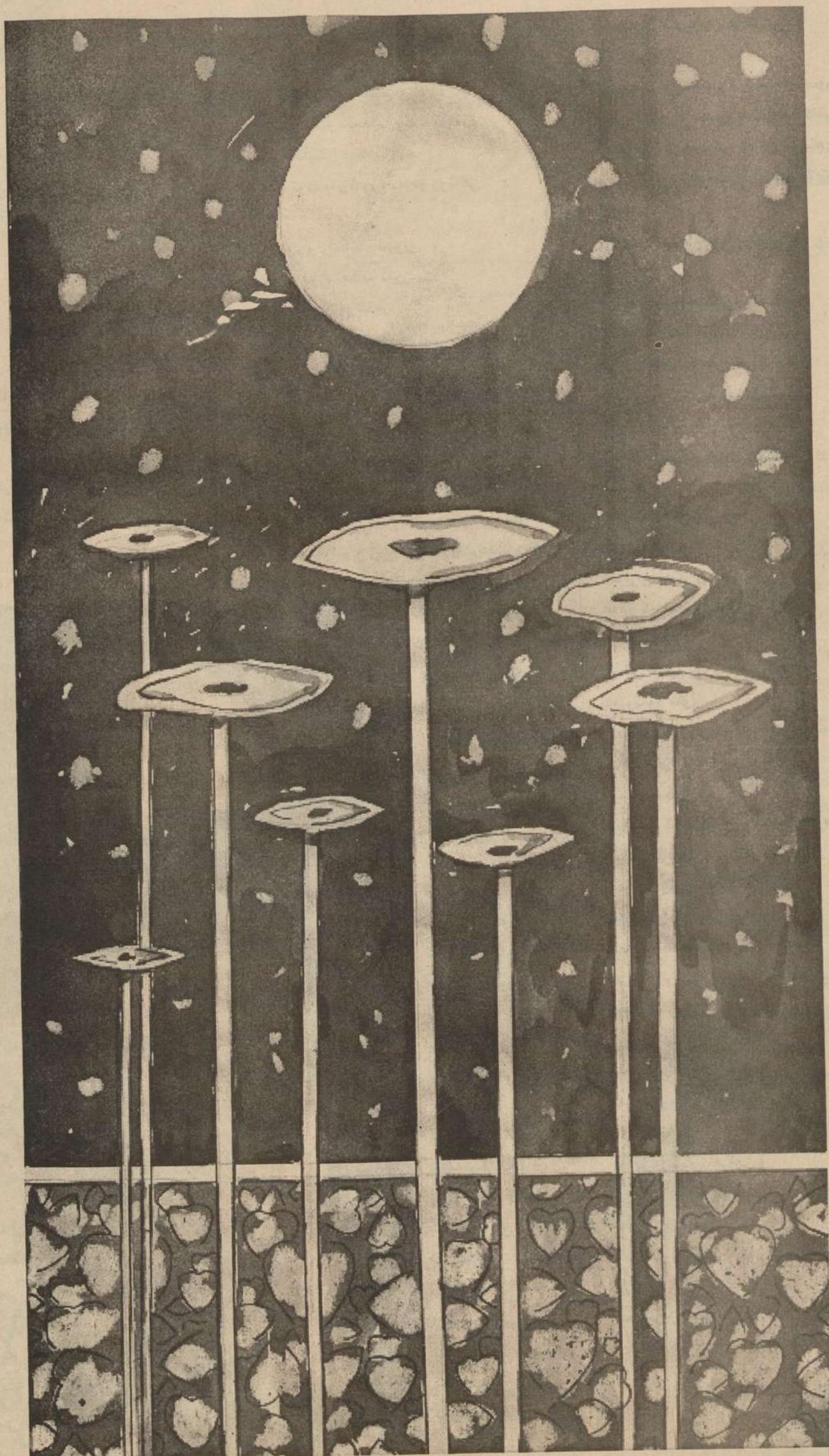
ئەزانم دوزمنە كامن چ
بلىمەتىكىن لە ئازاردان
و كوشتنا
ھەميشە ئەو داخانەم
لە پىش
چاوه كە
با ناوچەوانى با و
با پىرە مىيانە وە ناوه
ئەزانم چ
شەيتانىكىيان

لى دەرچوو لە ويژدان مەراندن و
گيان كوشتنا ..
بەلام لەھەمۇ داخى لاي من بەناسۇرەر
داخى دەلم و لەھەمۇ بەندىخانە كانى ئەوان
تارىك ترو پىر ئازارتىر، ژيانى ئىستەي خۆمە،
بۇيە هېز نىيە بەمۇھەستىنى، دەسەلات نىيە لامدا
لەپى،
بۇيۇم و ئەپۇم بەرەو رووناکى ..
* * *

ئەزانم پەنگە نەشكەم ئامانج
پەنگە لە يەكم قۇناغا بکۈزۈم
نۇر رىي تى ئەچىن لەپىكا بەرم
بەلام بەرم و بەرەو رووناکى بېرۇم،
لەھەزار ژيانى ناوتارىكى چاكتە
بۇيە هەر ئەپۇم بەرەو رووناکى ..
* * *

ئا .. نامن ھەرخۇم نىم،
بەتەنیا نەكەوتومە پى،
ھەزاران ھەزاران ھەزارىن
ھەمو كەرامەتى پلىشاوهەمان
ھەستاوهەتەوە
پاشتى چەرم بەدار فېندرامان
ھاتۇتەوە سوئ ..
ئابپۇي تكىنراوامان ئەنەپىن بە سەرمانا ..
ھەقى ھەزار سال خوراومان
تىيان ئەخورپىت
و يېزدانى نويىنراوامان راست بۇتەوە
گيانى مەرىنراوامان ژياوهتەوە
ھەرچى زۇرى لىيمان كراوه
لە باوك و باپىرمان كراوه
ھەرچى دەردو ئازارىك
لە دىلى و نەزانى و ھەزارىمان دىيە
بۇدەتە هېزى دەل و گيان و
ورەمان ھەمۇ بە جارىك،
ئەمچارە ھەمۇ بە جارىك،
ئەپۇين بەرەو رووناکى ..
* * *

بەرەو رووناکى ئەپۇين و
بىن گومان بە كۈترايى چاوى ھەمۇ دوزمنان
سەرەپاي ھەمۇ
سەختى و توشى و مەترىسى و تارىكى پى
وبان،
گەيىون و ئەيگەيىن ..

دُنْقَل

10

کویرهودری

پاش دو و سات، دو وای ئەوهى تىرلەوهان، دو و زەندرمهكە سواربۇن و سۆفي ھەسەن بەچەكەچەكى كلاشىكى شېرەوە بەدوپىانەوە، ھەرچى خەنلىكى ئاوايىيەكە ھەبۇو، بۇنە تىكار، وە لە زەندرمه "بەگ" دا كولو كافر بۇون كە بىەتلى سوارى گۈنى درېزىك بېبى، بى ھودە بۇو، بەم جۆرە كەوتە رى ئەوان سوارو سۆفي ھەسەن يش نەك هەر پىادە بە قۇناغە تفەنگ ئەمەندەيان مائى بەشان و ملىا كە دووا ئەتكەوت ئاچار بۇو خۇي بەكىش بىكەت لەكەنل ئەوان دەرىچىت. ئەمشىن نەك هەر تەنبا لە ترسى قۇناغە تفەنگ، بىگە لە ترسى خنکانىش چونكە زەندرمه بەگ گورىسىكى ئالابۇوە ملى و سەرەكەي تىرىشى بەستبۇو بە قەلپۇوزى زىنى ولاخەكەيەوە. دوای سىن سات كەكەيەشتىنە نۇختەكە سۆفي ھەسەن خۇى لېدا بەئەرزا، ھا ئىستە مردۇوھا ھەزار سائىكە، دوو سىن ساتى وامايمەن ئىنجا ھاتەوە سەر خۇى. ھاتەوە خۇى بۇ ئەوهى ھەستى ئازارى قاچ و قول و شان و ملى بىكەت، ھەرىيەكە لەسەر شىتىكى لادە بىریندار بۇون، روانى والە شوينىكى تارىكا لەسەر شىتىكى تەپى نەرم كەوتۇوھە لەلائى ژورووھە مشەمش دىت، كە نەختى زۇرتە ھاتەوە سەرخۇى، وە باشتىر چاوى بەتارىكى جىنگىكە راھات تىگەيى كە لە تەۋىلەيەكە فەرىز دراوە. بەزۇر خۇى بەكىش كرد بۇلائى دەركاكەوە بەيىنى شىشەكانىيەوە روانى يە دەرى دى وا زەلامى بە تفەنگىكەوە وەستاوهلىي پارايەوە وەتى: كاکە ياساپۇل بىكە لەپىزى خودا قومى ئاوم بگەيەنەرى خنکام! "مام ھەسەن بەحەپاساوى چاوى تى بېرى

نەكىد، وە بە شېرەزىي و سەر سۈرمانىكەوە وەتى: سۆفي ھەسەن ئەولامن قوربان كەوام لە خزمەتتانا! زەندرمهكە وەك قەلائى دوم دومى گىرتى بەفيزىكەوە چاواي بەدەورو پشتى خۇيا كېپار بەشىوھەيدىك كە قىز كەنەوەو سوکى ئى ئەتكا بەپىرە وەت: - تۆيت! تۆي ئە سوارچاڭى ياخى بۇوە لەمېرى؟ ھەمەكە كوبە عەلە-روى كىرده ھاپىكەي- ئاگات لەخۇت بى، مەحمود خدر زىندۇو بۇوەتەوە؟ دەك بەلەم لىدىايت. ئاپىنە كەلەپچىيە بىنە بىكەمە دەستى سەكسارە!.. كەلەپچەكەي لەھاپىكەي وەرگرت و كەنەدە دەستى مام ھەسەن و رووی كىرده كوبە ھەرزەكارەكە، كوا لەدۇور راوهستابۇو بىدەنگ، بى ئارام رووگۈزىسىيەرى ئەم مشتۇ مەرى ئەكىد- وەتى: ئاکوبە بېرۇ بە كۆنخا بلىنى مەيشىكىكمان بۇ سەربرىي و زۇو بىكەن بە قبۇللى ناتوانىن زۇر بەنگ بىن. كوبە بىن ئەوهى ورتەي لەدەمەوە بىن، پشتى كىرده زەندرمهكە تېڭىكى كىرده ئەرزەكەو رووھە كەزلىي دا رۇيىشت كاپىرى زەندرمه كەھەرگىز چاوهپوانى ئەم رەفتارە نېبۇ توى خوبىا ئاڭرام باوگاوا نەپۇيىت تا ناودەمت بەزلىك سوپەر كەم فېرى ئەدەبەت بەكەم! كوبە دايە كەز. لادىيى سىيەم لە زەندرمهكە ھاتە پېشەوە وەتى: قوربان سەغلەت مەبە، ئەمەتىوھە روا شىتۇكەيە، ھەر ئىستە خزمەتكارى خۇت ئەچى و بەكۆنخاى خالۇم ئەلەم" ئەمەي وەت بەرەو مال راي كرد.

زۇر لەپاست ئەچن، وەختە واملى بىكە سەر باوهپى "پېشىنەن و تۇويانە قسە يان لەشىت يان لەمنال" ئەم لەم بىرانەدا بۇو كورپەش تا ئەھات دەنگى بەرز ئەكىدەوە پېشىنگى ناشكۈرى و ئاپەزايى چاوى گەشت ئەبۇو. تا لەپەر وەكۇ شەتنى قسەكەي لە گەررۇودا تاسا. ھەر سىن لادىيىيەكە پېنگەوە چاپىان بېرە ئە سوارچاڭى ياخى بۇوە لەمېرى؟ ھەمەكە گىرەكەوە شۇرۇ ئەبۇوەوە بەمل دىيەكەيەندا دىيىان، ھەروا لەداوىنى گىرەكەوە رووھە مەنگەوت دوو سوارەي "زەندرمه" بەرەو دووا دىن. ھەرسىن كاپراكە لە يەك وەختا سەرروو تەماشىاي ماندارى يەكتريان كرد، وەتا گەيشتنە لاي ئەمان و بى سلاؤ كىردى يەكىكىان دابەزى، ھەرىيەكەيەن ھەزارويەك پېسيارى بىن وەرامى لەبابەت ھۆقى ھاتۇن و نىزازى ئەم دوو زەندرمهيەوە لەخۇيان كرد. زەندرمهكە بەرگە دابەزى بەشىوھەيەكى كە ھەر ئەملى كىرىدىن وەتى: - ئاودەن كوبە يەكىكتان ئەم ولاخەملى بىگرى وە بېن ئەوهى تەماشىاي لادىيەكەن بىكەت كە جە كە ھەرزەكارەكەيەن دووانەكەي تريان وەكۈنچ راپەپىن و مام ھەسەن يان پەلامارى جەلەوى ولاخەكەي دا وەتى: - ئەمام ھەسەن! وە مەلى كوناھت ئەگات، ئەم فرمانانە ھېچيان لەخواوه نىن، ئەمان ناھەقىن! جەورن زۇردايىن، ھەموو دەستىكردى بەندەن ھەموو تاوانى خۇمائە كە قبۇللى ئەكەين. گوناھى ئىمەيە كەلەپىز ئەم بارى گرانى و ناھەقىيەدا سەر شۇپۇ مەل كەچىن! مام ھەسەن لەبەر خۇيەوە ئەي وەت: ئەم ھەتىوھە شەتە قسەكەن

زۇشىكى تا بلىيىت گەرم بۇو، قرچە قرچەي نیوھەپ، دوو سىن لادىيىي رەش و رووت لەسەر بەرەدە نۇيىزى مزگەوتى دىيى (ك..) لەپەر سەپېنەرە دارە رەشەكەيە، كە چەپسەنەدەوە ناخوشى و زىيان و مەرنى ھەۋارانى وەك ئەمانى دى بۇو، دانىشت وەن سکالايان ئەكەد، گلەبىار لە دەست چلىسى و تەماعكارى سوو خۇر، دلسەختى و خوانناسى خاودەن مەلک، بىرسىتى و رووتى و دەستەنگى و بى دەرامەتى خۇيان. يەكىكىان كە بارستايى عمرى لەسەر پشت كەلەكە كراوى چەماندبۇوېوھە دەستە زېرە رەگو دەمار دەركەوتۇوھە، فرمان شەقارتنى خستووهكەي ھەندا بەپىشە سېپىيەكەياد سەرىيە ھەلپىرە چاوه كەنەكەن بېرىيە ئاسمان وەتى: - ھەموو ھەر لەخواوه يە خوايە خرپاتر نەدەي شوکرىن بە بەشت. يەكىكى كەيان كە ھەرزەكارەكە كەلەپەتى تېكىسمەراو بۇو بە تۇپەپىيەكەوە بەرپەرچى دايەوە وەتى: - ئەمام ھەسەن! وە مەلى كوناھت ئەگات، ئەم فرمانانە ھېچيان لەخواوه نىن، ئەمان ناھەقىن! جەورن زۇردايىن، ھەموو دەستىكردى بەندەن ھەموو تاوانى خۇمائە كە قبۇللى ئەكەين. گوناھى ئىمەيە كەلەپىز ئەم بارى گرانى و ناھەقىيەدا سەر شۇپۇ مەل كەچىن! مام ھەسەن لەبەر خۇيەوە ئەي وەت: ئەم ھەتىوھە شەتە قسەكەن

پشتماندا هاتۆتە خوارهوه.
هەزاران ساله ئىمە هەر ھەمول
ئەدەين و خەلک ئەيچوا! هەزاران
ساله ئىمە هەر ئەچىننۇ خەلک
ئەي درويىتەوه، هەزاران ساله
كىرىتى دەرىزىدە، بىرىتى زۇردار.
پشتاۋ پشتمان لەم خاكىدا
هاتۆتە دنيا، لەم خاكىدا
رەنجى داوه، لەرىگەي ئەم
خاكىدا كۈزلاوه لەم
خاكىدا نىيژلاوه هەزاران
ساله ئەم داستانە دېت و
ئەچى و ئەم دەزگاۋ
دوكانە ئەگەپى،
ھەمىشەش ھەر
مەددومنان لە زىندوومان
زۇرتى پى بپراوه، زۇرتى
لەم خاكىدا بەشدار
بۇوه. ھىچ نەبى ئەم
گۇپىچەيەكى بۇ خۇى
داگىر كىردووه! بەلام
زىندوومان نەخاكمان
ھەيدەزهوى نە ژىمان
ھى خۇمانە، نە سەر،
نە مان "وەك ئەم قسانە
ئازارى لە لەشىا
نەھىش تېلى و ھەممۇ
داخى دلى رەوانبىتەوه.
بە چىكى سورانى يە
شەركەي دوو دلىپە
فرميسىكە قەتىس
ماوهەكەي چاوى سېرى و
زۇر لەسەرخۇ سەرىيەرزو
بىنى باك چۈوهە ناو
تەويلەكە و دەرگاكەي
تۇند لەسەر خۇى پىيوهدا
بەلام تا خەوى لى كەوت
ھەر بىرى لەوە ئەكىدەرە
كە چون قىسىكانى لەگەن
كابراي ياساولۇ كىرى
لەقسى خۇى زىياتىر
لەھى ھاپى
ھەزەكارەكەي ئەچوو
كە بەرلەھاتنى دوو
زەندرەمەكە پىي ئەتون:
ھۇى ھەممۇ ئەم ئازارو
ئەركە خۇمانىن، ھۇى
سەرگىتنى ئەم
ھەمۈچەورە ناتەبايى و
نەزانى و بىن ھۆشى و
كەمنەرخەمى خۇمانە".

نى يە ژىانى ولاخەكانتان لەچاۋ
ژىانى خۇما پاشايى يە ئىمە
فيئرى ژىنلى سەگىن ھەممۇ
راھاتووين. هەزاران ساله لە
پىسى و چەتكى و نەخۇشى و
برسىتى دا ئەتلىيەنەوه، لەگەليان
بۇويىتە دۆستى گىيانى، لەگەل
ھەزارى و دىلى دا كۈننەن، كۈننى
دنىا، زۇردار بەرچەلەكى پشتاۋ

زەندرەمەكەي كىرد، دوو دلىپ
فرميسىكى سوپاس و پىزانىن
بەرى چاوى گىرتىبو پىي وت:
نا كۈرمەم دەرىزى بى ھەر
ئىستە ئەچمەوه شوينەكەي
خۇم، من فيئرم، فيئرى فۇستىنى
ناو تەويلەم، كاول بۇوهكەي خۇم
كە ئەودشم پى رەوا ئابىنرىت، لە
تەويلەي ولاخەكانتى ئىيۇھ خۇشتىر

كەدى تەھنگەكەي دانساو ھات
پىشەوه، دەرگاكى تەويلەكەي لى
كىردهوه وتى:
- خالق وەرە ئەوه ئاوه خۇت
بخۇرهوه! كابراي تايىن لە
پىشەوه بپرواي بە گۈئى خۇرى
نەكىد تا زەندرەمەكە دەستى
گىرت و بىدىيە سەر حەوزەكەو
بەدىيارىيەوه راوهستا تا دەستى
دەمۇ چاوى شت، تىز
ئاوه خواردەوه، كە باش
ھاتەوه سەر خۇرى
بەزەندرەمەكەي وت:

- نازام بويىرم لىت
بېرسىم كە بۈچى ئەم دوو
زەندرەمە خوا نەناسە
وايان لى كىرمىم، بۈچى
ھىنناوميانە ئىرە؟ ھىچ
تاوانى لەخۇما شىك
نابەم! زەندرەمەكە وتى:

- بۇ نازايرى مەنيش
كوبى مسکىنلىكى وەكۈ
تۆم، خاوهنى جووتو و
بەرەو ئازەل و زەھى
خۇمان بۇويىن، زۇردارو
سوخۇر ھەممۇي لەدەس
دەرھىناین و تەفرو تۇنای
كىرىدىن، وە مەنيش
بەناچارى ئەم بەرگەم
لەبەر كىرد. بۇ مەسەلەي
خۇت ئەپرسى ئەھى

راستە نازام بۈچى
ھىنناوميانى، ئاخىز
چەددەستدارى شەكتى لى
كىرىدىت و زابىتەكەمانى
ھەنۇوه. بەياني دەر
ئەكەھى ئەر ئەھەننە
ئەلیم خوا ئەم دەزگاۋ
دوكانە بېيچىتەوه.

ئىستەش نەوهكى يەكى
بىت بەسەرا، بامانىش
تۈوشى گاشە نەبم
ھەستە بچۇرەوه
شوينەكەي خۇشتىر

تەختەكەي خۇشتىر
ئەدەملى لاي دەرگاكەوه
دایىنى لەسەرى بىنۇ،
تەويلەكە زۇر پىسە با
شىتىك پىيە نەدا.

سەۋىھەسەن
تەماشىيەكى

ھەلەنەمەك
1999

- "میرم به سه‌مری توئه" دله‌ریه‌یه‌ی له‌و سه‌نه‌دهدا نووسراوه تا ثیسته حهوت جارم داوه‌تهوه نه‌سله‌که‌شی دوو لیره بیو بـوـ کـفـنـ وـ دـفـنـ جوانه‌مه‌رگه‌که‌ی کورپم لـیـ سـهـندـ، والـیـمـ بـوـ بـهـ خـوـینـیـ سـیـاوـهـشـ وـ هـهـرـ نـابـرـیـتـهـوـهـ. تـاـوـایـ لـیـ هـاتـ پـارـ خـوـتـ نـهـزـانـیـ بـنـیـ دـهـرـامـهـتـیـ بـوـ بـارـانـ نـهـبـوـوـ، دـوـوـسـیـ سـهـرـ مـهـپـمـ بـوـوـهـمـوـوـ فـهـوـتـانـ خـوـمـ لـهـبـهـرـ پـیـرـیـ نـهـمـتوـانـیـ تـهـقـهـلـایـ جـارـانـ بـدـهـمـ هـیـچـ شـتـیـکـیـ نـهـوـتـومـ بـوـ نـهـهـاتـهـ بـهـرـهـمـ ئـهـمـ (مـ بـهـگـیـ) حـازـرـیـهـشـ نـهـکـ سـیـ یـهـکـ نـیـوـهـیـ لـیـ سـهـنـدـ لـهـبـاتـیـ مـلـکـانـهـ ئـینـجـاـ هـلـیـ پـیـچـامـ بـوـ قـهـرـزـهـ لـهـبـرـانـهـوـ نـهـهـاتـوـهـکـهـیـ گـهـلـیـکـیـ لـیـ پـاـرـامـهـوـ وـتـیـ خـوـاتـ بـنـ منـ ئـهـمـ هـهـقـهـمـ حـهـوـتـ جـارـ دـاـوـیـتـهـوـهـ وـازـمـ لـیـ بـیـنـهـ سـالـهـکـهـیـ سـالـ نـیـیـهـ لـهـبـرـسـاـ خـوـمـ مـالـ وـ مـنـالـمـ مـهـکـوـرـهـ!ـ کـهـچـیـ پـیـشـ وـتـمـ چـاـوـتـ دـهـرـدـیـنـمـ وـاتـ لـیـ ئـهـسـهـنـهـوـهـ ئـینـجـاـ لـهـدـیـیـهـکـهـشـ دـهـرـ ئـهـکـمـ "مـنـیـشـ چـارـ نـهـماـ لـهـدـیـیـهـکـهـیـ رـامـکـرـدـوـ گـواـسـتـمـهـوـ دـیـیـ (گـ)ـ وـ ئـیـسـتـهـشـ وـازـمـ لـیـ نـایـهـنـیـ گـمـرـیـ تـنـ ئـالـانـوـوـمـ. بـهـلـامـ خـوـاـلـهـسـهـرـ هـهـقـهـ". ۴. بـهـگـ لـهـوـ زـیـاتـرـ خـوـیـ پـیـرـانـهـگـیـرـاـ دـهـسـتـیـ دـاـوـهـشـانـهـوـ تـاـ هـیـزـیـ تـی~بـوـوـ مـالـیـ بـهـ نـاـوـدـهـمـ کـابـرـایـ پـیـرـهـدـاوـ وـتـیـ سـهـگـیـبـاـ سـهـرـپـایـ ئـهـوـهـیـ هـهـقـهـ ئـهـخـوـیـتـ قـسـهـشـمـ پـیـ ئـهـلـیـتـ!ـ زـابـتـیـ ژـهـنـدـرـمـهـشـ بـهـدـوـوـیـ ئـهـواـ سـوـقـیـ هـهـسـهـنـ وـهـخـتـیـ بـهـخـوـیـ زـانـیـ،ـ زـابـتـکـ بـهـلـهـقـهـوـهـ هـاـتـوـتـهـ سـهـرـ وـرـگـیـ وـ بـهـ ۵. بـهـگـ ئـهـلـنـیـ "قـورـیـانـ تـوـ خـوـتـ سـعـغـلـهـتـ مـهـکـهـ منـ ئـهـزـانـ چـونـ ئـهـمـ سـهـگـبـابـهـ تـهـمـنـ ئـهـکـمـ". سـوـقـیـ هـهـسـهـنـ کـهـوـتـهـ هـاـوـارـوـ دـادـ بـهـلـامـ زـابـتـکـهـ تـاـ خـوـیـ مـانـدـوـوـ بـهـلـامـ بـوـوـ لـیـ نـهـبـوـهـوـهـ،ـ نـهـوـسـاـ دـهـسـتـیـ لـیـ هـهـلـگـرـتـ.ـ مـ بـهـگـ کـابـرـایـ پـیـرـهـمـیـرـدـ کـهـ هـیـشـتـاـ هـهـلـهـنـهـسـتـاـبـوـوـهـ وـتـیـ ۶. دـیـتـ منـ چـونـ هـهـقـیـ خـوـمـ هـهـسـیـنـمـ.ـ لـهـکـهـلـیـ شـهـیـتـانـ وـهـرـ

سـوـفـي هـسـن وـهـك يـهـكـي
لـهـشـپـيـكـي زـيـان وـمـرـدـنـا دـهـسـتـي
نـابـتـي بـهـيـلـهـ پـيـتـكـهـ ۴ـيـ
دـهـمـانـچـهـكـيـاـ كـهـ دـوـوـاـ گـولـلهـيـ
بـنـىـ بـهـ دـوـزـمـنـهـ دـهـسـتـ
بـهـخـنـجـهـرـهـكـيـهـوـهـوـ نـهـتـهـقـيـ بـنـىـ
نـاـوـهـاـ سـهـرـسـامـوـ دـهـسـتـهـ پـاـچـهـوـ
وـرـهـ بـهـرـدـرـاـوـ چـاـوـيـ بـرـيـهـ
زـهـوـيـيـهـكـهـوـ نـقـهـيـ لـهـخـوـيـ بـرـيـهـ
زـاـبـتـهـكـهـ نـهـرـانـيـ بـهـسـهـرـيـاـ وـتـيـ :
ـكـهـبـرـيـ؟ـ كـهـرـيـ؟ـ چـيـ؟ـ نـهـلـيمـهـرـ
نـيـسـتـهـپـارـهـكـهـ نـهـدـهـيـتـهـوـهـ نـهـگـيـنـاـ
لـهـزـيرـ دـارـاـ ثـهـ رـزـيـنـمـ .

سـوـفـي هـسـن وـهـكـهـ ۳ـمـ
هـهـرـشـهـيـهـ خـوـيـ لـهـيـرـ بـرـدـيـتـهـوـهـ
دـهـسـتـيـ كـرـدـ بـهـ بـرـ باـخـلـيـاـ بـهـلـامـ
لـهـبـاتـيـ ۳ـهـوـهـيـ پـارـهـ دـهـرـيـنـيـ
دـهـسـتـيـ لـهـيـهـكـنـ لـهـکـونـهـکـانـيـ
باـخـلـيـ کـهـواـ شـرـپـهـكـيـهـوـهـ هـاـتـهـ
دـهـرـيـ.ـ بـهـ دـهـنـگـيـكـيـ ۳ـهـسـپـايـيـ پـرـ
پـاـپـانـهـوـهـوـ سـوـزـ وـتـيـ :
ـقـورـبـانـ بـهـسـهـرـيـ تـوـشـكـيـ پـنـىـ
نـاـبـمـ نـيـمـهـ!ـ وـهـلـلاـ نـيـمـهـ!ـ وـهـلـلاـ
پـارـهـيـ لـامـ نـيـيـهـ!
بـهـگـ وـهـكـ لـهـمـ گـفـتوـگـوـ بـيـسـوـودـهـ
بـيـزارـ بـوـبـيـ لـهـ جـزـانـهـكـيـ
کـاـغـزـيـكـيـ قـهـدـکـراـوـيـ دـهـرـهـيـنـاـوـ
خـسـتـيـ بـهـرـدـهـمـيـ زـاـبـتـهـكـوـ وـتـيـ :
ـفـرـمـوـوـ ۳ـهـمـهـ سـهـنـدـهـكـيـهـتـيـ!
دـهـوـرـهـ چـاـكـهـ لـهـگـهـ ۳ـهـمـ
سـهـگـبـاـبـانـهـ بـكـهـ.ـ بـهـسـهـرـيـ تـوـ ۳ـهـمـ
پـيـنجـ سـالـهـ ۳ـهـمـ پـارـهـيـمـ لـايـهـتـيـ
سـهـرـهـرـاـيـ ۳ـهـوـهـ كـهـنـاـمـاـتـهـوـهـ
نـيـسـتـهـشـ نـاـچـيـتـهـ ژـيـرـيـ ۳ـهـمـسـالـ
چـهـنـدـ لـادـيـيـيـهـكـيـ خـوـيـرـيـ
کـهـلـوـرـيـ وـهـكـ خـوـشـيـ لـيـ
هـهـلـگـيـرـاـمـهـوـهـ:ـ دـيـيـهـكـهـيـانـ چـوـلـ
كـرـدـ!ـ وـاـنـهـزـافـنـ ۳ـهـقـيـ منـ هـرـوـاـ
بـهـثـاـسـانـيـ ۳ـهـخـورـيـتـ نـاـزـانـنـ
حـكـومـتـ هـهـيـهـ!ـ؟ـ بـهـرـاستـ خـوـ
نـهـگـهـرـ ۳ـيـوـهـ نـهـبـوـوـنـاـيـهـ ۳ـهـمـ پـهـشـوـ
رـوـوـتـانـهـ ۳ـهـيـانـ خـوارـدـيـنـ!
رـهـحـمـتـ لـهـگـوـرـيـ ۳ـهـوـهـيـ وـتـوـوـيـهـ
(بـوـزـ بـهـلـهـرـيـ)ـ ۳ـهـمانـهـ گـوـرـيـانـ
۳ـهـوـهـيـهـ هـرـ بـهـشـقـوـ دـارـ لـهـگـهـلـيـانـ
بـدـوـيـيـتـ،ـ بـهـشـيـانـ ۳ـهـوـهـيـهـ هـرـ
بـرـرسـيـ بـنـ ۳ـهـمـسـالـ دـهـغـلـ وـ دـانـ
تـوـزـيـ ۳ـهـارـهـيـ كـرـدـ ۳ـهـمـوـ چـاوـيـانـ
نـ سـوـرـ بـوـوهـ!

رخو بده سره که دهم و لوتی
له پاشماوهی چلم و تفو به لغتم
پاک کردنه و نینجا و تی:
- به لئی ئەم سەگبایه یه!
زابتکه رووی کرده سۆقی
ھەسەن و تی:
- کووچه پارهی بەگت لایه بتو
ناده یته و ها! مام ھەسەن و دک
زور چاک خۆی ناما ده کربنی بتو
ئەم نەبەردە لە سەر خۆ و تی:
- قوریان خۆم بە قەرزاری نازانم..
زابت بە تووره ییە کە و و تی:
- من ئەم قسە قۇرانە نازانم يا
پاره کەی نەدە یته و یا له ژیر دارا
پشت ئەشکىنم. راوەستا و دک
بیهوي بزانی ئەم قسە ییە چە
کاری له گوینگرە کەی ئەکات.
بەلام سۆقی ھەسەن بى ئە و دی
بىشلەزى و تی:
- قىبان و تم پارهی لام نى یە و دی
ئەگەر ئەشلى پارەم لایه تی:
بابچى شکاتلى بکات ئە و دک
دەرگای مە حکەمە لە سەر پشتە
وادىيار بۇو و شەھى (مە حکەمە)
چەکى نەھىنى سۆقى ھەسەن بۇو
بۇيە بىدەنگ راوەستا نەک هەر
چاوه بۇانى ئە و بۇو کە ناوى
(مە حکەمە) بەرامبەرە کەی و الى
بکات بەرەللايى کا، بەتەمای
ئە و دەش بۇو زابتکە گەنلىي
پىپارېتە و دلى بى داتە و دە لە پۇوی
ئە و معامەلە ناشىرىنە و دک
دۇينى لە گەللى کراوه، بۇيە
مە پرسە چەند واقى و ورما کە
"زابتکە" دايە قاقاى پىكەنین و
وتی:
- ھەھە ما مە حکەمە! مە حکەمە
کەواتە ئىمە ئە بىن لىرە دابنېشىن
ئە سپىن بکۈشىن و جەنابىشستان
بچن پارهی خەلک بخۇن و دە
بەرچاومانە و دېن و بچن ورتە
نەکەين ئەمە چىيە دەرگای
مە حکەمە لە سەر پشتە؟! بەو
خوايە کەمە دەرگای مە حکەمە
لە سەر پشت بىن يا داخرابى، هەر
ئىستە ئە و پاره یە (بەگ)
نەدە یته و دەنەندەت ئە كونم
تاماوى ناوى مە حکەمە شەست بىر
نەکە و یتە و دە خوا شتىكى باشە!
ها؟

له‌دهم بیته ده‌ری سهد ئه‌وهنده ترت تی‌هه‌لنه‌دهم. برو له‌گه‌ل (عه‌لی) مانگاکه‌ی به‌ری با بیه‌هندی بـوـهـگـ روـوـهـکـ کـرـدـهـ مـ. بـهـگـ بـوـکـوـیـ ئـهـفـهـ رـمـوـوـیـ بـوـتـیـ بهـرـیـ! مـ. بـهـگـ وـتـیـ: بـبـاـ بـوـدـیـ (سـ) بـهـعـیـ وـهـکـیـلـمـ کـاـبـرـایـ پـیـرـهـمـیـرـدـ سـهـرـیـکـیـ بـادـاوـ وـتـیـ: چـوـارـ مـیـخـمـ بـکـیـشـنـهـ وـهـ سـهـنـهـ دـهـکـمـ وـهـرـنـهـ گـرـمـهـ وـهـ مـانـگـامـ نـهـداـوهـ نـایـدـهـمـ. مرـدـمـ ئـهـوهـنـدـهـ ئـهـمـ قـهـرـزـهـ بـرـثـارـدـ. مـ. بـهـگـ سـهـنـهـ دـهـکـهـ دـایـهـ دـهـسـتـ "عـهـلـیـ" رـهـنـدـرـمـهـ کـهـ دـوـوـایـ وـهـرـگـرـتـنـیـ مـانـگـاـکـ بـیدـاـتـهـ وـهـ بـهـ مـهـسـنـ وـهـ بـهـتـهـوـسـیـکـهـ وـتـیـ: رـاستـهـ مـنـ بـیـزـمـ دـیـ پـارـهـیـ سـوـالـکـرـیـ وـابـخـوـمـ بـرـوـ ئـهـمـجـارـهـ ئـهـمـهـتـ بـهـسـ بـیـ! مـامـ هـهـسـنـ بـیدـهـنـگـ دـوـوـیـ رـهـنـدـرـمـهـ کـهـ کـهـوتـ، وـهـ بـهـسـهـرـهـاتـیـ ئـهـمـ دـوـوـ رـوـزـهـ گـیـانـیـکـیـ تـازـهـیـ کـرـدـیـتـ بـهـرـداـ بـنـ بـوـلـهـ نـالـهـ لـهـگـهـ لـیـ بـیـ ئـهـسـپـیـ رـهـنـدـرـمـهـ کـهـ دـهـرـچـوـوـ. کـهـ گـیـشـتـهـ ئـاـوـایـ ئـهـوـیـ لـهـبـرـ دـهـرـگـاـ رـاـگـرـتـوـ خـوـیـ چـوـوـ پـشـتـیرـهـکـیـانـ کـهـ بـهـشـ لـایـ سـهـرـوـیـ رـوـوـیـ رـوـوـرـیـ نـوـسـتـیـانـ بـوـوـ. مـانـگـاـ زـهـرـدـیـ پـیـشـ خـوـیـ دـاـ کـهـ گـیـشـتـهـ بـهـرـگـاـ دـهـسـتـیـکـیـ بـهـسـهـرـیـاـ هـیـنـاـ بـهـ ئـهـسـپـایـ نـاـوـچـوـانـهـ سـپـیـیـکـهـیـ کـهـ مـاـجـ کـرـدـوـ بـیـدـهـنـگـ پـهـتـکـهـیـ دـایـهـ دـهـسـتـ رـهـنـدـرـمـهـ کـهـ وـهـوـیـشـ بـهـسـتـیـ بـهـ قـهـلـیـوـزـیـ زـینـیـ ئـهـسـپـیـکـهـیـ وـهـ لـیـ دـاـ رـوـیـشـتـ. سـوـقـیـ هـسـهـنـیـشـ لـهـسـهـرـ سـهـرـهـ بـوـیـلـکـیـ بـهـرـمـالـهـکـیـانـ وـهـکـ بـتـ چـقـیـ بـوـوـ دـوـوـ دـلـوـپـ فـرـمـیـسـکـ بـهـرـیـ تـرـوـسـکـایـ چـاـوـهـ کـزـهـکـانـیـ گـرـتـبـوـوـ بـیـرـیـ ئـهـکـرـدـهـ وـهـ لـهـبـرـیـ رـهـنـجـیـ چـهـنـدـ سـالـهـیـ، لـهـهـاـ دـهـمـ شـهـوـانـیـ بـیدـارـیـ لـهـمـانـگـاـ زـهـرـدـ.. لـهـبـرـ خـوـشـیـهـ وـهـ ئـهـیـ وـتـ: (هـوـیـ) هـمـموـوـ ئـهـمـ نـازـارـوـ جـهـورـ، نـاتـبـاـیـیـ وـبـنـ هـوـشـیـ وـگـهـلـورـیـ خـوـمـانـهـ رـاسـتـ ئـهـکـاـشـیـتـ قـسـهـکـانـیـ نـهـخـشـیـ بـهـرـدـنـ).

ئـهـمـانـ لـهـمـ قـسـانـهـداـ بـوـونـ سـوـقـیـ هـهـسـهـنـ بـهـسـهـرـوـ چـاوـیـ خـوـيـناـوـیـیـهـ وـهـ کـرـدـیـ بـهـزـوـورـاـ چـهـوـلـهـکـهـشـیـ بـهـدـوـوـهـ بـوـوـ وـتـیـ: بـهـگـ رـازـیـ بـوـوـ ئـیـوـهـ مـانـگـاـکـهـیـ بـهـرـنـ لـهـبـاتـیـ قـرـزـهـکـانـتـانـ. مـ. بـهـگـ هـهـسـتـایـهـ سـهـرـپـیـ وـدـوـوـایـ نـهـخـتـنـ کـوـکـهـ کـوـکـیـ پـالـهـ وـانـانـهـ وـهـلـغـمـ دـابـهـشـ کـ دـنـ بـهـ چـوـارـ دـهـوـرـیـ خـوـیـاـ تـهـمـاشـیـهـکـیـ سـوـقـیـ کـرـدـوـ وـتـیـ: دـیـتـ چـوـنـ هـهـقـیـ مـنـ بـافـهـوـتـیـ؟ بـاـشـتـرـیـنـ رـیـ بـوـ ئـیـوـهـ ئـهـوـهـیـهـ مـلـ بـدـهـنـ کـارـوـ کـاـسـپـیـ خـوـتـانـ وـاـزـلـهـدـزـیـ وـ جـهـرـدـهـیـ وـتـهـوـزـهـیـ بـهـیـنـ... سـوـقـیـ هـهـسـهـنـ وـهـکـ ئـهـمـ قـسـهـیـهـ لـهـپـ کـرـامـهـ وـهـ عـیـزـمـتـیـ نـهـفـسـیـ سـالـهـهـایـ سـالـ لـهـزـیـرـ پـینـداـ پـلـیـشاـوـهـیـ رـیـانـدـبـیـتـهـ وـهـ تـهـمـاشـیـهـکـیـ ئـاـگـرـیـنـیـ مـ. بـهـگـیـ کـرـدـوـ وـتـیـ: بـهـسـهـاـ بـهـسـهـ! دـزـ ئـیـمـهـ نـیـنـ ئـیـوـهـ دـنـ، ئـیـوـهـ جـهـرـدـهـنـ، ئـیـوـهـ بـهـرـیـ رـهـنـجـ وـتـهـلـایـ دـاـمـاـوـانـ ئـهـدـنـ ئـیـوـهـ نـانـ لـهـدـمـیـ بـرـسـیـ ئـهـفـرـیـنـ، ئـیـوـهـ دـوـواـ بـنـگـوـپـیـ بـهـرـیـ ئـنـوـ منـلـامـانـ ئـهـدـنـ، رـوـوـتـ وـقـوـوـتـ ئـهـیـانـ خـنـهـ ئـهـوـ دـهـشـتـهـ بـیـ ئـهـوـهـیـ بـهـبـیـرـتـانـدـابـیـ شـتـیـکـانـ کـرـدـوـوـهـ، ئـیـوـهـ هـمـزـارـانـ سـالـهـ هـمـ رـوـزـهـ لـهـزـیـرـ پـهـرـدـیـهـکـاـ، هـمـ سـالـهـ بـهـنـاـنـیـکـهـ، هـهـرـدـهـ بـهـجـوـرـیـکـاـ ئـهـمـانـ چـهـوـسـیـنـنـهـوـهـ. لـهـسـهـرـ وـرـگـیـ ئـیـمـهـیـ بـرـسـیـ وـهـشـ وـرـوـوتـ بـوـخـوـتـانـ تـیـرـوـتـهـسـهـلـوـ بـوـشـتـهـ وـپـهـرـدـاخـ رـائـهـبـوـرـنـ! ئـیـوـهـ جـانـهـوـرـیـکـیـ هـلـمـهـتـکـاسـهـنـ وـهـ زـهـرـوـ خـوـنـخـانـ ئـمـنـ. ئـهـزـانـیـ وـهـزـارـیـ وـدـیـلـیـمـانـ ئـهـدـوـشـنـ! بـهـلـنـ هـقـهـ نـافـهـوـتـنـ بـهـلـامـ ئـهـوـ هـقـهـیـ نـافـهـوـتـنـ هـقـیـ دـاـگـیـرـ کـراـوـیـ ئـیـمـهـیـ ئـیـمـهـیـ مـزـرـوـ رـهـنـجـبـرـ، لـیـکـراـوـ لـیـرـهـداـ زـابـتـهـکـهـ زـلـلـهـیـکـیـ لـیـداـ وـتـیـ: وـسـ نـارـهـسـهـنـ دـهـوـیدـ بـابـ قـسـهـ قـوـرـانـهـ لـهـ کـوـیـ فـیـرـ بـوـوـ، وـرـتـهـتـ

خـوارـیـ، لـهـمـ زـیـاتـرـ خـوتـ بـهـ تـیـهـلـدانـ مـهـدـهـ. مـانـگـانـهـکـهـتمـ بـهـرـیـ وـاـزـتـ لـیـ دـیـنـمـ. سـوـقـیـ هـهـسـهـنـ لـاـسـارـانـهـ وـتـیـ: نـایـدـهـمـ، بـمـکـوـشـنـ نـایـدـهـمـ! هـیـچـتـ لـامـ نـیـیـهـ! هـیـچـمـ نـیـهـ. زـابـتـهـکـهـ بـهـتـوـوـرـهـیـیـهـکـهـوـهـ دـایـ لـهـزـنـگـ، دـهـمـوـهـسـتـ چـهـتـهـوـلـنـ کـرـدـیـ بـهـزـوـورـاـ، پـیـیـ وـتـ: نـهـمـ کـهـرـیـ کـهـرـیـمـ بـوـیـهـرـهـ تـاـ ئـاقـلـیـ نـهـکـهـیـ نـهـیـهـیـتـهـ وـهـ "ئـهـوـیـشـ دـهـسـتـیـکـیـ دـایـهـ پـهـلـیـ سـوـقـیـ هـهـسـهـنـ کـهـ وـهـکـوـ پـهـلـاسـ کـهـوـتـبـوـوـ بـهـشـقـیـکـوـ وـزـلـلـهـیـکـ فـرـیـیـ دـایـهـ دـهـرـیـ وـخـوـشـیـ بـهـدـوـوـیـهـوـ". دـوـوـایـ نـهـخـتـنـ بـیـ دـهـنـگـیـ مـ. بـهـگـ روـوـیـ کـرـدـهـ زـابـتـهـکـهـ وـتـیـ: -ئـینـجـاـ تـؤـئـهـزـانـیـ بـهـمـ جـوـرـهـ نـهـبـیـ پـارـهـ لـهـگـهـرـوـوـیـ ئـهـمـ سـهـگـبـاـبـانـهـ دـهـرـنـایـهـتـ؟ پـیـرـیـ پـرـسـیـ ئـهـوـ قـاتـهـ کـهـمـ کـرـدـ کـهـ هـهـنـدـیـ پـارـهـ لـایـ دـهـپـانـزـهـیـکـیـ وـاـهـهـیـهـ بـوـمـ بـسـیـنـیـتـهـوـ ئـهـلـنـ دـوـایـ ئـهـوـهـیـ لـهـ مـهـحـکـهـمـشـداـ ئـهـیـ کـهـیـ بـهـمـانـ بـهـسـهـرـیـانـهـوـ ئـهـبـیـ دـوـوـ شـایـهـتـیـ لـاـدـیـیـ وـهـکـوـ خـوشـیـانـ بـهـیـنـیـ شـایـهـتـیـ بـدـهـنـ کـهـ ئـهـتـوـانـ قـهـرـهـکـهـ بـدـهـنـهـوـ ئـهـوـسـاـ مـهـحـکـهـمـ بـوـتـیـ حـهـسـ ئـهـکـاـ، مـنـیـشـ تـیـگـهـیـشـتـ ئـهـمـ بـوـمـ سـوـپـاسـتـانـ ئـهـکـمـ بـهـ زـیـادـبـیـ: سـوـپـاسـتـانـ ئـهـکـمـ بـهـ زـیـادـبـیـ نـهـخـتـنـ رـاـوـهـسـتـاـ وـهـکـوـ بـوـقـسـهـ بـگـهـپـیـ ئـینـجـاـ وـتـیـ: نـازـانـ بـهـگـمـ ئـهـمـ قـهـوـمـ بـوـقـیـ هـیـچـ چـاـکـهـیـانـ لـهـبـهـرـ چـاـنـیـهـیـاـ ئـهـوـهـتـهـ کـهـ بـرـانـنـ حـکـومـهـتـ لـایـهـنـیـ منـ نـاـگـرـیـ ئـیـتـرـ قـوـرـتـمـ هـهـلـدـهـیـنـنـهـوـ وـهـ ئـهـگـهـرـ بـرـانـنـ مـهـحـکـهـمـ هـیـچـیـانـ لـیـ نـاـکـاتـ وـهـحـپـسـ نـاـکـرـیـنـ ئـهـوـهـ هـهـرـ بـهـ تـهـوـاـوـیـ یـاـخـیـ ئـهـبـنـ ئـهـوـسـاـ بـهـهـزـارـانـ نـیـرـهـ مـانـ ئـهـفـهـوـتـیـ. بـهـلـامـ ئـیـسـتـهـ کـهـواـ جـهـنـابـتـانـ نـهـخـتـنـ تـهـنـگـتـانـ پـیـ هـهـلـچـنـیـ وـیـکـ دـوـوـ جـارـ هـیـنـتـانـ وـ بـرـدـتـانـ ئـاـغاـ تـازـهـکـهـ نـاـچـارـهـ بـوـ ئـهـوـهـیـ بـیـشـوـ کـارـیـ خـوـیـ پـهـکـیـ نـهـکـهـوـیـتـ ئـهـمـ قـهـرـهـ بـوـ بـیـزـیـرـیـتـ، وـهـ وـهـخـتـیـ حـاـصـلـاتـ لـیـ دـابـکـشـیـنـیـ بـهـمـ جـوـرـهـ نـهـبـیـ بـپـرـوـاـ نـاـکـهـمـ هـهـبـیـ تـوـانـبـیـتـیـ قـهـرـ لـهـلـدـیـیـ بـسـیـنـیـتـهـوـ. چـوـنـکـهـ هـیـ وـایـانـ هـهـیـهـ وـارـیدـاـتـیـ دـهـ سـالـیـ لـهـمـ وـدـوـوـایـ لـهـ ئـیـسـتـهـوـ

خازی

تیاکرایه‌وهو دهنگیکی کپی
ساردی سوواوی لی هاتهدرهی
وتی: تو خوا لیم مدهن! لیم
مهدهن ناخوشم! زیاتر لی
چوومه پیشنه. وادیار بسو
روشنایی نه‌هیست بؤیه
دهستیکی وهکو قامیشی په‌پو
تی‌پینچراوی گرت به‌چاویه‌وه، که
له‌چاو زیاتر له‌دهمی دوو بربنی
گوزته نزون هینناوه نه‌چوون.
له‌گهان دوو کابراکه‌دا بی‌شوهی
چه ناسیا ویکمان له‌میانا بیت،
وهک دیمه‌تی گرینه‌رو پرله
کویره‌وهه‌ری نه‌نم رنه کردبینی به
دهستیکی دیرین، لیان چوومه
پیشنه‌وه پرسیم نه‌نم رنه چی‌یه!
کنی‌یه؟ کابرای پیشوویان ودرامی
دامه‌وه به‌سه‌رسور‌ماوه و‌تی:
خازی! چون خازی ناناسی?
نه‌بئ خه‌لکی ئیزه نه‌بئ؟

منیش به‌رامبهر بهم شالاوهی
کابرا وهکو قوتابی‌یهک ماموستا
له‌تاوانا گرتیتی به شمرمیکه‌وه
وتم:

-بهلی تازه هاتوومه شیره، بؤیه
نازانم خازی کنی‌یه؟ کابرا وهک
یهکی له‌خوای ویستبئ نه‌زانیکی
وهکو منی دهست که‌وی
به‌سانازی و خوه‌لکیشانیکی
دیاره‌وه و‌تی:

-ئای برا! نه‌نم ده‌عبایه‌ی وا
ئیسته پیاو بیزی لی شکاته‌وه
رات ناکات هر ته‌ماشای بکات،
بیست سال له‌مه‌وهه‌ر شوپه‌ژنی
بوو ناسکو نازدار، دوو چاوی
ره‌شی گهشی به‌باوهش
پرشنگیان لی هه‌لئه‌قولا،
پرشنگیکی دلفرین، چاوترسین،
پیاوپسین. بـقای
پیکه‌نینی، به له‌نجه‌ولاری
شیرینی نه‌وه ته‌لاره‌ی مالی

ثوروه
تختکراوه‌که
لی‌فولکه‌یکی
شپ‌گرموله
کراوه چلکو
کونی وايان
لی‌کردبسو
نه‌مزانی
رهنگی
چی‌بووه.
هیج به‌یرما
نه‌ههات له‌و
لی‌فه‌شده
پیسے بچمه
پیشنه‌وه
نه‌گره‌له
نزیکه‌وه
سـتلىکی
شـکاوو
گوزه‌له‌کی
لیوکه‌لو
جامیکی
قوـپاوى
زـهـنـگـاـوـیـم
نهـدـیـیـاـیـهـو
دوـوـسـنـیـهـ
زـهـلامـیـ بـهـ
هـهـهـدـاـوـانـیـ
لـیـ

نه‌چوونایه
پیشنه‌وه یـهـکـیـکـیـانـ چـمـکـیـ
لـیـفـهـکـهـیـ رـانـهـکـیـشـاـیـهـوـ بـلـنـیـ
"خـازـیـ؟ـ"ـ چـمـکـیـ لـیـفـهـکـهـ بـهـ
دهـستـیـهـوـ هـاتـ بـهـلـامـ دـهـنـگـ
نهـبـوـ،ـ کـابـراـ وـتـیـ:ـ نـهـمـرـبـیـ؟ـ بـهـ
ئـهـسـپـاـیـ لـیـفـهـکـهـیـ لـادـ.
دهـمـوـچـاـوـیـ دـهـرـکـهـوـتـ بـهـلـامـ چـهـ
دهـمـوـچـاـوـیـکـ نـاـچـارـیـشـمـ بـلـیـمـ
دهـمـوـچـاـوـ چـونـکـهـ کـهـلـهـبـهـرـیـکـیـ

هـهـرـواـ لـهـوـبـهـرـیـ مـالـهـکـهـمـانـهـوهـ،ـ
بـهـرـامـبـهـرـ بـهـشـهـقـامـهـکـهـ ثـوـرـیـکـیـ
رـوـخـاـوـهـبـوـ.ـ وـادـیـارـ بـسـوـ
پـاشـمـاـوـهـیـ خـانـوـوـیـکـیـ گـهـرـهـبـوـ
کـهـ بـهـرـجـادـهـ کـهـوـتـوـوـهـ خـاـوـهـنـیـ
پـئـیـ نـهـکـراـوـهـ درـوـسـتـیـ کـاتـهـوـهـ.
رـوـزـنـهـبـوـ یـهـکـدوـوـ رـیـبـوارـ لـهـبـهـرـ
خـوـیـانـهـوـ،ـ یـاـ بـهـیـکـتـرـنـهـلـیـنـ:ـ
"ـنـهـوـ بـوـچـیـ بـهـلـهـدـیـ یـهـ نـهـوـ
کـهـلـاـوـهـیـ تـهـخـتـ نـاـکـاتـ دـیـمـهـنـیـ
شـهـقـامـهـکـهـ نـاـشـیرـینـ کـرـدـوـوـهـ؟ـ

حـلـاقـهـ ۱۹۹۹

به کارزدهی سه ریا دوای شوه دوو
سین خنجریشی لی ئەدەن،
لاشکەی به جى دیلن بىز
قەلەدال. بۇ بەيانى كابرایەكى
شۇوان لە نزىكانە مەپ
ئەلە وەپىنى چاوى بەلاشى يەك
ئەكەوى كە لى ئەچىتە پېشى و
دەست ئەدا دەدىلى تى ئەگا هيشتا
گىانى تىامماوه. ئەم باتە دى
لەپاش سالىڭ تىمارىرىدىن و
دەرمان كردن بۇ بىولەتى و
لۇمەت پسان نامىرىت وە
لەپەرىيە ئەم دەعەجانى يە
ئەمېننەتەو كە لەپاش چەند
سالىڭ خەلک توانى يان
بىتاسنەوە ئەويش بە دەمۇچاوا
نە، بەودادا كە خۆى چونكە شىت
بۇوه ھەر لە بەرخۇيەوە پېتە
ئەكا، ناوى ئەو كەسانە ئەھىنە
كە ئەوسا ناسىيونى. باسى ئەو
ریانە ئەكا كە ئەوسا راي
بۇواردۇوه. لەوساوه بەرۋە سوال
ئەكتات و بەشەوەيش لەپەنا
پاسارىڭ سەر ئەنتىتەوە. ئەمە
پېتەج سال ئەبى ئەم كەلاوهىيە
گرتۇوه بەشەوە لى ئەنۇوى. وا
ئەويشيان روخاند، ئىنجا بۇيە
ئەبىنى خۆى و ھەرچى خوا
پىياداوه لەو چەقى رىيەدا
گرمۇلە بۇوه. بەسەزمانە منالە
وردكە زۇر ئازارى ئەدەن.

کابرا که له گیرانه وهی
به سه ره هات کهی بوده وه. دلپیش
فرمیسک له چاویا قتیس مابوو.
نهوی تریان رووی ک بهده من
وتی: "خواهی خوش بئ
له دنیای روونا سزای خوی
دیی! لیرهدا خازی وه دارکاری
بکهن زیکانی وتی: "دهلا، دهلا،
لیم مدهن، مالتان کاول بئ لیم
مدهن تو خوا!"

ئیتر بلاوه مان لی کرد. همه مو
ببه زهی مان لی ئەتكا، به لام هم
ببه زهی روت، بسی نمهوهی
بکیکمان بیریش له پری یەك
بکاتوه که نه ختنی نازاری پیری و
قده ماوی و پەك کە هو توویی ئە و
کلولەی پى كەم ببیتەوه.

۱۰۷

۱۹۴۲

بهیتنه شهید دهستوپی بیهستن و
شهوی بیبهنه مالی "ن" بهگ.
لوزهندری ئەکا بهژور او دهست
ئەداتە پەلی خازىئى نیوه لهھوش
چوو ئەی باتەدەرى.
لەمالى "ن" بهگ تاسى چوار
رۇزكەس خۆتى تىناگەيەنى لە
پېرى ئىنى بەولاد، كە وەكو
پەپۈولە دەورو خولى ئەداو تاۋى
دلىخوشى ئەداتەوە، تاۋى ئەی
ترسىننى، دەمىن جىم، جوان و
خىشلۇ دىيارى بۇ ئەھىنەن بەم
جۇرە مانگىك ئەمەننەتەوە.
بەدرىزىي رۇز خازى لەمالەكەدا
رايەت، لەگەنل پېرىزىن ئەبنە
دۇستت. خۇشى نازو نىعەمەت و
تىرى و خانمى ئەچىزى. شەۋىيەك
دەنگى پىى زەلامىيەك راست
بەبىتەوە، ئەپوانى "ن" بهگ
مەنۇر بە خواشت، بەھەرەشەو
ەتەماع، بەبزواندن و بەتەفەرەدان
خازى لەو شەوهە ئەبىتە
وؤستى "ن" بهگ. سال و نىويەك
امايدوه لە كېنۇوش بۇ كىدىنى
يياو ماقولان، لە حورمەت گرتىن و
ناسىتاو ساردىكىرىنەوە
وەرەمالان، لەپۇوالەتەو
پېرەوە هاتنى خانمان، خازى
وەندەي دىو و ئەوەندەي بۇ كرا
پۇوا ناكىرى فريشتهش بوايَا
بەبىريا بەباتايە كەوا لەسەر
ئىللىكى نزمى و بىن شەرمى دا

دوای سال و نیوه، روزیک فرمان
بُو "ن" به گ دئ که بچن بُو
شونینیکی تر، ئه ویش هه رچی
جل و به رگو خشل به خازی
خویه و ئه بئی ئه یداتی و
ههندیکیش پارهی بُو جنی
ئه هیلی و لی ئهدا ئه پروا.
ئه مهوا، به لام و هن بئی
که س و کاری خازی بـم
کرده و یهی رازی بووبن ته نیا
هه دهست به ستراوی ئه و بون
که له بهر "ن" به گ دهستیان نهی
ئه گه یشتی که ئه و رویشت
گری دهستیان ئه کریتـه و،
شهویک له ناكاو دوو برای دیـن
هه لی ئه گرن و ئهی به نه ئه و
که زه، له وی سهـری ئه خـنه سـهـر
تا ویـرـکـو بهـرـدـنـک ئـهـماـلـنـ

به خهوي شهوانيش به بيريا
نه يهت زن لهوان بسيئنيتهوه.
هر که ئاغاشن چاوي پى
ئەكھويت ئەچىتە دلىهوه
ئەنېرىت جلى بو بکەن و ئېيکا به
كەنېزەكى تايىبەتى خۇرى. چەند
ماڭىنى وا ئەزى. لە دەممەدا "ن"
او كابرايەك ئەبى
بەكاربەدەستى ئىيەر. زۇر
دۇستى بايز ئاغا ئەبى. رۇزىك
دى ئاغاشن كەنېزەكە جووانەكە
لەبىنى و كەلى ئەپرسى ئەمە
كى يە ئاغاشن بە بەشىن و بالازى
خازى دا هەل ئەداو ئەلى: زىنى
يىا ويىكى پىرە مىرددە بەدىارىيەوه
انەنېشتووه وەلھاتووه. "ن"
الە ئاغاشن ئەگەيەنى كە
پۇووهتە دلىهوه.

نه نه و نه پروا ناغاشن خازی بانگ
نه کاو تئی نه گه یه نی کهوا "ن"
نه گ زوری په سهند کرد ووه
یه وی بیکا به که بیانووی
وی خازی دهست نه کا
گریان و شین، به ناغاشن نه لئی:
ربیان من په نام هینا وته به ر
ووه نه مه په وای هه ق نیه
ووهش بم خنه پاں زرته بوزیکی
کار. من زنیکم میزدادارو
اوون که سو هه قدار."

غاشن به تپه‌یی یه وه پئی
لئی: (ن) به گ لهوانه نیه،
اویکی باشه. نه می تهنا بوق
زمه‌تی خوی نه وی. خوشی
و ترشی بن ئه‌بی هر بچیت.
ئه‌گهر لهوهش زیاتر لاساری
ات ئه‌توانی حه‌پسی بکا وه یا
لهوهش خراپیتری فی بکات
میریته کارخانه کچه‌که نه مه
ییسی، خوی ئه‌دا به سه‌ر
ستو پیی ناغاشن دا وه‌گه‌لی
چی ئه‌کات وه لی ئه‌پاپیت‌هه وه
لام بی سوود ئه‌بی
وواییدا به ناغاشن ئه‌لئی: دهسا
یان که‌واته ئیزمن بدهن
وه لای میزده‌که‌م، خوا
نان ئاواکات. ناغاشن لهه زور
ه ئه‌بی ئه‌لئی باشه هر ئیسته
زرم میزده سه‌گاباه‌که‌ت بھینن
رجاوه خوت حه‌سیرمه‌یدانی
ن- چارت نی یه پیسی
نم‌هک. نا وه‌ن کوره ئه‌م

میران بـهـگ "ی کردـبـووه
بهـهـشـتـی شـادـی و سـهـرـچـاـهـی
جوـانـی، گـورـانـی سـهـرـدـهـمـی
جوـانـ و پـیرـ باـسـی روـومـهـتـی ئـالـوـ
چـاوـی رـهـشـ و پـهـوـتـی پـورـی خـازـی
بوـوـ. هـرـزـهـ کـارـانـ وـهـکـوـ هـنـگـ
بـهـدـهـوـرـی تـهـلـارـهـکـهـدا ئـهـسـوـرـانـهـوـهـ
بـهـوـ هـیـوـایـهـیـ بـهـتـیـلـیـ چـاوـ
لـهـدـوـرـهـوـ تـهـمـاشـایـهـکـیـ بـکـهـنـ.
بـوـیـهـ ئـهـلـیـمـ بـهـتـیـلـیـ چـاوـ چـونـکـهـ
نـهـیـانـ بـوـوـ بـوـیـرـیـ لـیـ نـزـیـكـ
بـیـتـهـوـهـ.

کابرا هه رنه ونده پشواي دا
تاکو يادگاري کوکرده وه ٿينجا
هه ناسه يه کي هه لکيشا وتي:
- به لام ليم بيرسه بلئي
خازئي يه کي لادئي يي هه زار چون
گه يشته ئه مه ته لاره و چي کردي
به قibile گاي دلئي هه رزه کاران؟
بي رنه و هي چاوه پوانى پرسياري
من بکات خوي و هرامى خوي
دايه وه و ته:

خازی کچوله‌یه بتو چوارده
ساله بهو جوانی‌یه باس م بو
کردی، دایکو باوکی له بهر
هست کورتی فروشتبوبیان به
بیره میردیکی خه‌لکی دیله‌کی
راوسنیان به (۳۰) لیره
شیرابایی. خازی نه‌گره‌چی نه
شووکردنی لام مردن ناخوشت
نه بین وه زور نه‌گری و نه پاریته وه
نه لام دلی رهقی دایکو باوکی
زرهی لیره‌ی کابرا زیاتر نه‌رم
نه بن تا دهنگی گربانی نه. نه‌ی
ویزنه‌وه به‌لام بوکوی؟
نه هنه‌نه‌م! نه شه و له‌جی دا
نه سانه‌وه‌یهک، نه روزله‌مه‌مالا
نه وانه‌وه‌یهک. بوله و خوته‌ی
نه ش و گرمه‌گرمی میردو لیدان و
نه لدانی پینچ هنه‌ناش له‌لاهیه،
نه هره بچوکه‌که‌یان چوار سان
خوی گه‌وره تر نه‌بن.

دارو گوشت ثاشنایه تیان نیه،
به ناچاری هله‌لی بی نه وهی
بر ازی بُو کوی نه چن.. بچیته وه
مالی باوکی؟ همه خواهه کا
گوایا کن له دنیای روونا به
هرزه کاری ناشتی؟ باوکی
نه ببو؟ بچیته شوینیک دهستی
میرده که نه گاتن. به ناهومیدی
خوی نه خاته مالی "بایز ناغا"
که نه وسا ده سه لاتیان نه وهنده
نه ببو که میرده که، خانعه هه.

که ره لوتی مه نو جه،

کامیان ئەکھەی بە ئەھلى
کوبىرە (خوبىرە) بىكە
قولىمە.

جه و هر چاوینکی گیپرا به
خانلکه که دا که له دهور مان گرد
بوو بیونه ووه. له پال چناره کانا
کابرای خرپهی دیسی له گهه
هاورپیکهی پاوه ستا بیون وادیهار
بوو نه و پاسه هی بو ته و او نه کرد
که هاتنی کتو پیر نیمه پی سی

بپری بوو
جهه و ههر دهستیکی بو دریز کردن

- ئىيۇھەردووكتان! ناوتان
چې، خەلگى ئەم دىيەن،
كابراي كەلتىيان زووقىر
هاتە دەست ووت:

- بهلی قوریان خەلکی ئىرەین.
ئەم مەنوجەرە، خۆشم ئە و
پەھمانى شىزىزىدى
خزمەتكارت! ئەمەي ووت و
هاتە يەردەمى وەستا.

جه و هر ووتی : -
 باشه ئیوه هەردۇوكتان
 لهگەل ئەپىرە مىرددە سوور
 قله بىن بە خەبىر. ناوى چىيە؟
 سۆقى ئەورە حمان ووتى :

نایوی کاکه سووره. من و نه
قبوولمانه به لام (ئىستىكى
كرد و به كزى يەكەوه ووتى:
- ئەبى لە مەنۇچەر بېبورى!
- وەھەر ووتى:

بۇ ئىمە تەنبا ئەوهمان لە
ئىۋە ئەھىت سەنۋورى زەھى
چى پى ئەلىن
كەلەكاوى؟ مان پېشان بىدەن
چىيەتى خۇ خزمى
كەسيان نى يە؟
وۇقى ئەورەھامان ووتى:

قوریان چون نه بی
 نه فهرمودن ناوای؟ همه موموی
 هنگاویکه ، قاوه لتی ناما ده
 کراوه. چا ده مکراوه له
 سایه خواو سه ری ئیوه ووه
 له هیچمان کم نی یه
 زوری لهم بابه توه و ووت جه و هه
 نه بیست ، ووتی:
 باشه تو هم نه ختی دؤمان
 بگهینه ری ئیتر هیچمان لیت
 ناوی. جاری بلی بزمان ،
 نه ووه ته زه ویه که؟

کوا داوالیکراو نه هاتووه ،
 ئىلە وەش خەبىرتان
 ھەلەن بىزاردۇوه ، ناچارم خۆم
 ھەللى بىزىرم . کوا پىر و
 پياوماقۇول و دەم پاستى
 دى كىن ؟ لاكە وون تا سى
 كەسیان لى ھەلبىزىرم
 سەنورى زھويە كەمان نىشان
 بىدەن .

واکه ووتی: خلکی همموی مانه همه میرم -
دیه نیمه ن: نهود سوپر همه مارف، نهود
نهود حمانی همه مینه همه نی کاکل، نهود
نهود و هیسی قاره مان، نهود کاکه ولای نه ریمان همه مورو
پشتاو پشتیان لهم دی یهدا
بر او هسته و همه مورو نه هله
سوننه و جه ماعه تن.. به
خوا بُوا کی من دهست
ناکشن شیری خوا

چناره‌ی کابرا پیشی خسته
 سه‌ری. دیمان کانی و ناویکی
 خوش له نزیکیه و هیه، دوو بهردہ
 نویژله‌م بهرو له و بهری
 دانراون. کابرایه‌کی کله‌گهتی
 پیری کوماوه له سه‌ریه کیکیان
 دانیشت‌تووه پشتی له نیمه‌یه
 دهست نویژه شوا. بهو به ریه و
 خرکله‌یه‌کی پته‌وی ده موقاوه
 کونج ریشیکی پر به دهستی
 ماش و برنجی قله‌مکراوی فی
 بدر داوه‌ته و .

سیمیلیکی فشی به دووکه‌لی
نهنگه و ناگر زهرد هه‌لگه‌پارو لیوی
هرووی داپوچشیوه. پانک و
چوغه‌یه‌کی سوروری له‌به‌رايه به
لی نه و ناغایه‌ی ویستوویه‌تی
توندفره له باخه‌لیا نه و هستی.
هزدزه هه‌ژده قسه‌ی بوزه‌کرد
هه‌لام که ئىتمه گه‌یشتینه سه‌ر
انانی‌یه‌که و سلاومان تی کردن
و بی‌دهنگ پشتی تی کردين و
دروی کرده ناو پله چناره‌که و
ویووه دووره و پیریز و هستا،
باوه بزه‌کانی و هکوو هی پشیله
تاریکه شهوا نه‌بریسکانه‌وه.
جه‌وهه‌ر چاویکی به
وینته‌که‌دا گئپارا و پووی کرده من
تی:

نه لی چی لیره نان بخوین؟
نم:- باشه
نم:- با جاری بچین
شکه مان جو به جی بکهین
جا نه گه پنینه وه. بايز بانگی
ده ره ندرمه که هی:- نه و جلانه
پایان خه و چیشتنه که مان بو
م که رووه تا دیینه وه.
برای خاوهن فرمان و هکوو
تننیکی گهوره هی پی کرابی له
و هره هات بیشه وه ووتی:-

هایینی ((ك.)) زور گهرم بسو
منیش چونکه نه ختی به خووهم
به گهرما گهی قارس نه بم. بویه
دوروی و ناخوشی پیم خسته
لاوه، هکه رچونی بسو، خرم
گهیانده مالی ((جه و هر)) ی
ئاموزام لنه ((پ.)) که
کوینستانیکی تا بلیت خوش و
سازگاره.

- وادیاره زور به خت همی
 چونکه سبئینی که شفیک
 همیه له دی (د. د.) که
 خوشتربین دی یه ئم ناوه همیه
 گهر ماندوو نیت و دره له
 معلمان. منیش به دوو دلی و تم:
 - ئه گهر شه و له وی نه میینیته و

یهـمـ وـتـیـ :ـ
باـشـهـ لـهـ بـهـرـتـوـ نـامـیـنـیـهـوـهـ .
بـیـانـیـ زـوـوـ هـیـشـتـاـ دـنـیـاـ تـارـیـکـ وـ
لـ بـوـوـ کـهـوـتـیـهـ پـیـ .
بـهـرـ لـهـ چـیـشـتـهـنـگـاـ لـهـ مـلـهـیـهـ
وـوـیـنـ بـهـ وـدـیـوـاـ تـهـخـتـایـیـیـهـ
تـهـرـیـمـانـ ،ـ کـابـرـایـ خـاوـهـنـ
مانـ کـهـ لـهـ گـهـلـمـانـ بـوـوـ دـهـسـتـیـ
درـیـزـ کـرـدـ وـوـتـیـ :ـ

دی یه که مان نائه و هتے له و
 دوله پیش ده مماندا، به لام
 زویه کهی له من داگیر کراوه
 نا ئه و پهله چناره یه که دیاره
 له داوینی نه ای یه وه؟ ،
 نینجا نه وه کانی یه کی تیایه
 هر راست له و لای کانی و
 پهله چناره که وه زویه کهی
 من دهست پی ئه کا !
 کهی نیو سه عاتی پیچوو
 جا گه شتنه ئه و بله

هیچ په یوهندی یه کی به ووهه
نه بی. کویخا نه ختی دووری
خسته وه و کوپیکی هرزه کاری
چوارشانه ی به سره وه دانا و
هاتمه وه لای ئیمە کوتە
دلدانه وهی جوهەر. منیش
نه ختی به سره ریا هاتم. نه وهندی
پی نه چوو نه چارهی جوهەر نه و
گرژی و توندی و زهردی یهی ما ،
نه کۆملەکەمان نه و گرژی و
ساردی و بی دنگی یه. بورو
گەرە لا ووژی هەر لادی ییه
پەلەی نه وهی بوو بەر لە ویتر
سکالا لای خوی بۆ جوهەر بکات ،
یا به سەر ھاتیکی خوی و
سوو خوی بۆ بکېزىتە و نه ویش
بە هەموو دل کوئی بۆ شل
کردوون.

(۲)

بەم جوڑە به قسە کردن و
خواردن و چاخواردن وه دوو
سەعاتیکمان به سەر برد. ننجا
جووهەر پووی کرده من ووتی:
((درەنگە. هەستە با نەختىكىش
بەناو باخ و باخاتى دی یه کەدا

((گوچ))
ئەمەوى بىزانم
بەچى پى كەنیت .
پىنم بلى نەگينا
خراپت چاو پى
ئەکەوي .))
منوچەر کە هەموو
بەتەما بیوون و
بەچاوو دەست و
دەمیش لەگەلى
خەریک بیوون .
کەبەسەر دەستو
پى ئەجەھەردا
بىكەوي و ئى
پىارىتەوە کە ئى
زويىن بى نزۇر بە
سەردارى و
لەسەر خوی ووتی:
((وەنبى كەزانىت
بەچى پى ئەكەنم
خراپت چاو پى
ئەكەوي .))
جووهەر ووتی: ((
ھەرچى چۈنى بىت
ئەمەوى بىزانم
قسە بکە .))
منوچەر ووتی: ((
نزۇر حەز ئەكەيت
بىزانىت ؟ دەسال
پىشا بەم کۆملە
درۇزىنە ناپاکە و ننجا بە تو
پى ئەكەنیم))

لە قسەكان زىياتر جۈرى ووتتىيان
جەلەوي زىرىييان لە دەست
جووهەر بەردا نەپانى بەسەریا ((
سەگىباب چۈن ؟ بەمن پى ئەكەنى
، باشە فىرىي پىكەنیت ئەكم .
ھەستە کویخا پەلى ئەم ناپەسەن
بىبىست))

کویخا بەسەزمانى لە ترسانات و
لە شېرىزەيى دا قسە بەدەمە و
نە ئەھەستا هەر ئە وەندە تى
ئەگەيىشتە كە ئەلى ((قوربان !
كوربان !))

جووهەر بە توبەيىي يەكى
تەواوه و ووتی:

((قوربان و موربىانى پى ناواي !

من ئەمرت پى ئەكم ھەستە پەلى
بىبىست .))

کویخا بە ناچارى و ناپەزايى
ھەستا دەستى منوچەرى
بەجامانە شەركەي خوی بەست .
ئەويش بى نەقە لەبەر دەستىا
وەستا بۇو وەك ئەم كەين و بەينه

نویىزىشوا. پەيتا چەم و بەلغەمى
تى ئەکەد .
جووهەر بۇوی کرده خانە
خوئى كەمان ووتی: ((ئىمە خواردىنى خۆمان پى يە ،
ئەم زەرەرە بۇلە خۆتان ئەدەن ،
وا دىيارە شەكر و چاتان زۇرە !
))

کویخا دى كە چەچى بۇو
پەقەلەي پەنگ زەرد وەكىو
پشىلەي خەوتتو لە بەرەدەمى
جووهەردا دانىشتىبوو ھەلى دايە
ووتی: ((مىم لە سايىھى خواو سەرى
ئىيەوە لە ھېچمان كەم نى يە .))
پىرمەي پىكەننېنىكى پەچىزىداو لە
پىشىتەوە هات لە كاتىكى ئەۋەندە
بىيەنگىدا كە هەموو بەيەكجار
ئاپەرمان دايەوە. بۇانيمان
منوچەر پىشتى تى كەدووين
تون چەپولە زېرە تۈوكەنەكاني
گۈرتوو بە دەمەيەوە .

جووهەر كە ئەمەي دىيى ووتی: ((ئادابوو كە تىكرا لەمەلى هەموو
پىاو ماقاوۇل و خواپىنداوی
دېيەكەوە ھېنزاپۇن . بەلام
ھېچيان لە بەرلىپى و چەڭلىنى و
كۆنلى نەپەنگ و نەگولىيان
بەدەرەوە نەبۇو . ئەگەر نەختى
سەرنجىت بىدایە كاروانى ئەسپىت
ئەدى وەكىو شارە مېروولە
پىچەي بەستوو . بەفەرمۇو
فەرمۇو پىش خۆيان دايەن .
جووهەر بىرە لای سەرەوە
پال دارتۇوەكە . بەزۇر دوو
سەرىنى نەۋەندە زىيان لەم لاؤ
لەولاي دانا ھەر وون بۇو
لەتاواياندا . منىشيان بىرە
تەنىشت ئەۋەوە . كە چاوم گىپا
لەلامانەوە سەماواھىرىكى زەردى
ئەنگاواي قوت كرابوو وە دوو
سى پەشىپووتسى لىنگ لە
پانكەوە دەرىپەپىو بە دەوريا
ئەھاتن . يەكى خەلۇز و ناگىرى
تى ئەكەد ، ئەويت فۇوى ئى
ئەكەد . لادىيىيەكى هەرزەكارى
كەش كىتايىكى چىنكىۋى بە
دۇوكەل پەش ھەنگەپاواى
بەدەستەوە بۇو لەسەر كاتىيەكە
ئەى شەت بەو ئاواه قولەتىنەي
پىش چەرمۇك لەسەر
سەرچاوه كە دانىشتىبوو دەست

نهبوو. هر به دی یهکه‌ی خومان و دهروپشتیه و نهوه‌ستام دی‌به‌دی گرمیان و کویستان گه‌پام بوز (که‌ره لوتی). که‌ره لوتی ئەرز ھەلی لووشی، ئاسمان ھەلی کیشا. ماندوو مردوو پەچ باپردوو گەرام‌ووه کاولوو بوجوکم. تا من گەپام‌ووه خواش تاقه کورەکەمی بردبۇوه بۇ خۆی له دی یهکەمان و چەند دی یهکی ئەم ناواهددا دەردی داکەوتبوو یهکەم دەستە گولى جوانەم رەركەکی من بۇو، لەملاو له‌ولاش دروینەیهکی چاکى كرد. بىئەوهی كەسلىيان پرسىتەوە ياخۇ خۆي خەرىك كات بىزانى ئاخۇ بەچى مردن. ئەم كۆستە نوئى يە كەرەلەلەتى لەپىر بىردىم‌ووه. كە خەلک و خوائەھاتن بە پرسەم‌ووه و ئەيان ووت ((منوچەر خوت خوش بى ! خوا خراپىت نەدا)) ئەمەندەيان لەگەل ووتم جاروبىار بىرم ئەكرده‌ووه بە خۆم ئەووت ((بۇچى خۆم خوش بە بۇ؟ بۇ دەرد و مەينەتى د بروتى و بىرسىتى و چەۋسانەوە؟)) خوا خراپىت نەدا) بەكفرى نالىم خوايە لېم گىرى.

بەلام هەرچەندە لىكىم ئەدایە وە
بە بىرى كۆلى خۆم نەم ئەزانى
لەم حالە ئىمەتى تىايىن خراپىتە
ئەبىچى بى؟ سەرتان نەيەشىنەم
بەنىادەم و زەين كۆپىرى وورده
وورده بىرىنەكانم ساپىز بۇو
ئەمانەم ھەموو لەبىر چۈوهە وە
برىسىتى زىيفى قىسەندەم. قەرزار
تەنگى پى ھەلچىنیم ناچار مل
دایە وە وورده كشتوكالە كەمى
خۆم.

(६)

لەمساڵ بە هاریکى درەنگ لە
 (۵.) ئەھانتەمەوە. ھەروالە ولای
 ماللەكانى ئاوايى (ج..) ھو
 لەئاكاوا بwoo نەگبەتى لووتم بwoo
 بە لووتى كەرەلۇتى يەوە.
 كابرايىكى يەكە لەچاوى
 كەچەتە وولى سوار بwoo پىرى
 كەئەز ئەخشام تىشىنەربى
 كەيختىار دەستم برد بۇ ملى گۈنى
 رىزەكەم خەرېك بىووم

گزرنی دا پی نه لین (به هشتبی)
پروری سهر زهمن . همه مورو له
جهه ننه ما نه زین همه مورو
خومان ، متألمان شه و پرور ،
زستان و هاوین ، پاییز و بهار
پر منج نهدهین و نه چهوسی ینه و
بی نه وهی تیر سکی خومان نان
بخوین . نانی گهنم نا چونکه هم
بتو نه وه کراوه نیمه بی چینین و
نیلوه بی خون . بهلام بی نه وهی
تیر نانی جو ، نانی کا ، نانی
شارده بر منج بخوین . بی نه وهی
بتوانین بخومان نا ، چونکه
خومان نه بی با خانه امان
نوندورهی تیا نه وهستی ، بخ
له ورته نه و کچانمان پارچه
پر فیک بکرین که له شیان له
ناوی پیس و نثاره زن و
بیتانا نه رزوردار بشارینه وه !
نه وهی شوینیکی له کونه
نه گهی نیسته چاترمان پی
نیات بنزینت که تیایا
خه ویینه وه و ستار بدهین . بخ
نه وهی بمینین ، نه که بخومان
خرزم تکاری نیو . نه بینم سهر
نه دهیت ؟ چاو له ها پر که
نه گریت ؟ نه لیت ناخو نه
مانه کی فیری کرد ووه ؟ کی
نیان نه دات ؟ بیگومان نه لیت
مانه قسه خوی نین ! به لی
راستی باشی بخ چویت نه
مانه و گه لیکی ترفیر کراووم
نم نه زانی کی فیری کرد ووم ؟
با وه نا کهم بیدوزیت وه
بت خریک مه که به لایا ناچیت
ن له زیر دهستی گه لی
نؤستای گه ورده دهستم
نه دووه . منوچه ربه که
انه من قوتابی دهد و نازار و
نه تیم ، پهروه ردهی رزورداری
نه وساندنه وه و بهندین خانه م
گهار دهستی داد ووم و
داری به کرده وهی ناشرینی
نه ندازهی هانی دا ووم !
نه ناوی رزور له سهر نه م قسانه
نم گوی بگره یه کی له
هرهاتی ژیانفت بخ
مه وه : پار پاییزی شه و گوی
نیکان لی دزیم به یانی
 تمام بخ شوین دوزی نه م لا
م ، نه و لاهه رام گوی دریز

نه گاهه بريست.)) بوسي کرده
مهنوجه ريش ووتی : ((دانيشه
له سره ئو دوشکه و دهست پي
بکه.))
مهنوجه له سره بـهـرـدي
هـلـلـتـروـشـكـاـ وـنـهـخـتـيـ گـهـرـوـوـيـ
پـاـكـ کـرـدـهـوـهـ وـهـکـ بـوـ گـورـانـيـ وـوـتـنـ
خـوـقـيـ ئـامـادـهـكـاتـ ئـنـجـاـ وـوـتـيـ : ((
مـيـرـمـ ! ئـيمـهـ کـهـلـلـاـيـنـ ، ئـازـارـ
درـاوـينـ ، پـوـوـتـکـراـوـيـنـ ، ئـمـ
پـدـشـايـيـيـهـيـ ئـهـمـانـ بـيـنـيـ
بـهـبـهـرـچـاـوـتـهـوـهـ دـيـيـنـ وـدـهـچـينـ
پـيـاـوـنـينـ ، پـيـاـوـتـيـ گـيـانـمانـ هـرـ
لـهـ زـوـوـهـوـ تـيـاـ نـهـماـواـهـ ! بـوـوـکـهـ
دارـيـنـهـينـ ، ئـيـسـتـهـ کـهـواـ ئـهـبـيـنـيـ
بـهـ دـهـمـتـهـوـهـ پـيـئـهـکـهـنـينـ وـاهـزـانـهـ
لـهـ خـوـشـيـانـايـهـ . وـاتـيـ مـهـگـ بـهـدـهـ
لـهـ کـانـگـاـيـ دـلـهـوـهـ پـيـئـهـکـهـنـينـ !
گـيـانـمانـ لـهـ رـيـزـ جـهـورـ وـزـلاـلتـ
وـجـهـخـارـداـ تـاسـاـواـهـ ، لـهـ مـيـزـهـ
پـيـکـهـنـينـ پـاـسـتـهـقـيـنـهـمانـ ((
لـهـسـايـهـيـ خـواـوـ سـهـرـيـ ئـيـوـهـوـهـ
هـمـموـ شـتـيـکـمـانـهـيـهـ .)) لـهـيـرـ
لـهـماـوهـ . ئـيـسـتـهـ تـهـنـياـ لـهـ تـرـسانـاـ
ئـيـئـهـکـهـنـينـ ، يـاـ رـاستـرـ ، دـيـتـ کـهـ
لـهـمـموـ سـهـرـيـ پـهـزـامـهـنـديـ يـانـ بـوـ
هـقـانـدـ بـوـ ئـهـوـ کـهـلـلـهـ شـکـرـهـيـ
ئـنـکـانـدـيـ . تـهـنـياـ منـ پـيـئـهـکـهـنـينـ ،
هـوـيـشـ لـهـدـاخـانـاـ يـاـ چـونـکـهـ
هـمـتوـانـيـ تـاـ دـهـسـتـ هـلـئـهـگـرـيـ
دـهـمـ بـهـنـاـوـ دـهـمـيـاـ بـوـ ئـهـوـ
يـشـالـهـيـ بـهـنـاـوـ ئـهـمـ پـهـشـوـ
وـوـتـ وـزـورـ لـيـکـرـاـوـ وـبـهـشـ
ورـداـوانـهـوـهـ ، لـهـ پـيـئـيـ خـوـادـاـ ،
مرـدـيـ . نـاـچـارـ دـامـهـ پـيـکـهـنـينـ ،
لـكـهـنـينـيـکـيـ پـرـ تـهـوـسـ وـپـرـ دـاـخـ
پـرـقـيـنـ پـرـ تـالـيـ وـنـازـارـ . وـهـ
وـهـ بـوـوـ جـهـنـايـشـ قـيـنـتـ لـيـمـ
سـتاـ ! بـهـلـيـ لـهـ سـايـهـيـ خـواـ
شـانـ وـ باـزوـوـيـ خـومـانـهـوـهـ
رـمـانـ بـوـ دـيـتـهـ بـهـرـهـمـ بـهـلامـ
سـايـهـيـ ئـيـوـهـوـهـ لـيـمـ بـبـورـهـ تـقـ
وـتـ نـالـيـمـ لـهـ سـايـهـيـ زـورـ
هـوـهـ هـمـموـوـيـ لـهـنـاـوـ ئـهـچـيـ .
مـوـوـيـمـانـ لـهـ دـهـسـتـ ئـهـکـهـنـهـوـهـ
ئـهـوـهـيـ بـهـشـيـ ژـيـانـيـکـيـ کـولـهـ
رـگـيـ بـوـ خـومـانـ وـ مـالـ وـ
لـمـانـ بـهـيلـيـنـهـوـهـ . ئـيمـهـ ئـهـمـ
لـهـيـ وـأـهـمـانـ بـيـنـيـ
كـيـ ئـهـمـ دـيـيـهـ وـهـيـ هـمـزـارـانـ
هـاتـيـ تـرـيـ ئـهـمـ خـاكـهـيـ لـهـ

بگه پرین و بپوینته و .) مه نوچه رکه بی دهنگ له شوینه که خوی و هستابوو هملی دایه ووتی : ((ثیسته) بگ) من هر ظبهی بوشار ?)) جه و هر بده دوو دلی یه که وه ووتی : ((نا .)) مه نوچه ر ووتی : ((دهسا میرم له هر چوار مهزبی خوا به شم برا بیت ، بم کوژیت و بم پریت ، هر له لیریه که وه تا قرانی تا پولیکم لی همل ناستی . نیتر گه ورهی خاس بده ، تو وشی چرم سه ریم مکه و گه پرم لی لاده !))

نهم قسه یهی وا به کول و دل و ساده و خوش کرد همه موومانی هینایه پی که نین وه به تایبه تی کاریکی سه بیری کرده سه ر جه و هر زانی که لمه دیو لاساریی و قسے په قیی مه نوچه ره وه دلیکی پاکی نازار دراو گیانیکی به رزی ره نجیزراو هه یه . به لام نولم و زور له گیان جارسانی کرد ووه . به زهره خنه یه که وه که زورتر له دا وای لی خوش بون کردن

نه چوو ووتی : ((که واته نات بهم له گه ل خوم . که هیچت لی هله نهستی چیت لی بکه م خو همل نا په پرینم خالومه نوچه ر ! نه تو مه میموونی و نه من لوتی .)) پووی کرده یاسا و له که ش ووتی : ((شاکوپه بالی بکه ره و .)) مه نوچه ریش دوای بال کردن وه به پوویه کی خوش وه له جه و هر هاته پیشه وه ووتی :

((دهسا ، به و خوا یه که مه که باکی له که س نی یه ، چونکه تو شه و هنده گه ورده یه کی خاسی بوتی شه گلپرمه و که بوقی پی که نیم و بوقی سویندم خواردووه له هیچ فرمانیکی میری دا قسے نه که م باوانه زانی مه نوچه ر کابرایه کی شیته و باو په سمعی گه ورده و پچوکی نازانی . جا نازانم تاقه ته هیه گوینم لی بگری یان نا ?))

تنهزابوو بهه ناسه ساردي و
کوی رههورى دهد و ئازارو
برسىتى و ناخوشى، نازانى
چەندى لى دام بەلام لە پېرەكەو
شىت دارەكەي فېرىداو نەپرانى
سەر زەندىمەكەدا ووتى:
((دەستم شل بwoo ! ئەم سەگبابە
بەرهەو بەندىخانە لەشى خۇشە
بەرەوە بە خۇى نازانىت .))

کابرای زهندره مه پیش خوی دام
منیش له بدر خومه وه نه م ووت:
((بهلی بهلی له شم خوش بورو
به خوم نازام !)) که گهیشته
له بدر گاکه وه کوو شتی غیره تم
جو ولا یه وه ، لام وا یه زوری له بدر
وه بورو که شوین داره کان
ماتبونه نیش ، ئاپریکم دایه وه
نه بگ ووت:

((خوا هلناگری نه م دارکاری يه
نؤ؟ بوم بخوینه وه بزامن چی
نووسراوه ، نه گهر زانیم قسی
خومه پهنجه موری نه که م نه گینا
ننی نه خوینده وار چوزامن ماری
ئیا نووسیاوه دوپیشکی تیا
ووسیاوه چی ?))

شیرانی ووتی: ((ثا بی کیزه وه !
ر زانم ثه و ده وید باوکه ثه وقاتی
کی وه فیز بوروه ؟ نیسته تو من
یتهام ثه که بته زویر ؟ زور
شه ثه مهش گوناهیکی که .))

میرم! من به باوکیشمهوه
ایهم ناکهوهی تو زویر بکه..))
هرده خنه یه گرتی تی گیشت
زو گیل کردن کهم کاری خوی
رد. سه ریکی باداو به
مندرمه کهی ووت:
و ادیاره زور گه و جه بیبه ره وه
ندیخانه هوشی نه هینتی وه
لللهی..))

(०)

ندرمہ کے پیش خوی دام
بباتھ وہ بُو بندیخانہ خواو
س قانا و نک اے

ویله کانه و بردمنی له بی
په پرای شانوملی شکاووم له
ره للاکردن زیاتر تاسه هی
فه سی جگهرم نه کرد بؤیه به
سپایی پیم ووت:

سپاہی پیم ووت:

دهنگی مسکین ببیسی و گویی
بی پانه هاتبیو ووتی :
((مه نه پینه سه گتاب ! وهره
به هنجه بنی بهم کاغه زهدا .
لیقاده که ته !))

ووتنم: ((نیفاده‌ی چی کی ووسیلیه‌تی نه پهنجه موری کات. بمکوثری دهستی پینوه اانیم.)) که نه مهم ووت

سهر کورسی یه که هی ، که تازه
سهری دانیشتبووه و نهی
وو سی ، هستاو پووی کرده
و زینیکی ثوره که که چاوم
گمه ل گیتا دیم کومه لی دار
سقه نهی نهستوور و باریک و
ورت و دری از
لپه سیراون تی گهیم ل
با زه که هی ته ما شایه کی جله
مر به کانی خوم کرد . زانیم
دار و گوشت ناشنایی بان
یه . نه ختنی کشامه و دوواوه .
رینکی نهستووری کولی
لکرت و به ته و سینکه و ووتی :
ما ؟ رائه کهیت ! رهندرمه

ندرمه)) کابرایه کی تینکسمارو
ردی به ثوررا. به گ پی ی ووت:
ثا بوم بگره !)) و هک هملوک
هلى کوتایه سرم هگه ر چى
ن هیچ دهستم نه هینتایه به مری.
هکیش بهداره که وه لیم هاته
ش. که لام وابوو بمر همر
زی یه کی لهشم بکه وی نهی
کنن: به هدمه هندز، خوی

یکی . به هامو هیری حوی
ی له قولم ، به لام هیچ
وهندہی به بیرما نههات نیشی
بیوو ، وا بزانم له بهر نه و بیوو که
کاتینکدا نه و نیدا له شانو مل
دهستو پلم من دارکاری یه کی
شترم که تو و بیر هی
ماننیکی زور له و پیش ، هی
وری هـزه کاریم ، کـه

هره و هی بوزی له هره وزی

دو و اکه و تبوم تو و شی ببو
ووم هم داره بمر شوین
یکی کونی ترمه که وت هم
انه ج فره یادگاری کی
یت نامه وه بیز هم روا و هم خه و
انی میانی نه و دو و
کاری یه خو مه هاته وه پیش
او، چل سال، چل سالی
هه بیت نیان بیو به لام سفت

نورهوده. کورپیکی لووسکله‌ی
ماریکله‌ی سمهیل قیتی سوره و
سپی سارقزن به رگی زاپتی
نهندره میی لبه را. به زوره که دا
هات و ئەچوو. به راله و هی

هر مالیکیشی له خویه وه پیچاوه
خهیالت خاوه من ته فره نادهی.
هر به چاو من پیاو ئه ناسم. پیم
ئی کیت له گهل بwoo که ويستان
نم بیبواره رووت کنه وه؟ کو
فه نگاهی؟ پیم بلی نزو زوو
هرم مهیه شینه قسسهی قوری
ئی ناوی. شایه ت وەک نیزه کەر
رزه بزی نزوو پی له گوناهی خوت
ئی.)) کە ئەم بە پیزه وە هاتنەی
گم دیی تف لە دەمما ووشك
زوو، هەرووا سەرم ئەسپورا يە وە
ك هوشىم بەلاي خۆمە وە
ما بیت. نە ئەهاتە وە بېرم کە
چى لەم شوینەم. چىم كردووە

چیم نه کرد و ووه؟ من له و بیرانه داد
ووم که نه رانیه ووه به سه رما
ند به رزوکی گرمت و پای وه شامن
تی:

نه ممه بیست تی گهیشتم
نه له که نه خهوه و نه خههیان
ر پاستو رهوان ئه و خوانه ناسه
خوت خوپایی و به ناههقی نا
ناه خهیکه ئهم کا به دنو
مه رده و فریم ئه داته کونی
دیخانه وه. وه ک پیاو خوی
هست موتکهی خههیکی

سکان ووتم: خوشناس پابپس کینتی خرم
من دن نیم، دریزه کهی خوم به سه
دروخته وه. ئەمەوئیته وه و له سه
قى خوشم ئەم گرن خوا
لناگىرى !)) نازانم من ناگام
خوم نه بىوو بىو دەنگم هەلبىرى
يا هەر بەگ نەي ئەويست

نمکلاؤنه ولای ماج کم ، کابرا
پالیکی پیوه نام به پشتا که وتم .
که هستامه وه لیمان بیو به
مشتو میر من نه لیم که رله لو تی
خومه و به سرم گرتونه وه)) نه من
نه لی ((خانه زای خومه)) له من
نور له و کم نه ختیکمان سه رو
گویلاکی یه کتری کوتایه وه)
قهره وولی رهندرمه) هات به سه را
هر دو و کمانی به که ره لو تی یه وه
به کیش کرد بتو (۵) له وی
خستیانینه به ندیخانه وه ، دو و
شیو و دو و پوژ لیمانیان
نه پرسیه وه . له ها اوری
به ندی یه کانمان پرسی
تی گه یشتن هی وايان هه بیو
نزیکه شده مانگ بیو له ویدا
که وتبیو ، نه سپی دابوویه
کالانه چاوی ، هر ناوی به
بیزی که سیشدا نه ئه هات که
نه مه م زانی هاوار مکرد وو تم :
((ههی هه زه که به سرم که رله لو تی
بیو به خوینم !)) نه مه من ناخو
قربه سه ره کهی تر چی ووبی .

یانی پژوهی سییمه
ژندرهای هات له شیشی
شوری بهندیخانه که وه نهارانی:
((منوچهر! سهی پهشید!))
هردو و کمان و هکوو کیچ پاپرین
چووینه بهر دهگا تله بندکه
باوه ستاین. به راستی بیم
چوب و بووه که من کرم لای
کابرات ته نیشتم وه به سه

گرتوتنه و له بريتى ئوهى
مسلى دوزنىيەتى بكم
رامبىرى ئويشىم بهى
هوماوىتكى وهكۈ خۇم ئهاتە
يىش چاوهك بەندىخانە و
لادەردى هيچى لە دلدا
ھېشتىپيتەم.

رزنی نیم و بُوگه‌نی
ندیخانه کش پووی
هرگیرابوو چاوی له کونه‌که‌ی
بubo تا کردیه و نیمه
هخته بubo گیانمان دهرچیت.
ش خوی داین بردینیه
برده‌می ثورری پای گرتین
وروای نزیکه‌ی سه‌عاتی
وهستان منیان بانگ کرده

به لام نه که هر ته ماشای چروچاوی که سی نه کرد ته نانه سلاویکیشی لی نه کردین. ته نیا به توره بیه که وه با نگی زندرم که یاسا ووله که برد رگا که کرد ووتی: ((ثم گهه لوزه بیه چی بیه؟ حه مامی رثانمان هه بیه! یاللاده دهی دهیان بکه ره دهی! نامه وی گویم له چهی یه کیک بیت.)) کابراتی زندرم که شه کرد نامه ردی به کوله داره که کی دهستی بربووه سه رو گویلا کمان نه ختنی بسوی کوتاین وه. خواه هقه قاچوقولی شمانی بی بش نه کرد به شهق نه ویشی بسو نه رم کردین نیمه شه روکوو پانه مه پو گورگ په لاماری دا بنی حه په ساو چاوه پوانی چاره نووسی خومان نه کرد.

به لام کابراتی زندرم دفتر بسو له وی بمه لیمان بوهستی به پاله پهستو و شهق و دار کردین یه دهی وک گوییه که له په مه ده رکات. دووای ثم کهین و بهینه به تو زی. به دزیه و خومان کیشاوه وه برداره کای به ک. هر وکوو نه بامان دی بی نه باران. نه لیم به دزیه وه هاتینه و، به دزی بگه وه چونکه کابراتی زندرم تایه کی قرانیکی لی نه سینین نهی هیشت بچینه وه. نه ونده پینه چوو به گ هاته ده ره وه. منیش پشت نه ستور به ناسیاوی تازه مان سنگ لی برد پیشه وه ووتی:

((بگم شایه ته کام هیناوه!)) به گ به هردوو دهستی تا هیزی تیا بسو، پالیکی پینه نام که ونم به سه ره مه هسنه تا که به پیوه پاوه ستا بسو نه ونده که ونه که که ونه که لام بکا و هسنه هسنه هسنه خوی پیوه کیکی کوتو کویرا زنه زدیکانی و هاوری که وت به سه ره بیوه زنیکی کوتو کویرا زنه زدیکانی و هاوری کرد ((ههی هاور! نای سکم!)) نای پلی شامه وه مردم! خوام کرد به گرثانا کوزرام! دهی بینن!)) به گ هه روکوو دیمه نیکی پینکه نیناواری دی بی نه بے زهده خهنه یه که وه ووتی: ((که ره نابینی نیش هه بیه؟)) لام

نه یوهی نه گیپمه وه، نه ویش هه نه نووسی. له دوواییدا چی نووسی بسو بسوی خوینده وه په نجه مورمی پیوه نا. ووتی: ((نه وی پینه بیده ره دهستم.)) منیش دوو لیره و نیوه کم بیده نگ کرده دهستیه وه. ووتی: ((باش بپروره دی، شایه ته کانت بهینه نه وسا که ره لوتیت نه دهینه وه دهست. خوات لگه ل)) هاتمه دهی له بمر ده رگا نیو لیره که تریشم دا به زندرم که.

(۶) که بزگارم بسو گه ل جاره ری و له دیش نه هات به سه رماکه شایه ته ما یه ته بمه کن بدمه وه سه ره پیشی خوم. به لام ته ماع واژی لی نه هینام ووت دووای ثم همه موو چه مساه ری یه دیومه نه پاره یه ل کیسم چووه هیج نه بی که ره که دهست که ویته وه کله ببریکم بسو نه گری. یه کدوو بپر ل دیندا به خنکه وه گه رام یه کن، له بمر فرمانی خوم. پیشی نه کرا له ته کما بیت. تا به لینم دا به و همه هسنه و سو فی نه ور همانی شیززاده که نه یان بینی، مه سره فی هاتووچو و خه رجی یان بدھمنی چه ند روزیش لهوی گیریان خوارد نه ونده بپریش نیشیان بسو بکم ننچا له گه ل هاتن.

چوینه (۵. ۶) بیانی نزو له برد رگای ثوره که بی گدا بسوی هه لترو شکاین له قوی بینیکه وه. سی کوچکه به ده چاوه نواری یه وه که وینه رازو خواس. نه ونده نه خایاند به گ به کشو فشیکه وه ده رکه وه زندرمیه بس دووه وه خرنگو و پری قایش ور وش که شی وک پیشنهنگ هارهی نه هات. به رزه پی راست بسوینه وه لگه ل نه وه مه اووه ره گا که گلی برو بیونه. همه وه جهه نده بچاو به بزه لیو وویستم تی گهینم که من هنونچه رم. هنونچه ری ناسیاوی

نه زانی مه سره ف گرانه. دهی با بپرین نزو سی لیره بهینه و بپروره مالی خوت.)) منیش هه روا واقم و پرما ووتی: ((ههی هاور لیره شک نابه. لیره منیش دیه)) نزد بس سه رخو ووتی: ((ده سا فه رموو پیشیم که وه بسو بندیخانه.)) که وای ووت نه سپی شا خداره کانی بندیخانه هاته وه بیر، لگه ل ته نگه ببری یه که که به ونه نداره یه نه زوریمان تا به یانی له بمر بی جی بی به کنه وه یا به پیوه پائه وه ستاین خه نه چووه چاومان. ووتی: ((نه نه ناچمه وه! نه مرم. بپریشی که تیا بم نه خنکیم با بپرینه وه شار. سووال نه کم. خوم نه فریش و ناگه ریمه وه تو بلیت ره حمی موسولمانیه تی هه لکیرا بیت که س بمه بی پیاما نه یته وه دهست نه گریت?)) برد میه بازار. دووکان نه ببو سه ری پیا نه کم. ناسیاو نه ببو دهسته داوینی نه بیم، بیهوده. که س دوستی هه زار نیه. که س دهستی هه زار ناگریت. ناچار دهستم کرد به پشتینی مه ردان ناغا دا که خاوه نی دی یه که مانه. له دووای گه ل گیروگرفت سی لیره دامنی هه لیره دهسته داوینی به باتمانی نه ببو دهسته داوینی نه بیم بیهوده که س دوستی هه زار نه لیره و ب (۹) لیره سه نه دیکی لی سه ند و په نجه موری پی کردم که وختی حاصلات بیده وه. گه پاینده وه سه را. له وی زندرم که برد میه به رده م به گ. نه ختنی چریانی به گوییا په نگی پوون بووه وه ووتی: ((نا..! وا دیاره ثا قل بوویت. ظافرم. منیش وا ثم میفاده یه ئه دپنیم وا ووت و پارچه کا غهزیکی له برد هما بسو درانی ووتی: ((ده بلی بزانم شکات چی بیه?)) منیش بدهو دووا باسی دزین و دوزینه وه که ره لوتیم بسو کیپایه وه، وکو نیسته بسو

((کاکی خوم بیکه له پیشی خودا مردم بسو مژی جگمه. بیده نگ جگمه یه کی بسو دره هینام له قوت ووه وه رشاوه کهی دووای نه وهی به ناگری هینه کهی خوت دای گیرساند. دایه دهستم و کیشامیه په نایه که وه ووتی: ((پاوه استه. له ویدا بی کیشیه با که س نه بینی!)) منیش مژیکی توندم لی دا نه ختنی هاتمه وه سه رخوم پشت نه ستور بهم پیاوه تی یه زندرم که پیم نا به جه رگی خوما ووتی: ((کاکه زندرم! زندرم بی خوا چاره یه کم بکه.)) لیم هاته پیشیه و چیانی به گوییما: ((پاره ت هه بیه؟)) ووتی: ((لیره هیچ شک نابه. به لام له مالی یه ک دوو لیره یه کم قایم کرد وه بسو بپریشی پهش!)) ووتی: ((ئاخه شه پر بپر لمه په شتر نابی. به لام له مال به تو چی؟ لیره که س نا ناسیت قه زی، قوله یه کی لی بکه بیت?)) ووتی: ((نه بخوا. هه رچی ئناسیت هه خوم لاتره. (مه ردان ئاغا) نه بی نه ویش به خوایی پاره ناداته باوکی! به لام تز پیم بیزه من، که وا به شایه و ئیسپات که ره که خومه و به سه رم کرت ته وه ئیت نازانم پاره یه کیان لیم نه وی؟)) زندرم که وک له کورتی بی پیشیه وه ووتی: ((وا دیاره له گویی گادا نوستوویت. شت هه بی پاره بکریت. نهی دهیت باش. نای دهیت وادیاره بهندیخانه که ت به دلا چووه فه رموو با بپرین.)) ناچار و مل که ج ووتی: ((باشه نهی ده ره زام به ره زای خوا.)) ووتی: ((ده بگه بپریه وه بابچه مه وه لای به گ به شکو ئیقانی بکم لیت خوش بی.)) چوینه وه به ره ده رگا که زندرم که منی لای یه کیکی که جی هیشت و خزی چووه شوره وه نه ونده پی نه چووه هاته وه دهی ووتی: ((با بپرین. به هه زار حال بازیم کرد وه به دوو لیره و نیو بهرت بدا نیویش بسو خوم. خوت

گوی دریزه که شم له کیس بچی؟
دهک خوا، همه‌لی نه گری ! شکات
بکم ؟! تازه دووای سالی
هاتوچو و چهارمه سه‌مری و پاره
سه‌مری کردن بچم شکات بکم ،
نه‌ی به ناخیری گیانم تا نیسته
چیم کرد ووه ! نه‌نه میرم به
سه‌مری تو هیچم به دهسته ووه
نه‌ما . که وتمه سوال .)) وام ووت
وه هاتمه ده‌ری دووای ژه‌وهی
سی برددهی نایه دهستم که همتا
ماووم ناوی نه‌بهم . ننجا ماندوو
مردوو به ئاوات نه‌گهیشتوو سه‌ر
گه‌ردان و مال ویران روم
کرده‌وه ئاوایی وه له سه‌ر دهستی
مهلا عهول سه‌مه‌ددا ۳ بـه
ته‌لّق خوارد که تاماووم بـه هیچ
فرمانیک به ئاراه‌زووی خرم
روونه‌که‌مه قاپی میری تو خوا سا
ناهه قمه ؟))

جهوه‌هر که به دریزایی
به سه‌رهاته که‌ی مهونچه‌ر چاوی
بری بوروه ئه‌رزه که و نقه‌ی له خوی
بری بورو به ئه‌سپایی به
دهنگیکی داخاوی ووتی :

- هـقته ، زور زوریش هـقته ،
بـلام تکات لـی ئـکـم خـالـلـ
مهنوجه‌ر لـیم بـبوره چـونـکـه ،
بـی ئـوهـی بـزانـم يـاـمـهـوـیـتـ
تـوـوـشـیـ گـهـلـیـ دـهـرـدـیـ سـهـرـیـ
وـهـ زـهـرـهـمـ کـرـدـوـوـیـ نـیـسـتـهـشـ
ئـمـهـوـیـ هـقـتـ بـسـیـنـمـ
لهـوـانـهـیـ ئـمـ زـوـرـهـیـانـ لـیـ
کـرـدـوـوـیـتـ هـیـوـامـ هـیـهـ
یـارـمـهـتـیـمـ بـدـهـیـتـ .

- مـهـنـوـچـهـرـ هـنـاسـهـیـهـکـیـ
هـلـکـیـشاـ وـوتـیـ :

- مـیرـ گـهـوـرـهـتـرـینـ چـاـکـهـ وـ
پـیـاوـهـتـیـ کـهـ بـتـهـوـیـ لـهـتـهـکـ
ئـهـ بـچـوـکـیـ خـوـتـهـدـاـ بـیـکـهـیـتـ
ئـهـوـهـیـ لـیـ گـهـرـیـ یـتـ وـ
لـهـ سـهـرـیـ نـهـرـوـیـتـ .))

جهوه‌هر ووتی :

- نـهـ نـاتـوـانـ وـازـلـهـمـ کـافـرـانـهـ
بـیـنـمـ کـهـ وـاتـوـیـانـ
رـوـوـتـانـدـوـتـهـوـهـ . بـهـگـیـ
ئـاشـنـاتـ ئـهـنـاسـمـ کـیـیـهـ . زـورـ
باـشـیـ ئـهـنـاسـمـ .))

مهنوجه‌ر نه‌ختنی ویستا ننجا به
پـانـهـوـهـ وـوتـیـ :

- مـیرـ هـهـرـچـیـیـهـکـهـیـ منـیـ
بـهـرـهـوـ بـوـوـ مـهـکـهـرـهـوـ .

جهوه‌هر ووتی :

- نـابـیـ ئـهـبـیـ تـوـشـ لـهـوـیـ بـیـتـ :
هـرـ نـیـسـتـ بـوـ ئـهـوـهـیـ

شوینی گهله لمهوهش
گهوره ترو خوشتر بسوه چونکه
عه به پرهشی خانچی پیوی نایه
ریسی ملم ئهی ووت خوشت
بیو و ترشت بیو سی لیره همه قی
خان و ئالیکی گوئی دریزه کات لی
ئه سیتم. همی داد همی له پیوی
خوادا گوئی دریزی بهلا لی دریا و
خوی سی لیره ناکات، چون سی
لیره بدەم به کری خان و ئالیکی
پینچ شەش شەھوی!؟ لیم
راپه پی ووتی:
((پینچ شەش شەو!؟ ئەمە ۱۵
پۇزىزى رەبەقە كەرلۇتى ها لاي
من. ئنجا من سەرى خۇم بۇ
لەگەل تو ئەيەشىنە من بەگ
ئەناسىم چىمە به سەرتۇرە.
ئۇزى كەرى ناردۇتلام ئەچ
پارە خۇم لەو ئەسیتم.))
ئەوهندەی پى نەچوو گەپايدە و
زەندرەمە يە به شوینە و
ووتی ((فەرمۇو با بېزۈنە سەرا
!) به پارانە و لازانە و
ئەملاؤ ئەولا. هەر چۈنى بۇو
قەبلانمان لىرەيەكى بىدەمى و
نيولىرەش دووای مانگىكى تر.
ئنجا به ناخىزم كەرلۇتىم دايىه
پېش خۇم و لۇش لۇش
گەپايمە و دى. به دەستمە و بۇو
تا پىرىنى دوو زەندرەمە لە ناكا و
كىدىيان به ئاوايىدا و راپىچىان
كىردىم بۇ ((.ھ .)) هەرچەندم كرد
و كۆشا تا چەند قۇوششىكىان لى
نەسەندم نەيان ھېشت سوارى
گوئى دریزە كەى خۇم بىم. هەر
گەېشىتىنە شار مەنیان خستە
بەندىخانە كويتە و كەرە
لۇتى شىيان پېش خۇيان دا.
بۇ بەيانى بىرىدىيانە بەرەمى
بەگى لە مەر خۇم. كە پۇوانىم و
كابراى دزەي يەكەلە چاوىش ((
سەيد رەشید)) را وەستاۋە.
بەگ)) به مۇنىيەكە و رووی تى
كىردىم ووتی:
((كابرا! تو ئەبى گوئى دریزە كە
بىدەيتە و بە سەيد رەشىدى
خاۋەنى زووی چونكە شايەتى
ھېنباوه كەوا ئەم گوئى دریزە
خانەزاي خۇيەتى. ئنجا توش
لەگەر ئەتتۈر بچۈلە مەحكەمە
شىكتى لى بىكە!)) كە ئەمەم
بىست حەپسەم دووای نەختى
ووتى:
چۈن ئەم ھەمۇر رەنچ و پارەيەم
ھەروا بە فېرۇپەرۇوا و

- به گم خوا بر قرار است کالین
نایگریت قسیمه که همیه له
خزمتدا بیکم.
جهوهه ریش به سرسامی یوه
سریکی هملپری ووتی:
- فرمودو برا چی نه لینیت بلی.
منوچه نه ختنی گهرووی پاک
کردوه له بینی شرم کردن و
نه ویرانا به دهنگی کی کزی
له سره خو ووتی:
- بم و هساقه رهند و
برانیت خاسی یه فره خاست
له تکا کرد و دیون؟ بم فرمانه
دوایی نهت؟ نه به گیان
باوکت نهت پیکیاوه هر به
جاریک مالت ویران کردین
قوت پیوهدا
جهوهه بر په په
چه ساوی یوه پرسی:
- بون خالق منوچه؟ بوقی؟
ناته کی پاره که بدریته و?
منوچه زور له سره خو ووتی:
- بهلی میر نهمه وی بهلام بهمه
کردین به دوزمنی تو خسی
ژندرمه نیتر، من بهش
به حائل خوم، مگر بارکم
لهم وولات نه گیناهه نه
بینش.
نه مهی ووت و لیسی دا چووه
دوروه به دوروی سهید پهشیدا
که وا دیار بیو به دوروی جینکای
و دهسته که و تندوهی
کوی دریزه کی له منوچه زیاتر
دلخوش بیو.
منیش که. تا نه ددهه بی دهند
دانیشتبووم رووم کرده جهوهه
ووتی:
- گویت لی بیو لالوی پیره
چی ووت. نه وه هر نه و
قسنه یه که من به جوئیکی
تر پین نهوتی نه چشنه
نیشه یه کته نی یانه نه وند
بایه خیان نی یه ناویه
سرچاوهه لیله، خانو له
بنپرته وه ویرانه تقدیلی
هره و هزی ریکوپیک و
بی ووچان و بازووی به هیز
و زیرانی دلسوزی نهوتی بون
له سره چاوهه بیون
کردنده و له بنپرته وه
بنیات نانه وهی.

سلیمانی

۱۹۴۵

بوله. ننجا له سفر خو هممو
خرابی یه کانی خوی پیووت
له پیشنه و هیچ نه چووه
ثیری وه هم باسی پاکی
خوی بزنه کرد و کرده و
باشه کانی خوی نه هینایه و
بیری بهلام جهوهه ماوهی
نهدا زمانه لووسه که
بخاته کار هرنزو پیای نی
بهسته وه به هر پهش و به
قسنه خوش هیایه بر بار
پسی له هندیکی ناکه
به رهسته کانی کرد و بیانه و
له پاشا به ویان و وتووه.
جهوهه پسی ووت:
- قسوه باس و سویند و
قورئانی پی ناوی مسنه لی
که رهلوتی و هکو خوی
نه زپری و هکو رهار دوومه
نه وهی له منوچه سهید
پهشیدی بهد بهخت سه نراوه
جگه له خرجی خویان و
شایه تیان بیستویک لیره یه
که گوی دریزه که ش خوتان
نرختان به شده ش لیره بیوه
هر نیسته نه چی نه پاره یه
نه هینیتی ووه و دووای
نه وهش لیت نه نووسه که
جه زایه کی ته اویش بدریت
خو نه گهر توانیت به بر تیل
چاری خوت بکیت نهوا هر
له نیسته وه دلیابه که تا من
لهم شوینه بم نایه لم
پارچه یه که کاغز به نیمزای
تقوه بیته سر میزه کم نیتر
نؤ بالی خوت به نهستوی
خوت.((
(نهزاد) لییدا چووه دهه و
مشوری پاره که بخوا، به
قسنه خوی، جهوهه ریش
منوچه و سهید رهشیدی
بانگ کرده و زوری و پسی
ووت که هر نیسته نهزاد
بیستویک لیره یان بی
نه هینیت هر که سه یان به
پسی زهه رهرو زیانی بهشی
خوی لی هنگریت بهلام
کوی دریزه که هر لای سهید
پهشید نه مینیت وه چونکه
نیسپاتی کرد ووه که
خانه زای خویه تی.
منوچه ره ناسه یه کی
نه لکنیشا نه ختنی له میزه کی
جهوهه هاته پیشنه ووتی:

منوچه پر چه ره سه ری و
کویه وهی تر. له دووای هممو
شته ووتی:
- بیوا بکه میر من نه وند به
نهنگ خومه و نیم، بهلام
نه ور هیم، نه ور هیم
به سه زمان پیره میزدیکی
شست، هفت ساله به زور
له گه ره میانه وه له گه
شایه ته کامن به کینش کرد و بوو
بو شایه تی. له دارای دنیادا
نیو لیهی شک نه برد،
نه ویش من دابووم پسی بز
خرجی پی و کری و ولاخ.
به گ نه ویشی لی سهند سی
به رهی نایه مشتی که هر
نه بی برواته وه. نه ویش
ناچار ملی پی کی گرت. ننجا
خوا نه زانی به لاتی و
برستی له و پی یه، نیسته
گورک خواردوویه تی، کری
لی داوه، پی کی هله
کردووه چی!
جهوهه نه وانی کرده دهه و
نارادی (نهزاد) زابتی
ژندرمی بانگ کرد که لاویکه
به قسه بیو نیشتمان سووتا. که
هات ترس و پهش زکاوی نی
نه باری سلاویکی عسکرانی
بیو جهوهه کرد و ووتی:
- فرمودو میر خیره؟ و بام
به یانی زوه ناردووتابه به
دووما! هر خوی به
دهستمه و بیو بیمه
خزمه تنان بهلام هندی کاری
پلهی پهش و پووت و
نهزاد لابوو که واه
دوینی وه ماونه وه حنم
نه کرد نیشمه کانیان ته او و کم
و نهوسا بیمه لاتان به شکو
پذگاریان بیت بچنه وه سه
کار و کاسبی خویان. بهلام
(کاکی) هر به پاستی لیم
بوو به مباشر ماوهی نه دام
ووتی جهوهه به گ به پله
نه یه ویت! جهوهه به
تھوسیکه وه پسی ووت که
سوپاسی نه کات نه وند به
پهروش بیو را په پاندی
نه شوکاری فه قیر و هه
نه زار بهلام وادیاره فه قیر و
نه زار خویان سپلن نه وه ته
له نه موو لایه که وه لی
که توونه شکات و پرته و

سوینده که نه که وی به نزد
له گه خو ما نهت بهم.
رووی کرده من ووتی:

- وا پوژیش دره نگ بیو
ناتوانی نه ختنی دیمه نی
خویشی دینیکه بیینین.
منیش ووتی:

- نه وند به باسی کویه وهی
دانیشت وانی نه دیمه نه
خوشنام بیست له بمه چاوم
که وتن ههسته با بیزین.

(۷)

جهوهه له پی هیچ قسمی نه کرد
داستانی منوچه زور کاری تی
کرد بیو. وای نه زانی یه کم
جاره زوری واله هه زار نه کریت ا
که گه یشته وه (۵۵) جهوهه
به زور چهند قبوشیکی بزی
به سه ره منوچه را بخه جهوهه
شهوهی، له پاشا به منی ووت:
- نه وه له وساوه بیز نه که مه
نیسته هاته وه بیم. پیری یا
به سر پیری یه کی له کاغزه نه
تماشام کردن له بایه
گوی دریزه که وه بیو که بدریته وه
به خاوه نه که. خلکی جنی یه کی
سه بیو بیو. (پیریایی) ناو بیو.
منیش ووتی:

- کوا دی یه واله ناوه نی یه
بهلام له گه ره میان ناویکی

وام بیستووه، وا بزام له
دهوری چه مچه مائیه به
پهروش وه ووتی:

- نه وه زور چاک بیو نه
قسنه یت کرد. که وابی با
بنیزین خانه کان بگه بین
به شکو نه پوژیشتبیته وه
بی گومان نه ویش وابه
ناسانی گوی دریزه میست
نه که و توتنه وه.

نارادی هه مو خانه کانیان
پشکنی. کابرای یه که له چاوی له
مه منوچه ریان هینا. نه وه شوه
به ره لای کرد دووای نه وهی
پیاویکی ناسراو دهسته بر بیو
که به یانی بیهینی بیو سهرا.

به یانی منیش له گه ل جهوهه
چووم بیو سهرا بیو نه وهی
نه نجامی کاره ساتی که رهلوتی
منوچه بزام. جهوهه هر
گورج هر دوو کابرای بانگ کرد.
که سهید پهشیدی دواند نه ویش
به سه رهاتیکی بیو گیراینه وه له
هینه که.

ڙانی گھل

ئەویش خۇ دۆزىنەوە بۇو . بەلام
لىرەشا بىرى ئاوارەي ھېچ
ماوهى لىكۆلۈنەوە يەكى رىڭو
پېتىكى نەدا ، ھەر وەكىو
چاوهەكانى ناونىشانە بۇوبىن
پېتىكەيەكى ھەلە كەرددووى پىنى
دۆزىبىتەوە، وەك مەلەتكى زامدار
لە پەرنەنە ھىللانەيەكى بىتەوە بىر
، بەرى ھەمۇۋە خۇ
دۆزىنەوە يەكى بەوە دەرچوو كە
بە پەلە پېپۇزى خۇنى
بىگەيەنىتەوە تەلارى بىلۇرپىنى
يادگار ، يادگارى پىتش گىران و
زىستدانى ، بەلام لەتونشا ئەوەندە

ثاواينهی بهرده می لیخوره که دا ،
چاره يه کی به دی کرد ، گورج دوو
چاوی کالی منه سه رنجیان
قوسته و کله هه موو ئهندامیکی
که دا ، که متر سالانی زیندان
کاریان تی کرببوو ، ئه و
چاوانهی سه دان جار له ثاواينهی
پیش تاشینه که یا دیوونی نه هیچ
نه س تیکی تایبەتی یان
تی باز و اندوه و نه ئەمیش
با یه خیکی تایبەتی داونی .
به لام ئەم جاره گه یشته فریا لە
گرنگترین شتا کە لەو کاتەدا
نیوست ، بى ھەموو ، کە

سینه ما به سه ر په رده می شک و
به برد ده میا تی ئه په پین
سرنجی کی را کیشون ، گیرمه و
کیشی دیار و نادیاری دوا پوژ
د پوداوی ناخوش و پر
بیرون هری ٹازار اوی پابوردوو
نه سه ریا وک پووره هنگ
در روز اب ابون ، کاس و وپیان
کر دبوو ، نه نهیزانی چاره یه بق
نه ویان بدوزی ته و ، نه نهشی
توانی خوی لهدس نه میان
بزگار بکات .
تا به پیکه وت له هه لته کاندی کی
نه بندی ، نه تمه بنه که دا ، له

له پو لاواز و شرپوله ، له بهشی
پیشنهوهی پاسیکا ، له نیوان
لیخور و زهندرمه یه کی لوزهنده را
انیشینرا بwoo ، دهستی راستی
گهله دهستی چه پی زهندرمه که
کله پچ کرابیوو ،
نوتوموبیله که شیان هلتک
مهلتک پیگهی پر له هه وراز و
شیوی شاری (ج) ای
گرتبووه بهر ، نه ویش بیری
نه سرهوتی و هک وو ویل
نه سروپایوه ، بی نه وهی
نه شتیکه و بگیرسیته وه یان
و هکن اله دیمه نافه ، و هکه

دریک و گول

لـ

26

فاقتول پیغم نالیٰ نهوانه‌ی وہ کو
ئیمہ و مانان خوا چی داونه‌تی؟
نه کچم! ناشوکر مبہ بے پشی
خوا، شهش منالت ههیه نهانیٰ
په رهی گولن، هی واش ههیه
هناسے بسو ینچوہ پشیلے یہ ک
هلهن کیشی... بمس نیه هممو
بے چاوو گوین و نوممه‌تی
موحه‌مدن، نه گهر کلک و شاخیان
بوایه چیت نه کرد؟ زنه که ش
ساریکی بسو ناسمان هیلپری و
ووتی:
خوا یه لیم نه گری توبہ شوکرم به
بہشت.
بریکی بچکوله‌ی که لہلا یه وہ
بؤیشت هلیدایه و ووتی:
ثینجا نوسائیان خستینه
سنده‌ماه، نہ وہ نمود، نہ حاره لہ

بیسیمه کهی لووتی لیتی خواره نهگینا ...
نا ، سمهوی گیانه ، گولنماز گسویی
ناداتی ، و هکو شتی به مرتلای کردبووه .
- کچکه نهود بتو ایلان لینهات ، خو
لای خویان حمزیان لیمک کردبوو
گولنماز وازی له « موعده میمهی »
هینا له بهر نه .
- جهنانی نهوندنه دلپیس بتو نهی
ووت پینم ناخوش به پیاوه
کاریبهده ستگانی دایره هری
مهعاریف هاتوچوی مهکتبه کهی
بکن !
- نیتر بلینین چی دنیاکهی وايه ! خو
خواهه رچی شت همیه نای دا به
یه کیک . هر کسه ده بی اله
شتیک کم بیت ، هر خوی
تمواوه به قوریانی بم اخواهی به
گوزه اه اه نهگیر ، نهگیر نه زده

بهم جتۇزە گفتۇگىزى بە كۈلەنەز بەشى تا
ئىنۇپەرۇ ئەو زىنانەسى بەرى كىرد كە بە
دەننگ گەرتىنى ((نەرىمان)) يى كۆپىسەوە
ھاتابۇون . ((خورشە)) يى كارەكەر ھەر
گەياندىنە ئەو دىيو دەركا گورج خې داي
خىستەوە ، وەك ترسى ئەۋەھى بەنى كە
لەپىر دەستەيەكى تر بەكەن بە ماڭا !
بەدەم پۇيىنەوە يەكىن لە ژىنەكان
بىلەنلىكى كەي ووت : خۇزىگەم بە دل و
دەرروونە فراوانە ئى ، كچى خۇزىلىي
مېشىشى میوان نەبۇوه ! بەخوايە من
سەھاتى حەممە بىگىرى ، شىيت و ھار
ئىبىم . يەكىنلىكى كىيان ووتى : ئاخىر بۆزىه
حالت باشە ، نابىيىن ئەلمىي پېرىزىنى
سەددە سالانى ئەويش دوزىمن بە سى
سالان دانانى ... سى سالانى چى ؟ نامە
خوايلى بىيىت پۇومەتى ئىستەش

154

- 6 -

مال ئاوا ، دانیشنا بە خیر ، پشت
بە خوا و یئەمەر دوو رۆژى تىا

نامینیته وه بهر ئەبى . كۈنرايىم
دايە بۇ ئەم جوانانە .

دەك خواھەلى نەگىز ئەم زۇلم و
زۇره ...

خواتان له گهله . دلتان هیچ نه کات
((همراه گیان نه بینین ...))

گرتن چی یه، هر گوینشی مهدهنی
... قهی چن کا خوئو لهو هممو

دوستانه کوئریس خواتان

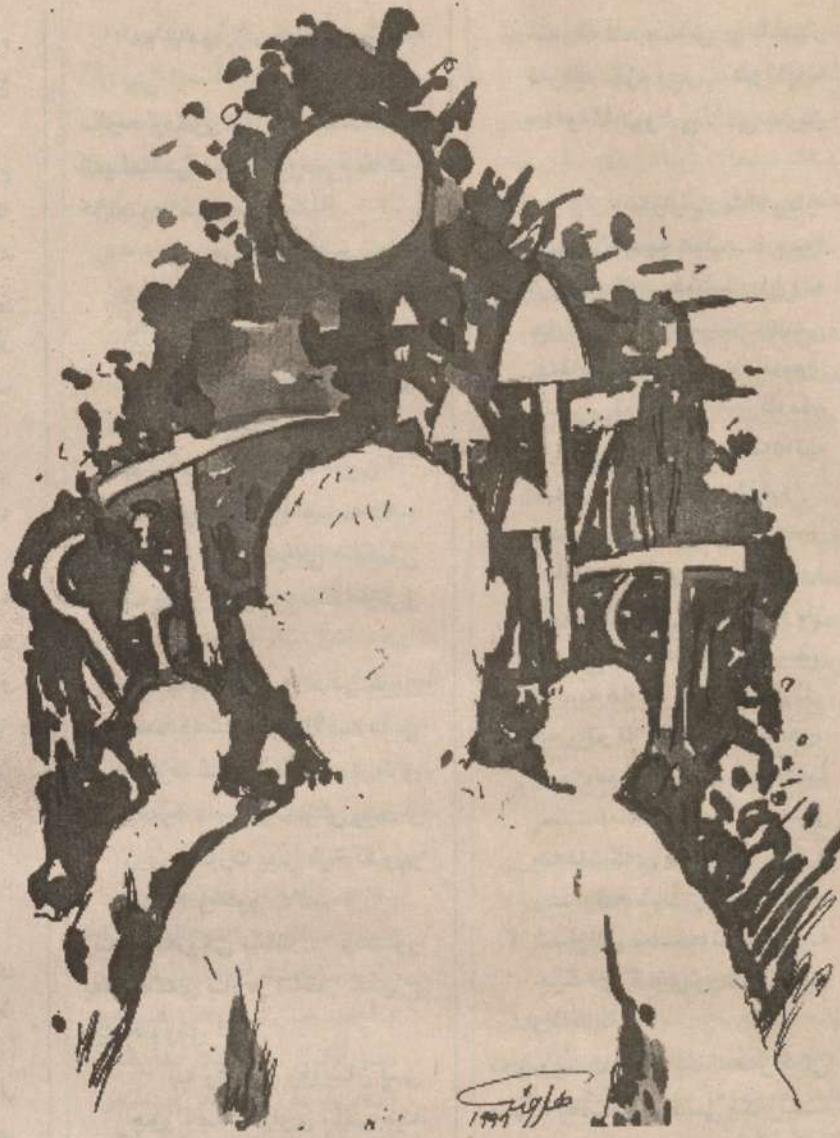
لەگەل . «نۇر بەخىرەاتن .
دەستى دايىت ماج ئەكەم .

پیزانی له دار و دره خست
ئه کرد و همه و به گفه گفیکی پر
توروه و ترزوی و فیزه و را پینچی
ئه کردن و پیش خوی ئه دان . ناو
به ناویش بی دهندگی یه کی
پیزار اوی و ده له گفه گف
بیزار بیو بیت ، ئه یدا له لووتی
پیره باو کپ و ده مکوتی ئه کرد .
له خانوویه کی خنجیلانه دا له
گمه کی (س) له شاری (ج)
له ژورینکی ساده و پاک و
دلگیرا که دوو پهنجه رهی
گهورهی به سه رهی با خچه یه کی
بچکولهی هیشتا باش پیک
نه خراو و به گهلا پیزانی پاییز
زهد هلگه پاوا ئهی پوانی و
هموو کهل و پهله ژوره که
بریتی بیو له چار پایه کی دوو
که سیی ئاسن له گهل بیلا
ناوینه یه کی پینچکه دار ، که وا له
قوژینیکی ژوره که دا دان رابوو
له گهل پیخه و یکیش که وا له سه ره
نه زره که راخرا بیو ، رئینکی منال
کاری خوین شیرین که و تبوو ،
شا لاوی ئازار بیو که شی گرژ
کرد بیو ، مینزدہ لاؤه

به خوشی پای نه بوارد ،
چونکه شوینی کی تایبه تی
و کاتی کی دیار و هک کاره با
دلیان به کیش نه کرد که
نه وانه ش همان شوین و
کاتی گزین بیون که به
دریزایی زیانی بهندیخانه ای
ته لای له بیر خو
بردن و زیانی نه داد .

هر چند نزیکه ده سال
له و پیش بیو بیو ، له گهل
نه و شا زور به بیونی و
دیاری نه هاتنه پیش چاوی
میشکی . نه ک هر
وه کوو به سه رهاتی دوینی
پیوی داییت ، نه بگره
وه کوو قه و ماویک که له و
کاته دا له بر چاوی بقه و می

دهمه دهمی نیواره بیو . با
له ناسمانی ثالوز و لیلی
پاییزا پهله هه وره پرش و
بلاؤه کانی داگرتبوو ،
خریکی گلیر کردن و هیان
بیو . له سه ره زیش که لای
زهدی له مان بیزاری که لای

گنیارا همانی ببری و یه ک دوو فوی
توندی پیا کردو چهند پشکونه شاگری
له مهقه لیه که دا تیکرد، پیره سمه ماوره
که وته گیزه گیز، خوشی له به ریا
دانیشت بیری له وه شه کرد وه که
چچون نهو خله که وا ززو خه ببری گرتني
نه ریمان یان زانیوه هم نه بی یه کی له
پولیس کان باسی کرد بی و قسه ش
که وته زاری که وته شاری ... لسر نان
خواردن به خورشیدی ووت :

- نهو زنه دلی خستمه مهرا قه وه ،
شه ووت شه وی مانی خالتیان
پشکنیوه، بچو به فرگانی بزانه
چی بووه، همه میشه مانی خالم له و
شنانه یان له مالا هه یه که پولیس
بتوی نه گه ببری؛ زمزیش
که متارخه من، هزار جار پیم
ووتوه، بهو کوره شین توکه یه یی ،
که نه ونه دن لینکو توو نه بی ،
بوزئی جهز بھی پس نه گه یندن ،
خوا نه زانی چهند که مسی که ش
له گه ل خوی تووش نه کات !
نه سته دهی ببری : به لام
گیانه که می نزو و هره وه .

- باشه با چاکم بخومه وه نه چم
ولنزا هننسا یه کی هنکیش او
ماشایه کی سه عاتی دیواره که کردو
باشه خوبه و ووت :

ناخوشی و لی قسمان و خوا
نه کرده کوست که وتندا ده چن به
دهنگ هاوار و نرکه و نالهی
یه کتری یمه و دلخوشی یان
نه دنه و ههول نه دهن خهیان
برهونیت؟ جا گهوجه نه گره دل و
ده رونی ثینسان نه و هست و
هؤشی هاوردیدی و هاو خهی و
بزههی یهی تیا نه بیهی لهدار و
بهرد جیا نه کرینه و جگه لهوه
ئم چه شنه کوبونهوانه لە
تەنگانهدا یه کیتی مان پتو نه کات
و زیاتر لە یه کتری نزیک نه بینه و
که نه ووهش بناغهی یه کگرتنی
راسته قینیه! خورشه کهوا لەم
چه شنه قسانه نه گهی بیشت خهربک
بوو قسەکهی پی بیهی نه ویش
لە سارخۆز و بە زەردە خەنیه کی
دایکانه و پی ووت:
- گیانه کەمی با جاری واز لەم قسانه
بھینن، خواردنە کەمان برووی
مە جلیسی نی یه، زووکه بېز
بیهینه با تا خەلکى تر نەهاتوون
خۆمان لە ویش و لە برسیتیش
برنگار کین ...
ثیتر برووی کرده زۇورى دانیشتن،
بوانى سە ما وەركە سارادبۇته و
ما قاشەکەی نەختى لە دووكە لە کىشەکە با

خوینی میللهٔ ته‌من، هاواریانه
له دهست زولم و نزور، جا
ناهه‌قیانه؟ نُوبال به گردنم
که میشیان ووتوه فهقیر و ههزار
مردن لهم گرانی و بی‌ثیشیهدا.
خواستت نه‌وی شست نه‌وهنده
گران نی‌یه به‌لام پاره نی‌یه پسی
بکریت!
زولمی والله دهوری
فیله‌قوسیشدا نه‌کراوه. خوا هه‌ی
پیچی نه‌دم دهزگا و دووکانه!
خدمت نه‌بی، خوا خوابی سوتان
مه‌ Hammond و دارتاشه‌که‌یه!
رشه‌ی کاره‌که‌ر هردادرگای له دوای
انه‌کانه‌وه داخست، هناسیه‌یکی
نه‌لکیشا وک یه‌کیک باریکی
سی له کوئل بwoo بیتهوه، به پهله
زو بله‌ای گولناز خانه‌وه و له‌به‌
یه‌وه و به دهنگی که نه‌ویش گویی
یلت ووتی:
به‌خواهی که‌مه نه‌هم هاتوچوکه‌رانه
ناوکه‌پریزان کردین ... هه‌ر به
پاستی به مه‌ره‌یکیان بردین که
دهردی خومانمنان بیر چیتهوه ...
باز خان قسه‌که‌یکی پی‌بپی ووتی:
نه‌وه بوله بولی چیه کچی؟
گله‌یی لهو که‌سانه نه‌که‌یت که‌به
تهنگ خامی خله‌که‌وه هن و له

- سینه ما منانیکی دوو سه ریان
پیشان داین .

- کوره هه تیو نه بی ووس به خوا
کوئرت ئه کات .

- به خواهه که بهیانی بیستم
نه ریمان گیراوه کسپه کوته
جه رگم واي که کورتیکی باش و
خزم دزسته ، یه کی لمو منلانه
نه بینی ئاهه ئیتر هیندە ئیان
لا وینتیمه منالی تایمن له خوی
له گوزنیت .

- خوا هه ق دایکه که شی وايه ، خوا
به دلی خویان له گله بکا ...

- نه ری به قوربانت به پوره فاتقۇل تو
بلنی خوا نهم زولمه قبول کات ؟
پیوره فاتقۇل سه ریکی راوه شاند و
ووتی :

- نه كچم ، کاسه که پې بیو لوی
ئە بىزى ... سەگى هار چل شەوی
عومره ... نەم قسانه بە خۆراپى
نەكراون !

- ئۆی هانام كرده دەمت : ئاھوو
نزوھى ئەم خلکە بیان کات بە
کۆی زو خال .

- باجي ئايشى ! هەر بىگرە و بىكەرە
ژوررى ، هەر بىگرە و بىكەرە
ژوررى ئاخىر هەتا کە ؟ چىيان
كىدوووه ئەلین : نان نىه ، ئەلین

نهما . له هه مووی باشت
ئوه يه خوم بچ به شوينيانا
، نوه کا توشى شتى بوبين

- ڇان و ڻازار پتر شالاًویان
بُوڙنَه هینَا ، دوا
ترووسکهٗ خوشیان له
چارهٴ یا نه هیشت ، دانی
چه قانهٗ لیوی که ماوهی
هاوار و قیزهٗ نهدا ، نارهقه
به سه ر چاو و لاملیا نه هاته
خواره و زهنگول زهنگول ،
میرده دلی گوشرا ، بی
ئارامي و شپرژهٴ بی و دوو
دلی یه کی ته او گه مارویان
دا ، له ژووره که دا دهستی
کرد به هات و چو به جوئنک
که زیاتر له لوقه کردن ئه چوو
تا پیاسه کردن ! په یتا
په یتاش ته ماشای
سنه عاته که هی مه چه کی نه کرد
، نهوندہ شلهڑا بوونه هی
ئه زانی سنه عاته که له
جیگهٴ خوی و هستاوه یا
رائه کات .

ئهی ویست شتی بکا ، هه رشتی
بی ، به هه نرخی بکه و یته

- نهود له کوئی گونناد خانے
کلوله که ؟
گونناد خان کے به دھنگ قیزہ که وہ
ماتدھری پیوسٹی بہو نہ بیو پیرسی
کی یہ ، چونکہ قیزہ با جی نامینہ ، یا
راستر ((نامہ رہشمہ)) کہس نہ بیو لہ
سلیمانیہ نہی ناسیتہوہ گونناد لہ
تلی خویا ووتی خوا چاکی کا هر
کھسن و نیت تا نہ بوات نیت هرچی
بلی قہی ناکا رہ Zam به رہنای خوا ، با
نامہ رہشہ باش نہ ختیکمان پی بکات ،
هرچند شیتوچیہ و شیتیش قسے
پی ناگیرینت لہ گل نہ مہشا قسے کانی
لہ بر چاوی بیگانہ ناخوشن ، بهلام ،
تو بلینت دورو لہ مرگی نہ ریمان
لهم کوست کوونہ شدا نہ وہ ک جاران
گ منکردی دام گرینت !!

نامه خان گیان، نمهوه توی؟
یاخوا به خیریت سره رچاوی
خوشکی خوت هاتی واشمان
لی پرسیته وه باشه! نامه ((خان
ناوریتکی دایوهوه سمر
هاوریکان که هیشتا له بهر دهرگا
مشت و مریان بیو نهیان نه زانی
دوای کهون یان به جی ی بیلن،
خواو پستان بانگ کردن که هی له
دورو دلی بزگاری کردن؛ سلام و
علیله بک دردیان به مالا له کاتینکا

ئەم ھەموو ژان و ئازارە كچ
بىي !
مېرده وەكۈو تازە لە قىسەكەمى
گەيشتىپى ، بە تۈرەيى يەكى
كوتۇپىرى ساردەوه ووتى :
- كۆپ چىيەو كچ چىيە ؟
ئەم قىسە زۆر لە ئەقل و
ثىرىي تۆ بە دوور ئەزام ،
لام وايە ئازار سەرىنى
شىۋاندۇوبىت ، ئەكىندا كەمى
تۆ وَا كۆنە پەرسەت : بۇوي ؟!
ئەن دەمى كردەوه قىسە بىكا
مېردىكەمى بە ئەسپايمى دەستى
خستە سەرلىيە ووشكەكانى و
ووتى :
- بەسە توخوا كالى گىيان
بەم چەشىنە خەيالانە دلى
خوت ئازار مەدە ، بەلاي
منهوه هەر تۆ خۇش بىت و
زۇو پىزگارت بىي ئىتە كۆپو
كچ لا وەكۈو يەكە
رېنە سەرىيکى بادا وەكۈو
بە قىسەكەمى باودە نەكا . گورج
مېرده ووتى :
- بە پاستى زۇريان پى
چىوو ! بە تەواوى تامى تىا

هیشتہ پولیسخانہ و ثیدارہ چیyan
بهمسر دئی کہ بیبنن هر خلکو ملی
ریوی بندیخانہ نہ گری و نہ لی منیش
له گھل نہوانہم کہ گرتوتانن ، یان هر
راست دوو ، سی بروخی و بڑشی
بخاتہ پال .
حکومت چی نہ کات ؟! هؤ خهیاں پلاو
کھی توش کاتی خلک نہ گاته نہو
ہست و ہوشہ . حکومتی خراب
لہناویانا چی نہ کات ؟))

﴿۲﴾

ہیشتگا گونزار چاوی نہ چوو بووه خهو
سی نافرہت بے لای مالہ کے یانا تینپہ رین
پیریزٹہ برمائی لہ کوئلہ ، تینکسمر اوہ ،
گھنم رنگہ بھریو داچہ کاوہ کے یان
بهدو وانہ عہبا بھسہرہ بی پچھے کھی
هاوری ووت :

- ئا راوه ستن تو خوا، با بى سەر پىيوه
سەرىئىك لە گولناز خانە داما وەكە
بىدەين كورەكەي گىري او خوا
ئەزانى ئىستا لە چ حالىكدا يە ؟
بى شەوهى چاوه پوانى رەزا بۇونى
شاپىزكاني بىكا دەستىكى نابە
دەركاكەي مائى گولناز ھەو كە خورشە
باش لە گەل دەستى خۇزى راي
نەكىش باپو كە داخلى، ھەر
لە دالانە كەوه قىرغانى :

چاوه پوانی میرده شیان که
م نه کرده و ه ، چونکه هر گورج
دوای نه مه و قی :

- باشت رویه خوم بچم
به دوویان ، نهودکا
دره نگتیریان پی بچی ! که
ژنه ئەم قسەیه دوایی
بیست به دنگیکی به رزتر
له وهی لئی پهچاو بکریت
قیرئانی وتنی :
- نه گیانه ! مەکه ، به جیم
مەھیلله ! تو بپرویت من له
ترسانا شیت ئەبم !
نه ختنی بی دنگ بیون . ژنه
ھەناسەیه کی ھەلکیشا و به
زەردەخەنەیه کی به ئازار و
ڑاکاوهوھ ، کەواله چاوه
پەشەکانیا پتە دیاری ئەدا تا
لیوھ وشكە شین داگەپاوه کانی ،
وتنی : .
- چەندم حەمزە کرد
کوریکمان بوايە !
ژان قسەکەی پی بپری ، دوای
ھەناسەیه کی قوول ھەلکیشان
ووتنی :
- خوايە به ناشکوریم لى
لەگەم ازىز ئاخىش ۱۲۰

سخنی : رور تا خوسته دوای
کوانهوه خو کس دیار نه بیو ئم
نامانه بیبات ، بهس نه بیو پی ئی ووت
نه گهر ئه و شتینکی لیهات و تا دوو روژ
کس نه هات چیان لی بکم ! وای که
ئام باسی شت لی هاتنکی کاری کرده
دلم ، وادیار بیو ئه یزانی شه گیری
ئهت ووت له دلمایه که ووتی : بزمات
ئبی دایه بوجی کس بمه سیهت
مردووه ؟ بلهام هه ممو کارینک ری و
شونین خوی بیو دابنریت باشه .
قازانچی نه بی زهره ری نییه بی
چاوینی بیت و هکو پیباو قسه ئه کات
منیش نه گهر تا سبیینی کس دیار
نه بیو بیبات ، به ناسکولی مامدا
ئهيان نیرم بیو (داری واوهیلا) ناسکول
ئه توانی لوولیان بیات و هریه که یان
بخاته کونه لو تیکیمهوه
((به راستی سهیره نه ریمان گیراوه
کهچی ئهم پی ئه کهنی)) ئه بی دوعا بیو
نهم پریاسکه بچوکانه بکم ، هر
چنده ئه که ویتهوه بیرم که وا ئه مانهی
پی ئه نییه که گیراوه لام وایه بردیانه بیو
سهیران ! چی لی ئه کهن ؟ هیچی
نه کردووه ، چی لهو هه ممو خلکه
ئه کهن ؟ ده پانزه روژی ئه یانگن و
به ناچاری بیریان ئه دهن . وای که
سهیره خو ئه و خلکه ئه توانی
حکم عطا ، خراب هر بے گانه لیات !

باریکه له کشی له زیور سه ری
دانیشتبوو، به زهیی له چاره
ئە باری، زۆر بە ئە سپایی و

و ریاتر له و هی دهست به هری برو
پشکوئی ئاگر دهستی به پرچه
پهشه خاوه که یا ئه هینا ، بى
تروکاندن چاوه کاله منگه کانی
بېرى بوبه بىزآنگه شاشه دریزه
ھەنگەپراوه کانی کەوا جار و بار
ھېرىشى ۋان ، بە گۈز كردنى ناو
چەوانە نەختى بەزىزە کەی ، بە
ئاسىتم له سەر چاوه جوانە
پەشە کانی لای ئەبرد ، بە
دەنگىكى وەك چىپە بە زىنە کەی
و ووت :

((ھېچ نى يە گىيانە ! نەختى دان
بە خۇتا بىگەرە ، دەمىكە نازى
پۇيىشتۇوه ، ئەبى مامانە کە
بەندى كردى لاي خۇرى ، يان
ھەلەوانە يە له مال نەبوبىي و
چاوه پىي بىكا ، بى گومان
ئىستاكە بەرپۇوهن)) ئەگەرچى
رېنە ھېچ نىشانە يەكى سەلماندىن
يا نەسەلماندىن ، بىگەرە هى كوى
گىرتىنىشى لى دەرنە كەوت ، بەلام
وا دىيار بوبو ئەم قسانە يەرۇش و

سه‌عات دو و چاره کی کمه دوینی
نهم حله سه‌عات زیاتر بتو
نه ریمان هاتبیوه له سه رنه
کورسیه‌ی برآمده‌رم دانیشتبو
قسه‌ی بوئه‌کردین شنجا به
دهنگی بمرز ووتی :

به تیره‌وه بن انهیان هیشت دوو
شله و لنه‌امانا بی . (ههروه کو
شتنیکی بیر که‌تینته‌وه به پله
هاته ده‌ری له ژوره‌که و چووه
سری بوئه‌روری نوستنیان) .
خورشه له بیر پلیکانه‌کانه‌وه باانگی کرد

وا من نه‌پرم هیچ نیشی که‌ت نییه
؟

نه‌نهء، خوات له‌گهله به‌لام زنو
بنیته‌وه ، به ته‌نیام ، نیستا کونی
میوان نه‌کرنیته‌وه ، ده‌رگاکه له‌گهله
دهستی خوت توند راکیشه خراب
بووه دان‌آخری ! گولنزاز دوو
پریاسکه‌ی بچووه کی به دهسته‌وه
بوو خستنیه‌وه جی‌ی خویان و
له‌سهر چاریا به که‌سیه‌که‌ی خوی
دریز بمو :

به‌س نه‌بwoo نه‌م دوو پریاسکه‌یهی هم
له‌بیر ده‌رگاوه دا به من ، خوا نه‌که‌برده
به‌مانه‌وه بیانگرتایه ! چیم نه‌کرد ؟
نه ؟ نه‌ه له که‌نیا شا بهه نهه ؟

باشتئوهیه دایکی بیت ،
پهنه دهستی مامانیشی
ههی ، هر چونی بی نه و
له کچه که شاره زاتره لهم
کاراندها ، خوش نه چم به
دووی باجی پیروزی ماما
نه گهر نه ویش نه بیو
یه کیکی تر ، نیو سه عاتم پی
ناچی
نه ویستی قسه بکات ، به لام
میرده گویی نه دایه ووتی :
- خوات له گه ل هر ئیسته
نه گه پریمهوه

۴۲

جوامیر به پله له مال هاته
دھری ، خوی کرد به مالی مامه
پشیدا که هه روا دیواریکیان
بین بیو ، نه پیاو نه کچه که له
مال نه بیوون . به ته نیا ژنی
خاوهن مال لھوی بیو ، تکای
لی کرد که بچیته لای کالی ژنی
که وا ژان نه گری تاکوو مامانی
بو دینی چاوی لیتوهی بی ، نه به
پویه کی خوش و دلنيای کرد
له چوون و ئاگاداری کالی
کردنی :

هینم و نه گه پریمهوه به
هیچ جویی نیو سه عاتم پی
ناچی سه هوم کرد
نه بیو زووتر چم ، ئیستا له
میز بیو گه پریمهوه ( )
دهنگیکی نزم کرده و هکوو
له برخویه و قسه بکا) :
وای که پیاو به لیقہ و مان
کزه ! نه وه بوزچی و اسمرم لی
شیوا ! خویه ر به ته اوی
کویز و که بیووم . وام
نه زانی به تاقی ته نیا خوی و
کالی ههین له دنیادا یا
لہناو ده ریا یه کی بی پایاندا
به جووته لیمان قمه و ماوه ،
هیچ نه و دراویسی باشانه م
بیر نه بیو ، که به هم
که سیکیانم بگوایه ئاماده
بوون به خویان و زن و
کچیانه وه بیین به دیار
کالی وه دانیشن یا بچن
مامانی له بنی دنیاوه بیو
بھینن . (دهنگی نه ختنی
به رز کرده و ووتی) :
- هر ئیستا نه چم بیو
مالی مامه په شهی
دواویسیمان کچه که یانت بیو
نه نیم بیو ها و دنگی ، یا

نه تو خوا جوامیر گیان قسهی و
مهکه چون دلت دی و
ئه لیت گوایه بیوونی
ئینسانیک ئه مند نازار ناهینی
؟ نا گیانه به زیبی به
ھله ته بات ، هاتنه دنیا
ئینسانیک گه لی نه مهش زیاتر ژان
ھل ئه گری !
میرده به ته ویسیکه وه ووتی :
- مالی بابت کلول بی
ئیسته ش لے قسه
نه سته کانن ئاکه وی ،
باشه ده بیخو ، بخوی
کینگله بده به دم ژانه وه !
میرده بی ئارامی گیشته
ئه پیو بی ، ثیتر خوی پی پاگیر
نه کرا ، بپیاری دا که خوی بچی
بهدووی مامانه که دا هرچی
نه قهومی بقهومی به دهنگیکی
به رز ووتی :
- بی گومان شتیکیان به
سرهاتووه ئه گینا تا
ئیستا هر ئه هاتنه وه .
مالکه یان لیزه وه هر
چاره کی بیست ده قیقه
ئه بی ! خوی ئه بیوم هر
ئیستا به عهه بانه ئیان

سه ری قهی ناکا به مهرجی کالی
لهم ژان و ئازارهی پذگارکات
به لام هیچی له وزددا نه بیو ،
ھمتا ئه هات زیاتر ھستی به
ھلهی خوی ئه کرد ، که چون
ئازی نارد به دووی مامانه که دا
و خوی نه چوو به فرکانی سواری
عهه بانه یه کی بکا و بیهینیت
ئیسته ش نه چووه بچی .
چون ئیستا بچی ؟ ئه کالی به
دیار کیوه به جی بهیلی به دم
ئازاره و گه وز بات به ته نیا ،
که سی نه بی قومی ئاولی بکا به
دهمهوه پهنه بھلی
خوانه کرده پهنه بھلی
رهنگه بصری ! ههی هاوار
خواهی شتی وای له گه ل نه که
وای سه ری ته قی له پر له
داخانا له بی ده سه لاتی خوی
نه پانی :
- به راستی ئه م ژانه
شتیکی بی جی و ئاپه وایه !
ئووف خواهی ئه م ئازار دانه
مانایه کی تیایه ?
نه نه وندنی له توانایا بیو
ترش و تالی چارهی پر ئازاری
خاو کرده وه وه دهنگیکی و دک
سریه ووتی :

که گولناز خان ((نامه په شهبا))
ی نه بردہ نوری دیو خانه که مو
نه ویش بی نه وهی گوی بداته
نه و فرشه نایابهی پاخراوه له
نوره که دا به پینلاوه
قورو ایمه کانیه وه وکو گولی
مجليس لنجی لی تایه سر لنج و
جگه ره پاکه تکهی توبودا تا
دهستی هله گرنیت بیه کدو
جنیوی مزره وه بی داک و بابی
نه وهی جگه رهی پاکه تی هینا به
و ولا تدا ! نینجا دهستی کرد به
گیرفانی به را خانی کهوا کونه
سوره رهش به لادا کراوه کهی ،
قوتی کی سپی ئه وندنی له په
دهستیکی ده رهینا و به دم جگه ره
پینچانه وه وه روی کرده
هاورنکانی که هیشتا به پینوه
و هستابون و ووتی :
- ئه وه بی دانیشن به قوریانی
دایکه هله گیراوه کاتنان نه بیم ! یان
کرمکه تان کو تو ته جوونه جوون
شاره زوی ناو پیاوان ئه کن
ھینشتا روز زوری ماوه به و هشدا
نه گهن مهترسن !
کله گه تکه یان سپی کله یه ک بیو دم
و چاو دریز کولهی ژاکاوی چاو کال به
ز مرده خانه یه کی شرماییمه وه ووتی :

نۇر پىّى گران بۇو نەم ئىسەك
قورسە پىسەي ھاتە بى، وەككۇ
شتى بە نىشانە يەكى باشى لېك
نەدايە وە . بە دىبىتى يەكى سەير
دای گرت !

دەنگە دەنگ و گرمە گرم ئەھات
لەلاي سەراوه ، نەختىنى تر
پىّى ھەلگرت ، گرمەي بىزى و
بپوشى ھەزاران دەنگى ، وەك
ھەرەسى كىوان ئەھات گوئى ، بە
پاستى ئەم زان گرتىنى كالى
دەبەنگى كردووه ! چۈن بىرى
نەمابۇو كەوا ئەم ئىۋارە يەلەم
دەركى سەرا يەكى لەو
كۆبۈونە وە خۇپىشاندانە ھە يە
كە لە ژىر سەر كىردى (پارتى
بىزىكارى) دا لە چەند مانگى
دوايى دا پىّىك ئەخرا ؟! بۇ
گەيشتنە مالى مامانە كە نزىك
تىرىن پىڭا شەقامى بۇو كە
بەبەر دەركى سەرادا تى ئەپەرى .
بەلام تا نزىكتە بۇوە لەو
شەقامە ، پەنگاوى خەلک
لەسەرى كۆلانە كاتا باشتى تى ئى
ئەگە ياند كە لە وزەي كەسا نى يە
بىتوانى دې بە وەشامە بىدات

قهله‌وی یه که یا ناسی یه وه .
خوا چاکی کات تؤفیقه
خره‌ی جاسووس بهم ته‌نگی
بانگی شیوانه بُزکوی نه‌ی
کوتی ؟ ناخو و هکوو سه‌گی
پاو دووی چ نیچیریکیان
خستووه ؟ به لام که س
دیار نی یه تا نیچیر بی ، بی
گومان نه‌چی بُز نه‌وهی به
دیار مالیکه وه ، اووهستی تا
نیوه‌ی شهو زهندره نه‌دهن
به سه‌ریانا . دهی چی یستی
به سه‌ریوه !! سه‌ری به
گوپی بابی خوی و ناغاشی
نه‌وه چی یه‌تی پیگاکه‌ی
هر له بهرناچی .
- ئیواره‌ت باش کاک
جوامیر ، زووکه ره‌نگه پیا
نه‌گه‌ی !
- به چی یا نه‌گم ؟
تؤفیقه خره به زه‌رد خنه‌یه کی
ناشرین دانه . خوار و خیچ و به
جگه‌ره زه‌رد هله‌لکه راوه‌کانی
بیشان داو به ده‌نگیکی به‌رز
وتی :
- به پلاو خواردنما
گبانه‌کمه !

پیاوی خویندہواری تی گئے یشتتو
بُؤچی؟ سه ریکی باداوا له بھر
خویه وو ووتی :

- که رانه ی ئەم رەئى یه بى
جى یەم شەرت بى ئەگەر كچ
بىي ئاهەنگىكى لهى كوران
خۇشتى بۇ بکەم اله پر
ھەناسە یەكى هەلکىشىا
چاۋىكى، بۇ يەكەم جار، به
دەورو بىرى خۇيا گىزرا.
سەرى سۈرپما لە چۈلى
شەقامەكە، ئەو شەقامەمى
ئىۋارانى تر خەلک پېچكەيان
تىيا ئەبەست، سەير تر لە
ھەمووش نەوه بىو كە ئەو
خەلکەي تاك و تەراش تى
ئەپەپىن، لە باتى ئەوهى
بەره و مال بىنەوه ھەموو بە
گورگە لوقە بۇوه بەر دەركى
سەرا ئەپۇيشتن، بەچەشتى
كە ئەم لەگەل خىرا پۇيىن
وپەلە كردىشىيا پىيان
نەئەگەيىشت، يەكىك
دەركەوت بەره و تۇر ئەكتشا
، ھەر لە دوورەوه بەسەرە
پووتاوه و كورتە بىنەيى و

نهویش به لوقه کوچانه
تهنگه بهره کهی خویانی پری ، له
دلیا پهزاره و خوشی پیکه وه
قولپیان نهدا نهودیان بوزان و
ثارازی کالن نه میشیان بونه
مناله که نهیان بی ، بی گومان
مه سره فینکی باشیشم نه بی به
تتو ووه ! به تایبه تی خو نه گهر
کوبی بی نه بی ناهه نگی بون
بکا وای که خو بزگار کردن له
دهست بیروب او هری کون گرانه !
هر نیستا نه کالنه بی نه قلی
کالن نه کرد که کوبی پسی
خو شتره له کج ، که چی واخوشی
بیز له وه نه کاته وه که نه گهر کوبی
بی ناهه نگی بون نه کا ! بنه نگه زن
نه و ندہ گله بی نه کری که حمز
به کوب زیاتر بکا له کج ، چونکه
خوی چیشت وویه تی ، نه زانی
ثا فرہت ، به تایبه تی لای نیمه ،
چند به شخوار و زور لیکرا و
چه و سینرا و هن . بؤیه هستیکی
ناسایی یه که پی خوش نه بی
کزهی جه رگه کهی له بشه نزور
لیک راوه چه و سینرا وه کهی
مرؤفایه تی بی . به لام نه می

پیاله‌یه چایی تان بولی نه نینم و
دینمه‌وه لاتان .
باشه به لام در هنگت پس نه چیت
نابینی کچه کانم کیچ چوته
که ولیان بول موزاهه ره
کولنماز چووه دهی ، نامه ره شه با
رووی کرده هه قاله کانی و به نه سپایی
پسی ووتون :
کچی باش بن گهرم لی لادن ، خوم له
خومدا پرم با داخله کهم به نیوه نبریشم ،
سهرم لی مه شیوین . دانیشن بول خوتان
بی دهنگ گوئی بگرن ، ئیسته گرتني
کوره که لی بیر گولنماز نه به مه و
کاریکی و ههای پس نه کهم ، به ژنسی
نر زدابه دزه . هه دانیشت و دانیشت
دادواهی کوچوانه جه فتکه‌ی لی نه کهم
نه ویش نایدا چونکه هه موی مانگیکه
کوچایه کم لی سهندووه ... نینجا منیش
خومی لی شیت نه کهم هه رچی نه شیایه
و نه بیایه پس نه کهم نه وسا
کوچوانه که شی پس له کول نه که مه و
نه شی ده به تو قازره ره شکه ، کچه
نه شکه له که شیان که ناوی
(سلمه) بوبو ووتی :
نه پسوری گیان من نامه وی
گوناحت نه گات زنکه کوچستی
که ته و دخته نه و نیمه .

دوزنگا و دووکانه پینچیتنه وه ، دخوا به
قسمه نه کرد به قسمی سهدهی
نمکرد به قسمی هزاری نمکرد ئاخري
ئه ونده زور ئېبن هەر بە قسمیان
ئەکات !

كچە كەلگەتكە ووتى :

پوره ئامينه ئاخري ئيش هەر بە
دعا ناجيته سەر : پېشىنات
ووتويانه ئەگەر بە دوعا ئېبوو
پشقل بە خورما ئېبوو
پوره ئامينه خۆي بادا و رووي كرده
كچەكە ووتى :

ئا بەقوريانى ئايىشى سيلاولى دايىكت
بەم توشم بۇ بچۈرە سەر دىنى كابرا :
بە دوعا هيچ نابى ، بەنزا هيچ ناكىرى
كەستەخفيەللە خواكى يەو پېنگەم بەر
كىيە ؟ باشە ئەرى بروخى و بىزى دوعا
ئىنە چىيە ؟ كواچ تەنگ و تۆپىكى لە
دوادىيە ؟

كچەكە ووتى :

بۇورى گيان لاسەر تۇورە بۇونمان
نەكربىي ! من دشكەم ئىت قىرو قەپ !
كۈلۈز كە ئىيويست زۇورەكە يان بۇ
چۈل كات ووتى :

چۈز نەو كچە دەستە وەستانى
كردم ، ئامە خان گيان جىگەرە
كىشىكە سەناج ، هەن ئىستە

نییه بلی بھری چاوتان کلی
پیوہیدیه ! دھک خوا هملی نہ گری !
ولناز خان پووی کرده کچھکه و ووتی
-
بھلای منیشہ وہ قسے ی نامینہ
خانہ . تو بلی ٹھم شارہ یہ کیتکی
تیبا نہ بی خو نو اندنیک ریک بختات ؟
پیوستیان بھویتیت کله بھغداوه
نہ ریعنی بُونین ، نکچم
ھممووی برو بیانووہ ، دویتی پاش
نیوہرپ بھ بونھی ووچانی نیوہی
سانلوہ هاتوتھوہ . نہ ختنی چووہ
دھرہوہ و هار نیوارہ ززوو هاتوہ
ووتی (لہ رنگے ماندوو بیوم
خوم دیت) نزیکی نیوہ شمبو بوو
ھاتن گرتیان و بردیان . نیت لھوہ
زیاتری لی نازانم . لھگل نئوہ شدا
، خو سہری نہ ریمان لای شاوه
نہ هاتووہ نہویش وہ کو مندانی
ئه و ھممو و خملکھی کھبی تاوان
خراؤنھے بھندیخانوہ ، سہری
لھناو سہرانا نہ بی بُو بیرن چاکه .
تو خوا وانیہ پوورہ نامہ خان ؟
بورہ نامینہش و ووتی :
هم تبرہ کله کنیہ سہر ناگری و
مریمان و هزاری وہ کو نہ ریمانیان
رات ، خم نیشہ للا قر ناخنے عالیم ؟

نیه چامان خوارد و تهه ، دانیشه
دوو قسمه بُو بکه بزامن چون
نهریمانیان گرت ، بسـرـهـکـهـی
نـهـرـیـمـانـ بـهـ گـوـپـیـ نـهـ جـوـانـهـ مـدـرـگـهـ
ناـوـیـانـ لـهـیـکـ دـوـورـیـ بـهـ قـهـیـ
دنـیـاـهـکـمـ کـیـمـ بـیـخـوـشـ بـوـ ،ـ کـهـ
بـیـسـتـ گـیـارـهـ .ـ هـمـروـواـ سـهـرـیـشـمـ
سـوـرـماـ چـیـ گـهـیـانـدـهـهـ نـیـزـهـ
لـهـ نـاخـورـانـ وـ بـخـوـانـهـداـ ،ـ نـهـگـرـ
بهـخـتـهـ رـهـشـیـ دـایـکـیـ نـهـبـیـ !ـ

هاـوـپـیـ کـلـهـگـهـکـهـیـ ((ـ نـامـهـ خـانـ))

سـدـرـیـ لـیـ نـهـبـاتـهـ پـیـشـیـ کـهـ قـسـدـیـ بـهـ
گـوـینـدـیـ بـچـیرـیـتـیـ .ـ نـهـوـیـشـ بـهـ پـائـیـ

دـوـورـیـ نـهـخـاتـهـ وـ نـهـلـیـ :ـ چـرـیـهـ چـرـیـ

نـوـچـیـیـهـ کـچـیـ قـسـكـهـتـ چـیـهـ بـیـکـهـ .ـ

نهـوـیـشـ بـهـ تـرـیـقـیـ وـقـیـ :

ـ بـهـ قـسـهـیـ خـمـلـکـ کـاـکـ نـهـرـیـمانـ لـهـ

ـ بـهـ غـدـاـوـهـ نـارـدـراـوـهـ تـهـهـ بـهـ نـهـوهـیـ

ـ خـوـنـوـانـدـهـکـهـیـ نـهـمـ نـیـوـارـهـیـهـ

ـ رـنـکـخـاتـ ،ـ بـوـیـهـ گـیـارـهـ !ـ

ـ نـامـهـ هـهـلـیـ دـایـهـ وـقـیـ :

ـ نـهـمـ هـهـمـوـ بـهـ نـگـوـ باـوـیـ جـاسـوسـهـ

ـ خـوـانـهـنـاسـهـکـانـهـ کـچـکـهـ بـهـوـ

ـ خـوـایـهـ هـیـچـ غـیرـهـتـ نـهـمـاـهـ .ـ

ـ بـهـ رـاستـهـ دـاوـ بـهـ چـپـهـداـ منـائـیـ

ـ خـمـلـکـیـ بـهـگـرـتـ نـهـدـهـنـ وـ مـائـیـ

ـ خـمـلـکـ وـنـرـانـ نـهـکـنـ ،ـ کـهـ ،ـ بـکـ

و بیزوبی و ناسانی بگاته نه و
شونهای نه م بُوی شهچیت ،
ئیستیکی کرد و چاویکی به
شهپولی خلکه کهی بـهـرـدـهـمـیـا
گـیرـا ، دـیـیـ لـهـوـمـیدـانـهـ زـلـهـدا
خلـکـیـ وـهـکـ نـهـمـامـ چـهـقـیـونـ ، هـرـ
نـهـوـهـنـدـهـشـ ئـجـوـلـیـنـهـوـهـ کـهـ نـهـمـامـ
بـهـ بـایـ شـهـمـالـ ئـشـنـیـتـهـوـهـ ، بـهـ
هـارـهـارـیـ چـهـپـلـهـ لـیـدانـیـ
خلـکـکـهـداـ بـوـیـ دـهـرـکـهـوتـ کـهـواـ
یـهـکـیـ قـسـهـیـانـ بـوـئـهـکـاتـ بـیـ
نـهـوـهـیـ بـزـانـیـ چـیـ ئـلـیـتـ ، لـهـگـلـ
نـهـوـهـشـ ئـهـوـنـدـهـ بـهـ تـهـنـگـهـوـهـ
نـهـبـوـ کـهـ گـوـیـ بـوـهـلـخـاتـ ،
زـورـیـ پـهـلـهـ بـوـوـ .

هـتـاـ ئـهـهـاتـ پـاـلـهـ پـهـسـتـوـیـ
خـلـکـیـ لـهـ دـهـوـرـیـ پـتـ ئـهـبـوـ ،
نـهـخـتـیـکـیـ کـهـیـ پـیـ نـاـچـیـ ئـهـوـیـشـ
نـهـبـیـ بـهـنـهـمـامـ وـهـکـوـهـوـانـیـ تـرـ
بـهـلـامـ نـهـ . نـابـیـ نـهـ وـایـ لـیـ
بـیـ ! کـالـیـ بـهـ دـهـ ژـانـهـوـهـ
نـهـتـلـیـتـهـوـهـ چـاـوـهـرـوـانـیـ
کـهـانـهـوـهـ ئـمـهـ ، ئـایـ چـهـندـ
سـهـیـرـنـهـبـیـ تـاـ ئـهـمـانـ ئـهـگـهـپـنـهـوـهـ
کـوـبـیـکـیـ جـوـانـکـلـهـیـ بـوـبـیـ !
چـیـیـهـ ؟ هـیـجـ سـهـیـرـنـیـهـ ! زـورـ

زـنـیـ کـوـچـهـرـ هـهـرـ بـهـرـیـوـهـ مـنـالـیـانـ
ئـهـبـیـ ! هـهـرـچـیـ چـوـنـیـ بـیـ ئـهـبـیـ
نـهـمـ بـچـیـ بـهـ دـوـوـیـ مـا~مـانـهـکـهـداـ وـ
بـهـ زـوـوـیـ بـکـهـرـیـوـهـ مـالـیـ .

پـاشـهـوـ پـاشـ کـهـپـایـهـوـهـ هـهـرـچـیـ
چـوـنـیـ بـوـوـ بـهـ هـهـزـارـ حـالـ تـوـانـیـ
سـهـدـ هـنـگـاـوـیـکـ بـیـتـهـ دـوـاـهـ وـ
خـوـیـ بـکـهـیـنـیـتـهـ تـهـنـکـاـ . شـادـیـ
وـهـیـوـاـ وـبـیـ ئـسـارـامـیـ وـهـکـ
پـلـکـهـزـپـرـیـنـهـ لـهـنـاسـمـانـیـ دـلـیـاـ
دـیـارـیـانـ ئـهـدـاـ ، بـهـلـامـ
چـاـوـتـرـوـوـکـانـیـکـ زـیـاتـرـ پـیـوـهـیـ
نـهـمـایـهـوـهـ بـهـرـلـهـوـهـ چـهـندـ
هـنـگـاـوـیـ بـهـ سـهـرـیـهـتـیـ هـهـلـبـنـیـ
شـرـیـخـ وـهـوـوـرـیـ شـهـسـتـیـرـهـمـوـوـ
گـیـانـیـ هـیـنـیـاـیـهـ لـهـرـزـینـ ، نـهـکـ هـمـ
لـهـتـرـسـاـ ، زـوـرـتـرـیـ لـهـ شـپـرـزـیـیـ وـ
نـاـچـارـیدـاـ . جـهـسـتـهـیـ کـالـیـیـ
هـاتـهـوـهـ بـهـرـ چـاـوـ چـوـنـ لـهـ
ژـوـوـرـهـکـهـداـ گـهـوـزـ نـهـدـاتـ گـرـنـگـیـ
فـرـعـانـهـکـهـیـ وـتـارـیـکـیـ
نـهـنـجـامـیـ دـوـاـکـهـوـتـنـیـ ، سـهـدـانـ
نـهـوـهـنـدـهـ لـهـلـاـ زـلـتـ وـنـاـشـکـرـاـ تـرـ
بـوـوـ بـهـهـمـوـوـ هـیـزـیـ خـوـیـ
کـوـهـهـرـیـ دـاـکـرـدـنـ بـهـرـهـوـ سـهـرـیـ نـهـوـ
کـوـلـانـهـیـ کـهـیـ تـیـپـهـبـنـ وـنـهـمـ

دـهـقـیـقـیـیـکـ لـیـوـهـیـ پـیـچـ بـکـاـتـهـوـهـ
بـوـهـاـتـنـهـوـهـ سـهـرـئـهـ وـشـهـقـامـهـیـ
ئـهـچـیـ بـوـ مـالـیـ مـا~م~ان~هـکـهـ لـهـاـنـیـهـ
ئـهـوـیـشـ جـمـهـیـ بـیـ ! بـاـشـهـ بـوـ
ئـهـچـیـ بـهـ دـوـوـیـ م~ا~م~ان~ی~ک~ی~ تـراـ
بـهـلـامـ کـیـ ئـهـنـاسـیـ ؟ کـهـیـ ئـیـسـتـاـ
کـاتـیـ بـهـ شـوـینـ خـلـکـاـ گـهـانـهـ
ئـهـگـهـرـ نـاـچـارـیـ نـهـبـیـ ؟ دـوـورـنـیـهـ
بـهـمـ نـاـخـوـرـانـ وـبـخـوـرـانـهـوـهـ بـاجـیـ
پـیـرـوـزـیـشـ لـهـگـهـلـیـ نـیـهـتـ ، کـهـوـاـ
نـاسـیـاـوـیـ چـهـنـدـ سـالـهـیـ بـنـهـمـالـهـیـ
خـهـزـوـوـرـانـیـ بـوـوـهـ ، بـهـرـلـهـوـهـ
بـوـزـگـارـ دـهـرـیـهـدـهـرـیـانـ کـاـ ، بـیـ
کـوـمـانـ هـیـجـ مـا~م~ان~ی~ک~ی~ نـهـن~اس~ی~ا~و~
هـرـ دـهـرـگـا~ش~ی~ بـوـ نـا~ق~ل~ی~ش~ی~ن~ی~ت~ه~و~ه~
لـهـمـ پـوـزـهـداـ . دـهـسـتـرـیـزـیـ تـازـهـیـ
شـهـسـتـیـرـ وـتـفـمـنـگـ نـجـیـرـهـیـ بـیـرـ
کـرـدـنـهـوـهـیـانـ پـسـانـدـ ، ئـهـوـهـنـدـهـیـ
نـهـخـایـانـدـ هـهـسـتـیـ بـهـ تـرـیـهـیـ
پـیـیـکـیـ نـرـکـرـدـ لـهـ دـوـایـهـوـهـ دـیـ
، کـهـ ئـاـوـرـیـ دـایـهـوـهـ دـیـ بـهـشـیـ لـهـ
جـهـمـا~و~هـرـی~ بـلـا~و~هـی~ک~ر~او~ی~
کـو~ب~و~ن~ه~و~ه~ک~ه~ ب~ه~ د~و~و~ی~ا~پ~ا~ن~ک~ه~ن~،
چـهـنـدـ هـنـگـا~و~ی~ک~ی~ان~ ن~ه~م~ا~و~ه~
بـیـکـهـنـیـ وـلـیـشـیـ تـیـپـهـبـنـ وـنـهـمـ
تاـقـهـ پـیـگـایـهـشـیـ لـیـ بـکـیـرـیـ ، چـاوـیـ

بـهـیـیـهـ ئـهـزـهـکـهـ وـهـمـموـوـ گـوـبـوـ
هـیـزـیـ لـا~و~ی~ت~ی~ د~ای~ه~ ل~اق~ی~ ، بـهـلـامـ
هـهـسـتـیـ ئـهـکـرـدـ خـلـکـهـکـهـ هـهـرـلـیـ
نـزـیـکـ ئـهـبـوـوـنـهـوـهـ ؛ ئـهـوـهـنـدـهـ تـرـسـیـ
لـیـ نـیـشـتـبـوـوـ بـهـ چـهـشـنـیـ پـیـیـ
ئـهـکـرـدـ ئـهـتـوـتـ خـلـکـهـکـهـ بـوـ گـرـتـنـ
یـاـ بـوـ کـوـشـتـنـیـ ئـهـمـ دـوـوـیـ
کـهـوـتـوـوـنـ بـهـلـامـ هـهـرـ بـیـ هـوـوـدـهـ
بـوـوـ ، بـهـ تـی~ل~ای~ی~ چ~ا~و~س~ه~ی~ر~ی~
ئـهـکـرـدـ ، دـیـیـ وـا~ه~هـنـدـی~ک~ی~ گـیـشـتـنـهـ
سـهـرـیـ وـخـرـیـکـنـ لـیـشـیـ تـیـپـهـبـنـ
لـهـ پـرـشـرـیـخـیـ شـهـسـتـیـرـیـکـیـ
نـزـیـکـ سـلـهـمـانـدـیـیـهـوـهـ پـی~ا~و~ی~ک~ی~شـ
دـهـمـ بـهـ هـا~و~ر~ه~و~هـ لـهـ تـنـیـشـتـیـهـوـهـ
کـهـوـتـهـ زـهـوـیـ ، ئـخـیـرـ زـامـارـ لـهـیـکـ
وـدـوـوـ تـیـپـهـیـ کـرـدـ ، سـهـرـیـ بـهـرـزـ
کـرـدـهـوـهـ بـوـئـهـ وـشـوـنـهـ بـکـهـپـیـ کـهـ
شـهـسـتـیـرـهـکـهـیـ لـیـ دـا~م~ز~ن~ی~ن~ر~ن~ر~ا~ ب~و~و~
، پـوـانـیـ لـهـ پـهـنـجـهـرـهـیـکـیـ گـیـزـرـ
خـانـیـ کـتـبـخـانـهـیـ گـشـتـیـ دـاـ ،
کـهـوـاـ بـهـ چـهـقـیـ کـوـلـانـهـکـهـدـاـ ئـهـیـ
پـوـانـیـ سـهـرـیـ ژـهـنـدـرـمـهـیـکـ دـیـارـهـ ،
بـیـ تـرـسـ لـوـولـهـیـ شـهـسـتـیـرـهـکـهـیـ
بـهـرـدـهـمـیـ بـهـ خـلـکـاـ ئـهـگـیـرـیـ
جـارـوـیـارـ گـولـلـهـ پـیـشـنـیـکـیـ
شـقـامـهـکـهـ ئـهـکـاـ ، سـاـکـیـ بـهـرـکـهـوـتـ

کـهـهـرـبـا~و~ک~ی~ش~م~ان~ ل~ه~م~ز~گ~ه~و~ت~ی~ک~ا~
نـوـیـزـیـانـ نـهـکـر~د~و~و~ه~ . بـهـلـامـ نـهـوـهـ
هـیـجـ نـیـیـهـ گـرـنـگـ ئـهـوـهـیـ کـهـ هـرـ
سـیـکـیـانـ پـیـکـهـوـهـ بـرـوـنـ . ئـهـگـیـنـاـ
بـرـوـنـ وـنـامـهـ رـهـشـبـاـ بـهـ تـهـنـیـ بـهـ
جـیـ بـهـیـنـنـ بـهـ مـهـرـیـهـکـیـ ئـهـبـاتـ
دـاخـیـ گـیـانـیـ نـهـرـیـانـیـ لـهـ بـیـرـ
بـیـاتـوـهـ

- فـرـمـوـنـ دـانـیـشـنـ ، بـهـوـ خـوـایـهـ
کـهـمـ نـا~پ~و~ن~ ، ئ~ا~م~ه~ خ~ان~ گ~ی~ان~ ! د~ه~
تـوـپـیـنـیـانـ بـلـیـ ... زـوـرـشـوـرـیـیـهـ
چـوـنـ ئـهـبـیـ بـهـ زـوـرـیـ مـالـهـکـهـ
بـهـجـیـ بـهـیـلـنـ ! ?

ئـاـمـهـ خـانـ کـهـدـیـ گـوـلـانـزـ پـوـوـ خـوـشـهـ وـ
حـزـنـهـکـاتـ نـبـرـوـنـ ، ئـهـوـیـشـ بـوـ
دـهـسـکـهـوـتـ خـوـیـ ، وـایـ بـهـ باـشـتـرـانـیـ
کـهـ بـیـانـهـیـلـیـتـهـوـهـ ، بـوـیـهـ بـوـوـ تـیـکـرـدـنـ وـ
وـوـتـیـ :

- ئـهـوـهـ چـیـهـ ئـهـلـنـ ، رـوـیـنـیـ چـیـ ?
بـهـسـهـرـیـ ئـهـوـهـنـرـیـمـانـهـ چـایـهـکـهـ
نـهـخـوـنـهـوـهـ وـپـیـکـهـوـهـ بـهـ نـاـشـتـیـ وـ
دـوـسـتـیـ چـوـنـ هـا~ت~و~و~ن~ و~ن~ب~ر~و~ن~ه~
دـهـرـیـ هـهـتـا~م~ا~و~م~ن~ا~ت~ا~ن~ن~ا~س~م~(ئ~ای~)
لـهـ فـیـشـا~ه~ .. ئ~ا~س~ی~ن~ی~ چ~ی~ ک~ه~ی~
ئ~ه~ی~ان~ ن~اس~م~ ! گـهـلـهـ ئ~ا~م~ه~ ر~ه~ش~ب~ا~
کـهـ بـهـ زـوـرـ و~ب~و~س~ه~ر~ه~ن~ س~ه~ن~د~ن~
ن~اس~ی~ا~و~ خ~و~ی~ ب~ه~س~ه~ر~ه~م~و~و~
شارـهـکـهـدـا~ بـرـیـوـهـ ، لـهـگـهـلـ ئـهـوـ دـوـوـ

خـیـالـدـاـ ، لـهـگـلـ ئـهـوـشـاـ کـهـ هـا~و~ر~ک~ان~ی~
((ئـا~م~ه~ ر~ه~ش~ه~ب~ا)) لـهـنـاوـی~ خ~و~ی~
زـیـاتـرـیـانـ نـهـهـ زـانـیـ بـهـلـامـ بـهـ زـوـرـ فـرـیـنـیـ
پـیـشـوـوـیـ وـبـیـدـهـنـگـیـ دـوـایـ هـاـتـنـهـ
ژـوـوـرـهـوـهـ گـوـلـانـزـ خـانـاـ بـوـیـانـ دـهـرـکـوـتـ
کـهـ قـسـهـکـانـیـ دـرـوـنـ ، بـوـیـهـ وـیـسـتـیـانـ
پـیـیـ تـهـوـاـ کـهـنـ . سـهـلـمـیـانـ بـهـ
دـهـنـگـیـ کـاسـکـیـ خـوـشـ وـوـتـیـ :

- ئـیـ پـوـوـرـهـ ئـا~م~ه~ خ~ان~ گ~ی~ان~
بـا~س~ه~ک~ه~ت~گ~ی~ش~ت~ه~ن~ه~و~ه~ی~ ک~ه~ ب~ن~
لـهـهـنـیـانـی~ه~ س~ا~م~ان~ ئ~ه~و~ل~ا~ خ~ان~ ل~ه~ ب~ن~
ئ~ه~ه~ه~ات~ ؟ بـه~ ن~ا~خ~ی~ر~ی~ گ~ی~ان~ ح~ز~م~
لـی~ک~ر~د~ ب~ا~و~ک~ و~د~ای~ک~م~ ت~ی~ا~م~ ک~و~ل~ و~
ک~اف~ر~ ب~ر~و~ن~ ، ش~و~و~ی~ پ~ی~ ن~ک~م~ ،
چ~ه~ن~د~ ب~ی~ا~و~ی~ گ~ه~و~ر~ه~ چ~ه~ن~د~ ؛
ک~و~پ~ی~ د~ی~ا~و~ی~ گ~ه~و~ر~ه~ چ~ه~ن~د~
د~ه~س~ت~ ش~ک~ی~ ه~ر~ چ~ل~ی~ش~م~ پ~ی~
ن~ه~د~ان~ ، و~و~ت~ خ~و~ی~ه~ک~و~ی~ار~ی~ش~
یـهـکـ .

لـیـهـدـا~ کـهـ کـلـنـگـهـتـکـهـیـانـ خـرـیـکـ بـوـوـ
پـی~ بـنـی~ لـهـجـرـگـی~ خ~و~ی~ و~ل~ی~ پ~ر~س~ی~ت~
((تـو~خ~و~ا~ پ~و~و~ر~ه~ ئ~ا~م~ه~ خ~ان~ گ~ی~ان~
ن~و~س~ا~ش~ ه~ر~ ت~ه~ن~ی~ا~ی~ه~ک~ی~ ل~ه~ چ~ا~و~ه~
ج~و~ان~ه~ک~ان~ت~ ئ~ه~د~ر~ه~و~ش~ان~ه~و~ه~ ؟)) ئ~ه~ی~ز~ان~
ه~م~ز~ار~ و~ی~ک~ ج~ن~ی~و~ی~ش~ی~ پ~ی~ ئ~ه~د~ات~ ب~ه~ل~ام~
هـیـج~ نـهـبـی~ جـارـیـک~ جـنـیـوـهـک~انـی~ لـهـسـر~
هـقـبـی~ . هـاـتـنـهـ ژـوـوـرـهـوـهـ گـوـلـانـ
بـهـسـهـمـا~و~هـر~ ل~ه~ کـوـلـه~ه~ن~گ~ی~ی~ان~ب~و~و~م~ خ~ان~ن~ی~

خویان زیر خانیکی داونی و
خانوه‌که‌ی خوشی بُو داون به
کری؛ له کریکه‌ی مانگی
دودیدناری بُو ئەم ئەنارد
ئەویکەشی له خویان سەرف
ئەگرد.

هر و هکوو ئەم بىركە و تىنەوە
ناكاوه له خەيالى دابى و لۇوتى
شكاندىن ھىز و گور له لهشيا
نەما ، گەپايدە دواوه قاچى بە
كىش ئەكىد ، كەواتە بەيەك
گەيشتنەوەكەيان ھېچ نە تام و
خوشى يەن نابىت كەبە درېڭىزلىرى
شەش مانگى دواى زىندانىيەكەي
ئەم خۇى بۇ ئامادە ئەكتات و
خەيالى پىلەوە لى ئەدا ،
لەبەرچاۋى لاوهۇ زىن و مەنالەكانى
كۈرى پۇوي دى ئە شستانە بىكا
ئەقسانەيان پى بلى كەلە
لىيا گىنگلە ئەدەن ؟ ھېچ .

- شتیکی ناشکرایه که
تهنائہت ناتوانی ماقچیکی
کالیش بکا! دهی قهی
چیکا! خو دنیا هرئه و
چهند دقیقیه نییه که
تیایا بویه که مبار، دوای

دورو دلی و نیووه رهزاوه و نه میش
به جوش و پهروشیکی نزورهوه
لیک نزیک نه بنهوه ، هیوا دهسته
خه په توله کانی نه هاویته سمر
شانی نه میش دهه نه نی بهلا
ملنیوه ، له پینش نه وهدا بکه ویته
هلمزینی ، تیر تیر بونی پیوه
نه کات ! نه خزو هیوا
منالوچکه نیه ، ته منه نی ده ساله
، له هممو شتی تی نه گا ،
بی گومان دایکیشی نه ونده
باسی نه می بون کردووه هر که
چاوی پس که و په لاماری
دهستی نه دا ماجی نه کا ، به لام
نه نه می نه ونده گوپراوه له وانه یه
کالی ی به سه زمان خوشی نه ی
ناسیت و نه خوازه لا منالیکی
وه کوو هیوا ! لیره دا که ی شته
سمر نه و کو لاندی که نه بوبو پینچ
بکاته و بون مالی خویان له پر
رهق پاوه ستا و له جی ی خوی
ووشک ببوو ، مالی چی و حالتی
چی ؟ مال له کوی ماؤه ؟
هات و هیری کهوا نزوله میزه
لا وهی ئاموزای بونی نووسیوه ،
ژن و کوپه کهی بردو ته مالی

دایمیشتنی خوی بگوپی بمهی
نهوهی پیشه کی ناگاداری نهوان
بکا ، نهوسا بهره لایان کرد .
که پسی خسته نهود دیوی
دایره که ، باوله تنه که کونه
بچکوله که دهستی دانا له سر
نهزه که ، چاوینکی گیرا به دوره
پشتی خویا ، یهکم جار ، دواei
ده سال خوی دی یهود به تمدنیا
به سه ریستی نه پروا بی نهوهی
کله بچه که دهستا بی و یاساولی
به سونگی یهود له پشتی یهود بی
ا پدر به سی یه کانی هموای پاکی
هم لمری ، زهرده خنه نهیه کی ته نک
، بوز چاو ترووو کانی ، چاره دی
ترش و تائی پووناک کرده ده ،
نیتر په روش و بی ثارامی دی
گه یشننے هیوای کوری و کالی دی
زنی ههمو شتیکی که بیان له گیان
و میشکیا شارده ده ، به بی
نهوهی ، ته نانه ته و گورینه
نزره ده شه قامه که و خانوو و
دوکانه کانی نه ملاو نه ولاشیا
رووی داوه نه ونده ده تزوی
سرنجی پاکیشن یا گوی بداته
دیمه نی که زه رهنگاو پهنگه که دی

کی لَهُمْ بِرُوْبِی زَهْمِنَه دَاشَ وَنَدَهی
گرددی زیانی پسی کهی له بُرُوْبِی شَه
درُوْبِانَهی ئامه و شایانیتیکی تَوَوَه؟
بَهْرَاسْتَی؟ وَهی هَهْزَ بَهْسَهْ رَاسْتَی
بُوْچَی رَاسْتَی خَوْشِی دَهْسَتْ و قَهْمَانِ
ماچ ناکات نَهْگَهْ هَر زِيَانِی وَای پسی
بَكَهْنَهْنَنِ که بهْتَهْنِیا خَوْبِی بَهْنَگِنَهْنَوی و
تَهْنَاهْتَ پَرِيشْكِیش بَهْرَکَهْ سَهْنَکَهْوی
؟ وَه دَلَی بَهْنِیاده مَهْیِشْ خَوْشِ کَاتْ،
دَیَتْ چَوْنْ بَهْلَنِی بَهْلَنِی کَانَتْ کَهْفَوْلَنِی
دَأْمَرَانَهْوَه؟ چَوْنْ نَهْ وَرُوْهَه تَرَشْ وَتَانَه
پَقْ وَ تَوَورَهِیسَی لَی بَارِيَوَه گَهْشَایَوَه؟
چَوْنْ دَهْ وَ دَوَوَه گَوْپَرَا، بَیْ قَسَهْ،
بَیْ دَهْنَگَ، بَیْ جَنِینَوَه، بَیْ سَهْرَانَه
هَهْسَتا، دَهْسَتِی کَرَهَه مَلَتْ وَ مَاجِی
کَرَدِی ((وَای چَ بَوْدِنِیکَی لَی نَهَهَات))
قَهْنَانَکَه بَهْلَام خَوْتَ گَوْنِیتْ لَی بَوَوَه بَج
دهْنَگِی پسی وَوَتَی: مَالْ نَاوَا گَوْنِنَاز
گَيَانِ اَنَه دَهْنَگِی، نَه دَهْنَگِی فَرِیانِ
نَه مَابَوَوَه بَهْسَرَنَامَه رَهْشَهْبَاوه، خَوْلَه
بَيْرِيشَتَه کَه هَهْمَوَوِی مَانِگَی لَهْمَهْ وَبَهْر
کَوَايِهَکَی وَوَشَک سَوْرَمَهی لَهْ بَهْر
دَاكَهْنَدَی کَه هَيْشَتَه سَهْرَ قَوْلَه کَانَی
نَه بَوَوَشَابَوَونَ، کَچَی هَمَتَا گَيْشَتَشَه
سَهْرَی کَوْلَانَکَه قَسَهَی وَای پسی گَوَوَتَی
و نَاوَوَنَاتَوَزَهَی وَای لَی نَسَی بَيْنَنَیتَه
سَهْرَ نَانَ سَهْگَ بَوْنَی پَنَیوَه نَاكَاتْ.

نه و نهانی نامه کویر ، نهانم نهانی نامه
شیت نهادنی نامه پهشمبا و نامه تپه
ماش و نامه تپه ساز ، نهگهر غیره تنان
هیله له عاستی خوی قسه بکهن ،
له پاش میران سه ران نه بین . به راستی
ژنیکی سه بیره ، نیمپرخ خیالی دابوه
باوکی من و باوکی خوی نه و هممو
درؤیهی پیکه و هنا ، نه ولا خانی باوکی
؟ تو بلایی یاسی جوانه مرگ که شی
هر دروبی ! نهی چون نه و فرمیسکانه
زه نگول زه نگول به چاویا نه هاتنه
خواروه ! تو بلایی بینیتی من له لاو
دیوه خانی خوما داخلی ده روونی
نه و روژاندی ! که وا نه ولا که چهانی
مهیته ری مالی میرزا شابانی بتو کردمه
نه ولا خانی خاوهن کوشک و ته لار و
کاروان و قهقار . پیریزنه فیشا لکه ره
خو هملکیشه ! ده ستم شکی چون نه
همو شایه تی یه ناهه قدم بودا ، له
خوا نه ترسام و لهو کچانه ش شرم
نه کرد !! نا گونزار نه و چیه ؟ نهانی
هندی جار ده ماری کونه
ناغایه تی که نه تگری ؟ تو زور جار
خوت نهانی که والوانه یه له بن نه
کینه لکو کیهی نامه پهشمبا دلینکی
و هک ناسمعانی سامال پاک و خاوین شار
درایتیه و نور زور چاکت که دلیت
نazar نهدا ، تو چیت له کیس چوو ؟ نه

به پاکردن گهپایه و مائی . جوامیر دوای شهودی گرمی دهرگای پیوه دانی مناله که له گویچکه په ویوه و ، پشتی کرده دهرگاو مات و بی دهنگ پاوه ستا . حمزی له دهرگای داخلرا نه کرد تهنانه ته گه رئم له دیوی دهره وشی بی . وادیار بسو ده سالی بهندیخانه ای ، ده سال زیانی ناو زیندانی دهرگا خر داخلرا کاریکی خرپای کربدبو سه ریشکی ، چند ده قیمه که ودها مایه و به لای جوامیره و له چند سه عاتیک در نگرتی په بی ، تریکی رهوتیکی نه ختی گرانی لی نزیک بسو و دهرگا کرایه و لاهه شاموزای ، وکوو ده سال لمه و بهر چونی به جی هیشتبو هرووا سور و سپی و خرپنه و پوگه ش . له بوشایی دهرگاکه دا وستا ، ته نیا گپانیک که جوامیر لسمر و چاویا به دیی کرد چند موییه کی سپی هله که را بوون ، به لاجانگیه و کهوا لمناو مووه خورما می یه کانی

بینه نگی و سه رنجان و واق پرمانی (کابر) به ثهندازه یه ک په شوکا خه ریک بسو دهرگاکه داخاته و جوامیریش له به رخویه و شهی و ت : هیوا ! هیوا ! مناله که زیاتر شلی و هتاهات ده موجاوه زیاتر نیشانه ترسی لی نه نیشت به تایبته تی که دی کابرا له دهرگا ده دهستی گرت . ووه به تای دهرگاکه و نایه لی پیوه و بداته و به دنگیکی پر ترسی نزیکتر له هاواره و و تی : بوقسه ناکهیت مامه بلی چیت ئوی !

ئم پرسیاره جوامیری له چنگ شپر زهی و بیکردن و پزگار کرد به ئه سپایی به بی شهودی چاوله کوره که بستوکنی پرسیی :

- کاکه لاوه له ماله ؟

- با بچم بزانم .

توند به هه مووه هیزی خوی تای دهرگاکه پیوه داده جوامیری به حه په ساوی و شه رمه زاری له ده ری هیشت و خویشی

وینه نازدارهی ، دوای گه لی تکاو پاپانه و لاهه ئاموزای به دزی ده سه لاتدارانی زیندانه و گه یاندبوویه ئم ، نه و وینه یهی به دریزایی چهند سال هم که شهی ده ری چهند ساله ای لیفه که ده ری ده ری ئه هینتا و تا خه به لادا ئهی بردن وه پیوه رائے بواردو به و تیشکه گه شه یه منه پاکشی له چاوه ره شه پیکه نیاناوی یه کانی هم ئه قول تاریکی زیندانی بوشن ئه کرده وه ، و هیشتا دنیا تاریک و لیل بسو که له خه و رائے په پی و دیسانه وه له تویی لیفه که بیا به باشی ئهی شارد وه ، بسو شهودی و دک وینه که که کانی و هر دیانه جانه و هر دلجه کانی زیندانه که ، له پشکنی کی ناکاونه دوزن وه و به به رچاوی خویه وه و دک درنده پارچه پارچه نه کهن و ای ج پیکه و تیکی خوش ئه بی هیوا گیان یه کم چاره ناسیا و بی که له شاری (ج) چاوی پی که بکهی . مناله که له

ده سال ، چاویان به یه که که ویته وه ژیانیکی دورو دریزیان له پیشه ، هر ئه وندی هه بی که خوا له چورتم و تاویری پوشگار بیان پاریزی ، به لام نور سهیره چون بیری چوو بیوه ، که له ماله دا نه ماون . به دریزایی چهند سال لاهه نامه کانیا باسی ئوه ئه کا که هیوا دایکی له مالی ئه وان پیکه وه ئه زین . پاست ملی پیکای گرت تا گه یشته بهر مالی لاوه پاش نه ختنی سیو دوو به دهستیکی له رزوك له دهرگاکه دا . دوای نیستیکی باش کوریکی هه شت نو ساله دهرگای که کرده وه . که چاوی پی که کهوت دلی داخوریا ، تو بلی ئه مه هیوا بی ! به راستی نور پی کی تی ئه چی ئه وی . گه لی شیوه له و وینه یهی هیوا ئه چی که به منالی گیراوه . ئه و

کوره نامه در تان نه کهن ئوه دهرگای جامخانه که بسو ناکه نه وه ئه ماله له زیر دهست و پیندا مردن با بچینه حوشه نا ئوه تا برآکه می نه و ناسنی خواره وه راکیش شاهده کرایه و - بر دهرگاکه چوکه ن با پیوه دهین ، وا هاتن ! یه کی له سری کو لانه که وه ، له پیش کو مه لینکه وه هواری کرد بیهینه زیره ئه ماله دهرگایان کراوه ته وه دایمه خن باوکم ، با شه و زاماره بیننه زوری ، زوکه ن زو ، دپی به خوتان بدهن تا پولیس نه گی شتوه سه رمان به دهه شه و شه پوله تازه وه و له گه ل کرانه وه دهرگای دالانه که دا کو مه لینکی زور پر آنه حوشه که وه یه کیکیان که وادیار بسو پیشده وان بسو هاواری کردنی : - خوشکیت ، براینه خیراکه ن و خوی کم و ور بسو ئه گینا گوله که نه مه دی کانی گرت بتوو ، هر هاتنه زوری نزو هاواری کانی به مشکی یه کیکیان چووه زیر بیانی توند پینچاو یه کیکیان چووه زیر بیانی تریش له دوایه وه ، گولنار ریکه سه ربانی

ئیمانی دهرگاکه ئه یکری به و هه مووه گوره وه که ترس و غه زهی زیان پاراستن دابووینی کردیان به ثوررا ، مله ماله دالانه که برا ، زریک و زاک دهستی پیکرد . ههندی پونگانه وه بسو ناو ثوری دیوه خانه که و ههندی کیش له تاو گیان و لبه ر پاله پهستوی خویان کاتیکیان زانی چهند شوشیه کی جامخانه بیینی دالان و حوشه هاره کرد ههندیکه به شهها ناگاتان له خوتان بی زهر نه دن ! دل سوزی خویان ده ریپری ، گولنار خانیش له قویشی لای دهرگاکه وه پونگ هله لبزکاوه به ده میکی ووشک خه ریک بسو بلی دهی قهی ناکات خوتان خوش باه قویانی ئیوه بی که چی یه کیک و ووتی :

- گویی مه ده نه هه مووه مالی خومانه ، گشتی پاره دزه تیه ، گولنار و کو شتی قسکه کی له بین گیرا ، ته ما شایه کی کابرا قسکه کری کرد ، دیس کوریکی شه روال و مراخانی یه کی ره ش لبه ری باریکه لی چاوه بزی سه نیل قیتانیه ، جیگای خله که یه کبار ته نگ بسو یه کیک قیانی :

بگاته لای دهرگاکه گویی له دهستیزکی نزیک و چهند ته قیمه کی تاکو ته را بسو ، تریه ترب و بمه بمه راکردنیش له دهرگاکه یان نزیک ئه بوه وه له گه ل قاوه قیزکی نزورا .. یه کی قیانی : کوره و هرن بچینه ئه ماله ، لیزه وه به سه ربانا ناوقه د بخومان ئه گیمه نینه کو لانی قه زاده کان و بسو ده ره چین !

یه کیک له لواوه و ووتی : و هرن باوکم و هرن ئه وه مالی ((زوراب)) به گه له وانیه تله فون بکات بسو پولیس خانه بین بتانگرن خاوند ده نگی یه کم دهستیکی مالی به دهرگاکه دا و ووتی :

- ئیسته زوراب کوا له ماله ، گولنار خانی ژنی لیمان ئه کاته وه خوشی ، کوره که بی گیراوه و ئافره تیکی چاکیشها . ئیتر قسکه کی بسو به زیر ده نگه ده نگ و قاوه قریشکی نور تر وه ، به لام گولنار خان ئه مهندی بس بسو که دهرگاکه یان بسو بخاته سه گازی پشت و بلی : فرمون باؤک و بر اکامن ، و هرن ثوره وه لزه وه خوتان ده ریاز که ن گولنار ئه گه ر خوشی لانه دایه ئه بسو به زیر دهست و پیش ئه زن و پیساو تا مثلا نه وه که وه کو لیشاو تا

له گه ل نه مه شا گولنار سه ری سوورما بسو لام گوینه کو پردهی زن و هیشتا هر گومانی ه بسو لاهه وه که شایه تی یه کی ئه تا قه هزی گوپنی نامه بسو بی نه یتوانی نرخی راسته قینه قسکه کانی خوش به کیشی ئه هلبس نگینه و بزانی که لای نامه چهند له هه مووه ئه و شتانه به نرخت و باشت و پیویست ترو و نایابت که که ئه خوشی ، یا خانکی تر تا نیستا داویانه تی و شتیکی وايه که به هه مووه بسو ه لمان براوی و بخدا را پر مونیه وه همتا نیسته زاتی نه کردو وه له کسی داوا بکات و ئه مروش داوای نه گرد و پی نی له جه رگی خوش ئه نه نا ئه گه ر سه رکردن سه ری کچه که بی هه قانی لی ئه کردا یه به کورده ناموسی و تو شه وندی خوت بسو شل نه کردا یه ، بسو ه هیچ پشیمان مه بی له پر ته و توقیکی نور گولناری داچه کاند ، به پله جو و تی سو لی کرد به سه ری پیوه رای کرد بسو لای دهرگای حوش که یان برازی داخراوه ((به ته نیایه با تو شی کاشه نه بی ئه خور شه ئاگر تبیه بسو بونه هاتوه ؟ چه تیونکی هه لش بی . خوا بکا شتیکی به سه رنه هاتبی)) پیش ئوهی

که داد سره تاتکی یه کی
شده منانه یان شکردا لاهه
پوویه کی که من گردی تی کردو
به دهنگیکی گرده وه، لی پرسی :
- ها برا چیت ئه می؟
ئه مری، خزمتی؟!
جوامیر سه ری سوپرما، به
زهدخنه کی کاله وه که هم
بوئه وه بیو تو هریقی خوی
بشاریت وه، ووتی :
- کاکه لاهه! چون؟
نامناسیت وه من
جوامیرم. قسکه ته واو
نه کرد بیو که چاره لاهه
بته ورمی شه پولیکی
شادمانی گه شایه وه، به
دهنگیکی پرتاسه وه
شاره زوروی به خوشی و
گریان ناودراو ووتی :
- وهی جوامیر گیان ایم
بیوره به راستی
نه مناسیت وه دهستیان
. کرده ملی یه که و نه ملاو
ئه ولای یه کتیران ماق کرد،
لاوه دهستی گرت و بردیه

ژووی میوان، به ده
گله بیه وه پیی ووت :
- ئاخرا کاکی خوم، نه
ئه بو له هاتنه وه
ئاگادارمان بکه، بیو وا
له ناکاوه که بمه ملا
ئه مه ئیشه؟
جوامیر ووتی :
- خوت ئه زانی که مانگی
جاریک له بهندیخانه ماوهیان
ئه داین نامه بنیرین بیو که س
و کارمان. منیش له
نووسراوی سه ری مانگما
بوم نووسی بیویت کهوا لاه
مانگهدا بزگارم ئه بی، ئیتر
به ته اویش نه ئه زانی بیو
کوی و کهی ئه منیرن تا
ئاگادارتان بکه باش بیو
خواو پاستان کردیان
له مهدا به ختم هستابووه
ندرله خویانه وه بی تکاو بی
پاکانه نارديانمه وه ئیره،
له پاشاله وانه بیو
بشمزانیایه ئاگادارم
نه کردنایه، بیو ئه وهی
تتووشی ئه زنی بیو پیره وه

پوزیش نییه له کولان و
کوچه کانا چهند ته قمه نه
و نارنجوکی نه هاویش و
زیانیکی زوری گیانی و
مالی له دورمن نه دهن. لاهه
ئه قسانه وه وک یه کیکی بیو
سکلا کردن زورتینوو،
هه لپشت بیو جوامیر، به لام
ئه بیزارانه ووتی :
- تو جاری واز لام قسانه
بینه، ئه وندم لام جووه
قسیه بیستووه گوینچکم پر
بووه! کوا هیوا و دایکیم بیو
بانگ که، ئه وه چیه
ئه لی میوانی ژنتان ههیه وا
منتان هینایه ئیره?
lahه وهک له ناکاوه زور دلپه قانه
برینیکی کولینرا بیتنه وه رهندگی
هه لبزکا و گرذی و مونی یه کی
ثازاراوی شالاویان بیو چاره
هینا، به لام که سه ری هه لپری
دیی چاوی جوامیرج پارانه وه و
تاسه و ئازه زووییکه کی لی
هه لنه قولی، هه رچی هیز و گور
هه بیو له گیانیا دایه خوی، بیو
ئه وهی بیشکو بتوانی

هاتنهان نه که م. لاهه
قسکه له دهه قوسته وه و
به زهرده خنه یه کی تاله وه
وتنی :
- نه بابه، به پیره وه
هاتنه چی؟ وادیاره تو
ئاگات له دنیا نییه بیچی
له ترسی زهندمه که س
ئه ویری ده رکه وی، رهندگه
له ده که سی یه کی له وانه
ئه تنسین له شارا نه مابن،
یان گیراون و براؤن بیو
زیندانه کان، یان هه لاتتون و
چوونه شاخ، له سه ری ئه مری
فرمانداری گشتی نابی له
سی که سی زیاتر پیکه وه
بگه بین شه وانیش له سه ساعت
هه شتی ئیواره وه تا شهشی
بیهیانی چوونه ده ره وه
قدده غیه، له گه ل ئه وه شا
ئه مه موو فه رمانه
ناهه وایانه کاری نه کرد وه
سر چالاکی له شکری نازد
کردنی نیشنمانی که ((ل. 1
ن.)) پی ئه لین، که شه و
هیه نه دات به سه ره شارا

پیشان دان. نه ونده پینه چوو مال
تاقی تیانه ما هه مووله پشت
سه ریانه که وه بیو ده رچون. (مالی
زوراب که وتبیوه شوینیکی سه ریه وه،
تمنیا مال بیو له کولانیکی تایبیه تیدا،
پشت خانوه کیان که لاده خانیکی
گه ورهی کون بیو له بیه فره بیشی و
نه بیونی ههندی له خاوهنکانی هروا
ما یوه وه مالان و دوکانداره کانی
ده روبیشتی کربویان به سه ره نویلک،
خول و بارد و شتی بی که لکی
واتیاکه لک بیو بیو گیشتبیوه نزیکی
کویسوانه کی مالی زوراب بیو هر
بگه بیاکه سه ریانه کیان، نیت به بازیک
پهنجا هه تکانیکی قه برد لای که می
نزیکی ده ده قیق پویشتن له کول
نه که وت نه توانی خوت بگه بینیت
گه پهکی ده رکه زن و سه رکاریز جکه
له وهی که نه که هر بزگار ئه بیو له
تپه بیوون به برد می نوخته کی
پولیس و بیویشتی به یه کی له چرتیز
شه قامه کانی شارا، که له بیزی وادا به
پولیس نه ته نرا، راست هشچویته وه
برده می دوو کولانی باریکی تمسکی
پینچاو پینچ که هریکی دووان
سیانیکی کیان لی نه بیت وه که پولیس
له بیزی و اسخوران و بخوران دا
خویان له قاره نه داد، بیهینی بیو

پیزی دوزمنا و هستاوه! که جاسوسی
ئاگات له بیه ئه وهی که لی ناوه شیت وه
و پیی ناکری، ئه گینا با بیانی
سبیی خونوازنه که وه له کویه
دهست پی ئه کات، یان رؤینیز و تاپیک
له فلان ماله ئه وسما قسه ئاگات به و
خواهی بیست که سی به سه ره وه دانین
ئینجا ئی گهینیت موت هسیری. له بیه
هیچ نه بی بیو ئه وهی ئاگاداری و
دلسوی خوی پیشان بدات، سه ره پاری
ئه وهی که حه زیشیان لی ئاگات، خو
قسکه کانی له گه ل ((نوری بیه))
ئه وجاره که له بیه غدا بیوین ئه وان له
دیوه خانه که دانیشتبون به جووه،
منیش له زوره که ((مونا خانم))
خوی پیک ئه خست، وای چیان به و
خلکه هه زاره ئه ووت، به خواه دوزمنی
خوینه خونی بزونت وه، نیمپرالیزم
خوی هه ئه وه ئه لی! بپارستی
پیاویکی سیره به دریزیا شه
ئه ونده لسه ره ئه لمانی ئه کرده وه
ناریه کان خویان ئه یان ووت شکاین
ئه ئه دیووت به فیل و انلین نزیکی
چوار سال ئه پیاوه له گه دوسته کانی
قره قبو هه رایان بیو له سه ره ئه لمان و
سروقیت، دوای شکانی ئه لمان و
ناهومید بیو له سه ره هه لمان و
هه تله، ئینگلیز و ئه مریکای کرد به

بیست چی یان پی ووت ئه مال کاوله
((دوور له سه ری نه ریمان)) ئه ونده
نمکه ویست و بیه زاره لای خلک،
لها ونیه به ((هو ها ها بی)) شوین
ئه میش بکه و تنایه ئه گه بیان
ناسیایه وه نا به پینچه وانه له وانه
بوو پیشی بخنه ئه وه نییه نه ریمان
خوکوبی زوراییش بیچی له کلیان
بیگومان گهی باوه بیشی پی نه کمن
ئه گینا لام کاته دانه یان ئه تارده وه (به
قسی خلک) بیو ئه وهی ئه مه خو
ده رخستنانه پیکخات ئای ئای ئه وه
بیچی خوم له بیه چووه ئه وه نه بیو
هر ئیسته کوره که ووتی: گولنار خان
ئه چاکه ده رکامان لی ئه کاته وه بی
گومان ئه زانک من هاویی زوراب نیم
به پاست ئه کابرایه بیو خوی
کرده وه شهیان! پاره ئه وه ئه هینی?
کوا خو هر ئه ش کپوزنی وه، نازان
ئه بی خراپی یه کهی چی بی و خلک
پقیان لیهیتی بیو انکه جاسوس بیت
جاسوسی چی ئه کات؟ ئه وه بیه
خوارده وه و می بازی و پاره ئاگای له
چی ههیه تا به حکومه کی یه کینی؟ لام
وایه هر قسی ترنه له شوینان.
کانه یان پی ئه کات و قسیان پی ئه لی
ناویان ئه با ئه وانیش که ئه بیسنته وه
شاگر نه گرن هه قیشیانه! زوراب له

بردو و مه و . بهم خهیانه دیسانه و هاته و سریاسی هیواو کالی و دیسان همه مو شتیکی که له بیر چووه و شارافی له بیر بپایه وه ! که لاهه هاته وه زوری میوان دیی جوامیر دهستی له پشته وه تیک نالاندووه و وه رابکات بهناو زوره که دا دیت و دهچی . لای جوامیر وابوو که لاهه چووه یا دهست به میوانه کانیانه وه بنی و ظم بعیریه ظه دیو ، یان کوپو رنه که بپهینی بونه دیو . که دیی به تهندیا که پایه وه و بنی دهندگ له شوینی خوی دانیشته وه ، وخته بوبو لیک بیته وه ، پووی کرده لاهه وه به دهندگیکی بهز که خوشی ناساز و بنی جی هاته گویی شپانی :

- کوانه وه تو بچی چوویتے ظه دیو ؟ ظه مناله کانت بونه هینا ، من خوم پی ناگیری تا میوانه کانتان ظه پون .

سمرنجی خوی لابداله گیرسانه وه به ناو مالی جوان و پیک و گرانی دهورو پشتیه وه . له دلی خویا ووتی بی گومان ئیسته لاهه حاتی زور باشه ، ظم ناو ماله به نرخ و چاکه به خوپایی نییه ، منیش توشی ئم گاشه يه نه بومایه ئیستا مال و حاليکی باشم ظه بوبو ، بهلام دیاره وه کوو لاهه ظه بوم ظه زیره بوبو هر زور خوی له بهندو باوی مامؤستایه تی بزگار کرد ، ناخو ئیستا خه ریکی چی بی ، ظه زدیه ایکه بخوی له هوویه موویه ئه کاته و ا منیش نه گیرامايه و له کاتی خوشیا پیش بخramaيه ئیسته مانگانه یکی باشم ظه بوبو وای سهیره خو من وام زانیوو دیمه و سرسه رووه و سامانی بام تا ئیسته هیچ بیریکم لاهه نه کرد و توه به چی ظه زم ! خو فرمانه بری ظه وه هیچ ، بشمه وی به پولیک پام ناگرن وه پهروشی چاو پیکه وتن وهی هیواو کالی همه و شتیکی له بیر

میشکی ئه ونده خه ریک بوبو هیچیانی باش به دی نه کرد ، نهی ئه زانی چهند و ئه مینیتیه وه ئه که رژنه که ئه و تایه : - که واته بابچم به خیره اتنيکی بکم و بانگی که مه ئیره ، بچی له دیوه خان بی ، هر ظه بوبو له بیوه بهاتایه ئیره خو ظه بیگانه نییه ، کیمان ههیه شه مری لی بکا ؟ لاهه وه کوو له خه و راست کرابیتیه وه ئه که و ت : - ئه مه چو تو مه چو وهره جاری قسیه کت پی بلیم ئه وسا خوی ئه چم ظه هینمه ئم دیو . ظه که برده لایه که وه چهند قسیه کی به گونچکه یا چریاند و گه پایه وه به ره و ثوری میوان . که جوامیر به تهندیا له زوره که دا مايه وه ، له گه ل ظه وه مه مو پهروش و بیوه وهی یه وروز اووه شیا نهی توانی

ترووسکه کی پوشانی و خوشی بخاته وه پووی خوی ، بهلام هر زور تی گهیشت که تهقلاکه کی بی سووده بوبه زیره کانه گورج دهستی گرت به چمکی قسیه که دوایی جوامیره وه ، راست بوبه و پشتی تی کرد و به دهندگیکی گپری له رزون پیی ووت : - مالیکی در او سیمان میوانه بابچم به شکو دهستیکیان پیوه بنیم . لاهه که لای جوامیر هاته دهی ئیستیکی باشی بوز کرد له دلانه که دا تا نه ختی پهندگ و پووی هاته وه سه خوی ئه وسما چووه زوری دانیشتی مماله کانی ، خه ببری هاتنه وه جوامیری دانی و پی ووتن که چایه کیان بوقی بنین و نانیش بوز هردوکیان هلگرن ، حه مامه که ش گرم که بن بوز جوامیر ، نه ختی چاویشی به زوره که و سه رو چاوی مناله کانا گپری ،

ده رگاکه وه کرد به جلی هملوسرا و خوشی خوی دا بسمر ته ختی دلانه که دا ووتی : ده رگاکه داخه به قوریانت بم ، ظه وه لاشیکه لبهر ده رگاکه مان ، دایخه به قوریانت بم هر ئیسته پولیس یهت ئیمهش قوب ئه کری به سمرمانا ((لاشیکه واله بمن ده رگاکه مان)) ئم قسیه هوش و هستی گیانی هینایه وه بدر گولنار ، له باتی ده رگا داخستن ، گورج چرای دلانه که کیزانه وه و سرینکی کیشاوه ده ری ، که دی هیچ کس دیار نییه گه پایه وه سه خوشی به شپر زهی پرسی : چون لاشیکه ، زیندوو ؟

مردوو ؟ کوا ؟ له کوییه ؟ هیچ دیار نییه ، ظه وه له قویزنه که دا ، ظه خو شوکر زیندوو گونت لی نییه ئه نالانی ، دایکی مری به عاستم نوزهی دی وای کویزاییم دایی ، ئنچا چی بکین

- چی ئه کین ؟ خوا سه بکاری به گولله ویله وه کات .. ئیمه ئه توانی چی بوز بکین ئیسته پولیس دین ئیمهن - ئه بین بوز کوی ، ته اوی ئه کهن و به جی دین - گولنار بکه له بیی خودا زرو ده رگاکه داخه ره وه پولیس وه کو

مه کاروه ، دلت پرده له گینا ئیسته هر بق سه نییه ، وه کو سرده می کوردیه تی یکی تز که بربتی بوبو له : کوردی په تی قسیه کردن و چهند په توکیه کی به کوردی له چاپ ئه دران نا ئه وساش هروانه بوبو ئه کوردیه تی ئیمه مانان بوبو ئه گینا له یک کاتدا زهندگی ده رگاکه و لیده رکشی خرانه کار

- ئی ئی ، ظه وه کی یه راوه وه

گولنار له لیده رکشی ده رگا په له تری بوبو که بیکاته وه ، بهلام هه روا پیا پانه گهیشت ، چونکه نه بوبو تا په بی خونناییکه نه شواو ئاوه سه تله که نه بیزنه کونی ئاوه بوز که وه ده رگاکه بکاته و

که بوانی خوشیه دواکه وتنه کشی که وه بیر هتات ونانی هردوو دهستی بهز کرده وه بیدا بسیریا بهلام زریکه تاساو و ((وای باوکه مردم)) و خو هاویشتنه ثوره وه له گه ل تمهشی ئه و ترس و ئازاره بی باوشن له چاوه ره شه کانی هملن قولا گولناریان لای لاشیپانی

په لانه سپری و چاویکیشی به کون و قویزنه دالانه که دا گپری یهک دوو په له که شی دوزیمه وه ، هر چهند هیشتا پوشانی ئه ونده مابوو که به بی چرا بتوانی دالانه که پیشکنی بهلام بوز دلنيایی چراکه همه لکرد و دیسانه وه به خاوه و ناوو سابونون که وته وه سرینی په له خونناییکان و گه پان بوهی تر ((ههی ناوجه رگی گه ره کاتان به هه ناری داته کاو بیت ! دوو ز داوا بکات کوره کانیان به درین ئم کوشتاره پی ئه وی ؟ هر ئیسته بلاوی ئه که نه وه که و خانکه له پیشا ئه وانیان داوه ته بدر برد جا گریمان وابوو ، ئه بی چونکه دوو ناگره و چهند منالیک به ره تی گرتوون ئه وان ئم خانکه بدنه بدر شهستی ؟ گه رخوشیستی و نیشتمان په ره ری و گیانی مرو قایه تی بینگی یاند وانه بی چون ئه بی ؟ دهک هملی پیچی ئم ده زگا و دوکانه بهلام وه کو

هه قاله که بی پوره ئامنه ووتی : دیاره هر بق سه هملن پیچری ، نهه توشی یه که جار خستی

شیری خوی و ئیکردن به گز سو قیتا و بیزیمی سو شیالیستی پی ته فرو تونا ئه کردن الله گرمه ئم سرمایه داریه تی یهیدا که خوشی به همه مو هیز و توانایه وه له همه مو بی یکه وه خه ریکی زیاد کردنی ئه سرمایه بیو کله شه په بیدای کردبوو ، نا لام کاته دا که کوردیه تی گرم بب و زوراب بسوه یاریده رنکی چالاکی ((حیزبی ته حارور)) ئه بوبو هر به دیا بمناسی یا به که پیاویکی هه لیاز و خویه رسته و هر له ده سکوتی خوی ئه گهی ، له کاتنکدا که به دل له سه ((ته حارور)) ئه بوبو ئه کردده که چی دزی کوئله و حکومه تی ((مه هاباد)) بوبو که وا خوی ئه بیوت یارمه تی و ماوه دانی سو قیت دهستیکی دیزی هبوبه له پیک هاتنیا گولنار به دریزایی کات چاوی بپری بوبه ده رگا که ره دیوه خانه که به بی ئه وهی هیچ شتیکی تایبه تی بینی ، له پر پاپری و له بدر خزیمه ووتی : - ئه گیان به خواشتنی کاته ، ئیسته زوراب بگه رنکه وه ئم په له خوننایه بینیت ، به راستی به زمان خوش ئه بی ، ئه لی ئی کویر بوم چون نه هاته وه بدر چاوم ؟ هه ستاو به په له ئه و

لادش زور له سره خو به پنهانگیکی
زمرد هنگه پارو دهنگنگی گپری
له زنگ و تی :

- جاری تو دانیشه کاکی
خوم، پشوویک بده، نان
له خوین و خوت بشوو بنوو
تینجا

جوامیر به تورهی سهري
قسکه کی له دهم سهند و تی :

- پشووی چی و نوستنی
خواردنی چی و نوستنی
چی؟ من بونه شتنه
نه هاتووهه ئیزه، من هیوم
نهوی هیواي کوبم،

نهمهوی بیبینم، ئەمهوی
بیگرمه باوهش تیرتیر
ماچی کم، له پر دنگ کپ

بورو، گریان گهرووی گرت،
وهکوو بپایته و تی :

گیانه کم کاکه لاوه امهی
که به گالتنه دلم نهونده
تاله ده زوویه کی قرقۇکى

پینوه ماوه برگه ئەم
چەشنه گالتانه ناگرم وا
دياره دنیاش ویران ببی تو
هر لە سەر گالتنه و گپی
خوتى! كوان مئالە كانم،
بانگیان که له خو له
خواردن، له هەموو شتىکى

کە دنیا تاسە ئەوان،

بیری ئەوان و حەز به دىتنى
ئەوان ئەکەم، لاوه هەرچەندە
ئەم ھېرشه ناكاوهی جوامير
دللى گووشى بەلام خوى
گرت و له سەرخۇپسى و ت

- گیانه کم وا دياره باش
له قسکەم نەگەيشتى، يان
پاستى يەكەي من باشم
تى ئەگەياندى، مەسەلەي

گانته و گەپ نى يە هيواو
دايىكى ئىستا ئىزه نين بۇيەم
نەم ھىنانە لات.

- ئەي له كويىن؟ چوون بۇ
مالى كى؟ بىنۈرە به دوویانا

- له مانگ زياترە چوونەتە
دىئى گولان بۇ مالى پورت

جوامير قىزانى ووتى :

- ئەي ئىستە چار چى يە?
كواتە ئايابىن ؟

- جار هەر ئەوهى ئىستە
رەكۆپىم و تى وابكەيت،
نانى بخۇين و بچى خوت
بشقۇيت و بنووپىت و
بەيانىش يەكى ئەننەرىن بە

دوویانا.

- ئەبورو پى يان بلىنى كە

ئەونە بەنگ ئەبن بە

واشە ئەسپۇرىنەو، تۈقىنە كەي
خورشە نەختى سەلەمانىيەو ((
چۈن لەپەر مالەكەيانى
نېشتمانىيەكى بىرىندار گياني
درەچى و ئەم نەچى قومى ئاوى
بىكەت بە دەمەوە ئەي گوايە زۇراب
و ئەم حياوازى يان لە چى دايد
پۇلۇس دى بەسەر ئەيگەن چونكە

ئاوى كەرددوو بە دەمى
بىرىندارنىكەم، يان زامەكەي
بۇيىچاوه؟ كواتە حۆكمەت
ئەيمەي رېنگەي بەزەيى و ھەستى
مۇۋقايەتىش لەم خەلکە بىرى و
ئىبى ئىتەھەمەو كەس بچىتە
پېنىتى گورگ و بەرازەو، دەك
داوهشى ئەوي ئەم قبول ئەكەت

- درەنگە زووكەن ئەتوان بە بەنە
شۇنىڭ بەن، ناتوان خىرا
كەن بىزۇن با ئىيەش تتووش ئەبن،
باتان بىزۇن بە ھاپرى ئەمنىان
نەزان ئەتان گىن، گولناز بېيارى
خوى دابورو، ئەگەرجى لەرەي
دەنگ و گياني دلسۇزى و

مەردايەتى قسەكەن ئەرچى
ھەستى بەزى و ئىنسانى ھەيدە لە
دىليا ھەنابۇويە جوش ئى تىچچو
بۇو ئەزامارەي بەرەدەمى
نەريمانى كورپەتى ياخىكى تى،
لەكاتىكا كە ئاوى ئەكرد بە

دەمەوە، بە دەنگىكى نەدارەوە
ووتى :

- به قورىانى بىرىنەكەت ئەبم چۈن
لىزه بە جىت يەلم، ئادەي خورشە

خواردنى، بەشكو شەوهى
بکەويتە پى.

- ئەي گیانه كەم پىن
نەوتى بەشەو چوونە
دەرەوە قەدەغەيە!
گازىنۇو چايخانە ئى يە و كەسم
پى نادۇزىتەوە. جە لە وەي
بەيانىش بەرلە سەھات شەش
كەس ناتوانى بىتە دەرى.

- راست ئەگەي كاکە لاوه
قسەتى تۈۋە، لېم ببۇرە به
پاستى تاسە و بیرى هيوا و
سەرە ئى تىكادۇم ئاگام لە
ھېچ شتى نەماوه. بەلام
گیانه كەمى بەيانى زوو
يەكىكى باشىيان بىنۈرە به
دوودا. بابە، چەند پارەي
ویست تۇ دوو ئەوهەندەي
بىدەرى من ئەندەمەو هەر
ئو پىاوهتى يەمان لەگەل بکا
زوو بچى و زوو بیان
ھىننەتەوە، بىيان بلى لە
پىگا ھېچ بەنگ ئەبن
- پارەي چى كاکە؟ شەرم
نەگەي ئاوى پارە ئەبەيت
جارى ئەم ئىشە ھەمەو
يەكەدو دەنارى تى ئەچى كە
ھېچ كە مائىكى ئى يە، جە
لەو ئىمە مانان ئەگەر ھەزار
دینارتان بۇ سەرف بکەين لە

تايىبەتى كە ئەتزانى من ئەم
مانگە زىندانىيەكەم ئەبرىتەوە
! ھەرچى چۈنى بى ئىستە
چارنى يە ئەبى پاوهستم تا
بەيانى، بەلام بەيانى خۇم
ئەچم به دوویانا.

لاوه وەكۇو شتى ماتە مىنى يەك
دايى گرت، دواي ئىستىكى باش
ووتى :

- من ھېچ بە باشى نازان
كە تو خۇت بچى به دوویانا
، دنیاگە ئاخوران و
بخارانە، توش ھەمۇو
دوو پۇزە لە بەندىخانە
پىزگارت بۇوە، خوا نەكىدە
تۇوشى چورتى بىسى
لەوانەي ئەمجارە بەسەرەوە
تىيا بچىت!

جوامير قىزانى ووتى :

- راست ئەگەي خۇزى من باشى
ناشبي بى ئەنگادار كەردى
دايەرە ئاسايىش لە شوينى
خۇم بجولىم، جا خوا
ئەزانى ئەوان ئىزىم ئەدەن
يان نە! .. باشە خىزى پىۋە
بى، چارنى يە، تۈھەكىك
بىنۈرە بەلام بەزۇويى
بزانە ئاکىتە ھەرلە
ئىستەوە بکەويتە مشور

كە هەستى زوو سەتلىك شاۋو
پارچە پەرپۇو بىنېكى سابون
بەرى و ھەمەو چاراكانىش
داگىرسىنېنى و لە دەركەي
ھەشەوە بە ووردى پىا بىنەت،
ھەر دلۇپە خوينىكى دى بىسپى و
شۇنەكەي پاكاتەوە، خۇشى ھەر
كە لە فەمانە بە ئەرگەكى بۇوە،
چوو بەلای خورشەوە ئەۋەك باش
بۇپەلەكان ئەگەپى كە
گەرانەوە ژوررەكە بەيانىان وَا كورە
لە سەر دۇشەكە كە پائى ئەن
داوهتەوە و چاوى ئىنکاواه
جاربىار ناوجەوانى گەزەكەت و
لىيۇ ئەكىرۇزى، گولنازىش بە بى
دەنگى كەپەل خورشەي، گرت كە
خەرەك بۇو دەست بکا بە گۈيان،
ھەننەيە دەرەوە و بە ئەسپاپى
دەرگاڭەي لە سەر كورە پىۋە
دایسەوە كە ھاتە ئۆرۈي
دانىشتى خۇيان بە خورشەي
ووت:

- وەرە دانىشە بەرامبىرم
خورشە ئاپى ئەنلى ئەھەويى لە ھۆزى
دەكەوتەكەي بەتۈزىتەوە، خەرەك بۇو
بکەويتە قسە، گولناز ئىي ووت:

- تۇ جارى راوهستە بزانە من چى
ئەلئە ئىنچا گەرمۇن بۇپاڭ بکەرەوە،

شنهنگه پوومهت په پههی گولههید
که پاش ده سال شووکردنیش
له جوانه کانی شار نهزمیردرا !
جوامیز خوی پی نهگیرا
بندنه سپایی له لادههی پرسی :
- نه ری به راست نه وه
به هی بوجچی وای نی هاتووه ؟
لاوه به سمر بادانیکه و ووتی :
- نه گهر بینهار نه بیواهه
نه وهشی نه نه ما ا جاری با
نانه که مان بخوین نه وسما
باسه کهیت بو نه گیزمه وه ،
نامه وی له نیسته وه دلت
بگرم ، که چوویته
ژوره کهی خوت له وی
به سمر پیوه باسی به هی
شت بو نه گیزمه وه چونکه
و ادیاره ماندوویت خه وت
دی ، جگه لاهو وش نه لی
پیش فووستن خوم نه شوم .

ماویہ تی

بیشکه دا پال خرا بwoo گپوگانی
ئه کرد له گهله دوو کچی ههشت
نؤ سالان، منانی چوارمه میش
ئه وکوره بwoo، که جو امیر لاه
کاتی ده رگا کردن ووه دا به هیوای
کوری تی گیبی بwoo. ئه ویش به
دوو دلی و ته ریقی یوه له مامه
جو امیر چووه پیشنه وه پری کرد
به دهستیا ماجی کرد و خیرا
که رایه وه لای دایکی و پیوری،
که وا بی دهنگ دوره له میزه هی
لا ووه جو امیر له بېرى - ناشن بۇ
نان خواردن، لاه دهوری
سـ ما وهره زەردەكـ يان
دانیشتبون، يەکیکیان فووی له
سـ ما وهره که ئـ کرد و
ئه ویکشیان پیاله لاه سـ هـ
سـ بـ نـ پـ زـ ئـ کـ رـ .
لا ووه يەکه يەکه ناوی منانی کانی
خۆزی به جو امیر ووت، ئینجا به
کاتته وه پىی ووت :
- خـ پـ بـ وـ سـ تـ نـ اـ
نازداری خـ یـ زـ اـ نـ شـ مـ وـ بـ هـ ئـ
ئـ نـ خـ وـ شـ كـ مـ تـ پـ بـ نـ اـ سـ يـ نـ مـ
!؟
جو امیر که ناوی بـ هـ ئـ بـ يـ سـ تـ
وـ هـ کـ وـ شـ تـ تـ اـ سـ بـ رـ دـ يـ وـ هـ ،
چـ چـ نـ ئـ وـ زـ نـ چـ اـ وـ کـ وـ توـ کـ وـ يـ رـ
هـ قـ هـ لـ پـ يـ سـ تـ بـ ئـ سـ کـ وـ هـ
وـ وـ سـ اوـ هـ نـ وـ بـ هـ شـ وـ خـ وـ

تو جاری، پیم بلی چاری
 همشهومان چیه؟ شوه ناغا
 دلپاک نیشتمان پهروهره کت زانی
 خوله پیش منا سه ری تو
 هتاشی و سواری کهرت نه کات
 هر همشهومان بی موقده ری
 برویشتایه نیتر بهیانی خوا یار بی
 نیگه ینمه تاو کس و کاری خوی
 نه گهر ناگر باریووه .

چیته نهوه ؟ نیسکت خواتمه ، به
ناخیرت من توم هینتا تهگیرت پی
بکم کچی و مکو بست بمرا بدرم
دانیشتووی ، نهوه بسو گورانی و
چه پله لیدان بواهه خینزا بوبویت ((
ناووسس ياللا خیز)) خواهه بمان
پاریزی ، کچی هسته تو بچوڑه
ثوروه که خوت دهرگاکه هی خبرو
چراکه بکوژنده و خوت بکه به
ژیر جیگاکه تهوه نهگر هه والی
پرسیت نه لیم نه خوشه ، ترساوه
هر له نیواره و نووستوه ، هسته
دهی وا منیش نه چم دهرگاکه هی فی
نه که مده کچی ناگات له خوت
بی به ئاسپایی بجولیزمه ها
کو، هکه هله نه ستنن !!!

سایه‌تی

تۇجارى، پىنم بلى چارى
ئەمشۇمان چىيە؟ ئەوه ئاغا
دىپاڭ نېشتمان پەرورەكەت زانى
؟ خۇلە پېش منا سەرى تۇ
ئەتاشى و سوارى كەرت ئەكتە
ھەر ئەمشۇمان بى موقىدەرلى
بىرىشتىيە ئىتەيدىانى خوا يار بى
ئەيگەينىمە ناو كەس و كارى خۆى
ئەگەر ئاڭ بارىيۇو .

بۇرۇشە ھەرچەند سەرى ئەھىنەو
ئەرى ئەبرەن نەي ئەزانى چارە بۈچى
ۋۆزىتەوە بىرىندارە و انووستوو،
غاش دىتەوە سەرخۇش لا لامو
كەكتە ئەگەر ئەم دەركايىھە بۇ بکاتمۇھ
سىتى درېز ئەكا بۇ سىنگ و مەمكى و
مەككۇ كار ناسك بۇي دەرنەچى و
بۈشىن ملى بىرگە ئەگىرى و ئەچىتەوە
ئى گولزار خان ئىتەمە چارە
چىيە، بەلام خۇ ئەگەر خوانەكىدە
ئىندارەكە ئازارى زۇرى بۇھىنە
وارى كىد شىتەر شوه چارە بى ئىتە
كىرى ئەبى خۇمان و ئەم و ھەمۇو
ھەكە بدەيىنە دەست خوا خۆى چىيمان
ئەكتە بىكتە، ھەمۇوى بە دەست
يەتى ئەگەر بىھۇي ھەرورەكۇ تووشى
دۇين چارەشمان ئەكتە!
لەزار نەھىيەشت خورشە لەسەر
يالى خۆى بروات ووتى:

—
—
—
—
—

خوشیان بومان دانین لهوی
لهی خوین. مناله کانیش
لهوین، همزنه کمن چاویان
پیت بکه‌وی. ووشه‌ی
مناله کان جوامیری وهک که‌و
چوون بؤیه پاش بسی
دهنگی یه کی نزور نینجا بیری
که وتوهه که نه بی قسیه بکا
نه سوا ووتی :

- هیلکه و پونی پسی
نه ویست نه وی همه ببو
بهس ببو، خوت نه زانی من
له خوما نه ونده چلیس
نه بboom، له زیندانیشا
نه ونده ماشه سپی و پیاز و
چیشتی شیلم و ماشینیان
داوینی هممو خواردنیتکی
کم له لا فرنی فالوزه‌یه !

له چوون بؤشیو کردن، دوو
افرهت و چوار منال له ژووره ووه
بوروون ننه کان که وا دیار ببو
خویان بؤ به خیرهاتنی جوامیر
اما ماده کرد ببو، به رزه پی له ببری
همستان، خیزانه که‌ی لاوه به
نه گیکی دلییر و ده مینکی
بار اووه و نافره تکه‌ی که شیان
ده نگیکی شه رماوی
ه خیرهاتنی ((کاکه جوامیر))
مان کرد. چوار مناله که‌ش،
کیکیان شیره خوره ببو له ناو

تawanî تر نهگرن به ناوی نازاوه
نانهوهه، ئىستە ئىئمە چى بىكەين
چاكە؟ خورشە ووتى :
دaiكى بىمرى گوللەكە قاچى
ھەلتەكاندووه جىرك و دلى ئەوانە
ھەلتەكى كە وايان لىتكىد تۆ^{تۆ}
بلىرى نەمرى؟ گولناز بەدەم
بىركىدەنەوهه ووتى :
نە بپواناكەم بىمرى بەلام چى
لى بىكەين كى شكاوايىھەكى
بىرىتەوه؟ چۈن بىرىنەكەي تىمار
كىرى؟ نە بىزىاندەوه و
پىچانەي ئىئمە تەننیا بە كەلنى
ئەمشە و بىت زۇر چاكە، خۇ
خوانە كىردى ئەگەر خوپى بىر
بىتەوه ئەوه جارىكى تر چاوبە
دىنادا شاگىپى، دايىكەكى كويىر
بىنەرلە تەمىنلى نەرىيغان دابە

وای که به غیره ته بمو همه مو زام و
شازاره و هاواری نسکد
بسازمانه هه رلیوی خوی
نه کروشست، بتو بدباختی
ناشر اذین کوبی کی یه خبر بر به
کاسو کاری بددهین؟
ماز به ظارامی یهه ووتی:
وای له عقله، کچ نه وهی تو
باسی نه که کاری سبیلهینی مانه،

چاکه تان دهرنا چین، ئیوه له
پیگای نیشتمانا دهستان له
زیان هه لگرتووه، زیندانتان
دیوه، ساله های ساله له مال
و منسالی خوتان
دوور خراونه توه، له خوشی
و ئازادی بی بله ش کراون،
ئیوه سه ری ئیمه تان
بەزىگر دوتوه. جگه له مه تو
ئاموزامى، بېر بېرمى من
پاره بۈكى يە بۇ تۇن بېي
جوامىر بە تەرىقىيە كەوه و تى :
- باشە با به تو خوت
چۈنى بە باش ئەزانى وا بکە
سوپاس !
و بەزىگر دەخەن ئەكى پېر
زەمە ئەي وە و تى :
- كەواتىھ با جارى بچم
بىزام شىوه كەيان بۇ ئامادە
كردووين؟ من زۇرم برسى يە
بى گومان توش .
وەندەھى پى نەچۈر لە
برايە وە لاي جوامىر، بە
حەتى تەرىقىيە وە پېي و تى :
- داخى ناچى شىوه كەمان
پۇرى مەجلىسى نى يە،
ھەروا نەختى چىشتى
نیوپۇرمان ماوه، بۆيە پېيم
ووتەن ھېلکەو پۇنىكىشمان
بۇ بکەن و لە ژۇرە كەمى

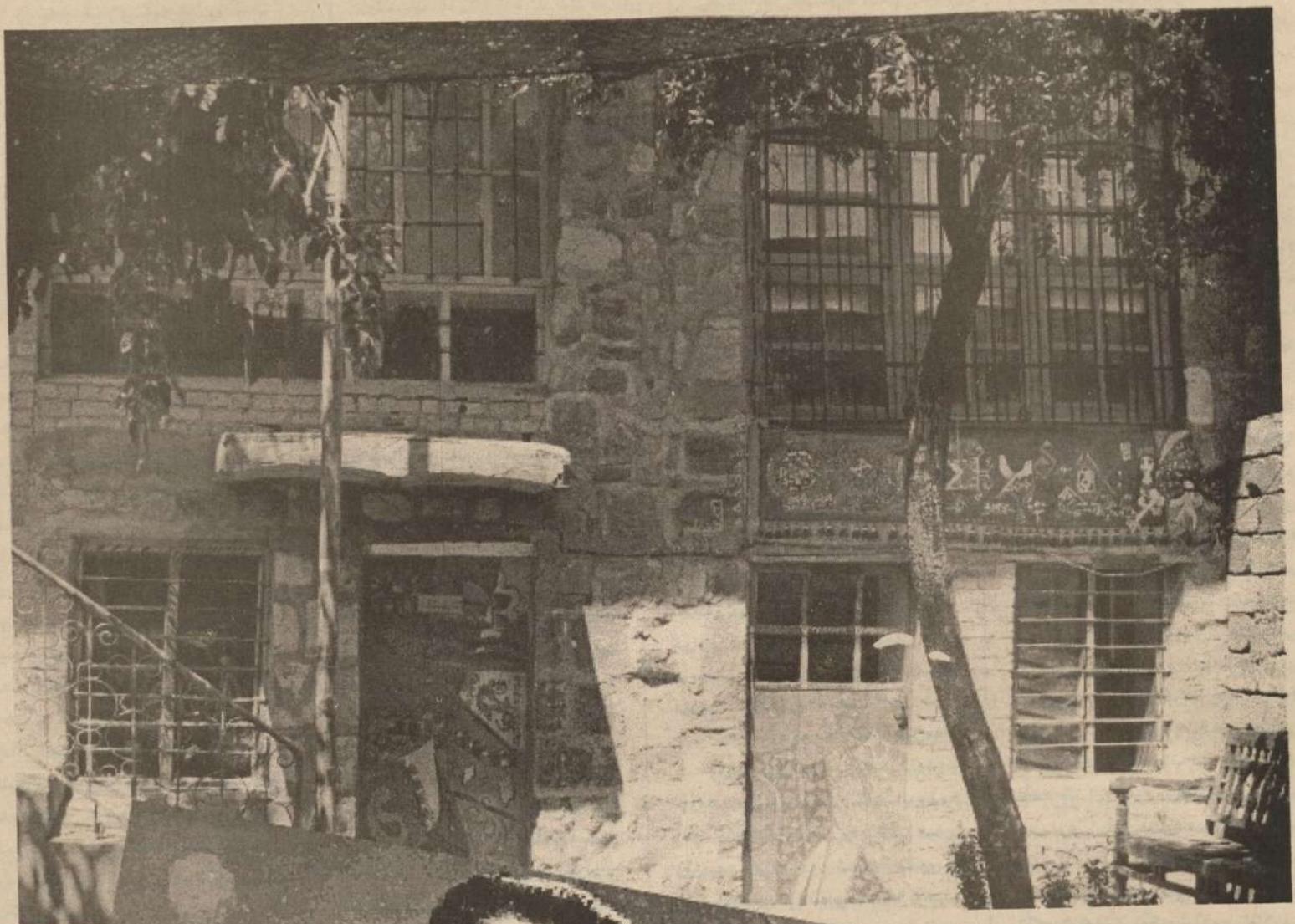
نیسته کاتی باسی له به یانیکه و هه لگرانی تو نیبه ، با بیریک له حالت خومان بکهینه وه و مشوریکی نه مشهودی ثم برینداره بخوبین گیانغان بدویه باوکی نه ریمان نیواره نایه ته و مالی بون نان خواردن خورشنه هه لی دایی و ووتی :

- جا نه نادی بو خوش بی کهی مالی هاتووه به بیرا وا له پیاوه چون لولو درونیکی هدیه و هر روزنیکی وا که خوبین شباری تو سه رنگ نه کیشیته واله که بت برانی ماوین ، مردووین ، بهو خوایه گولنazar خان نه بی تو حه وت براسووت له نه مهه ته مو حمه مد زیاتر کی کهوا نه هممو ساله له گل نه بم بی اکهی که متخرخه هه لئکرد ووه ؟

ولنار زه رده خنه بیکی تفتوه ووتی

تو جاری له و هش گه پری و
له و هنده ش سپله مه به ، نه و هتھی
نه بیه نیمرق نه هانته و کهی چاکی
تیا ب اووه که چی تو ش گله یی لی
نه کهیت ؟ هه سنتو چاویشت
نه فری به و خواهیه که مه نیست ه و
زو و یه ته و چونکه ها و پیانه کانی
خریکی پاک کردنه و هی ده سنته
خوبنایه کانی خوبان معلوم
نه مشهودیش کوئه لی خه لکی بس

خانووه کونهکهی (ئىبراهيم ئەممەد) لەگەپكى دەرگەزىن، كە ئىستا ھۆلى (زاموا) يە

دۇغۇلۇم

39

ئىبراهيم ئەممەد گەلاۋىزخانى ھاوسمەرى - ٣/٤/١٩٥٦

چون زمانه‌که‌مان بنووسین^(۱)

داوا نه کم گوقاری هیوا بومانی
هملخات و هکو نه و همله‌ی فی دی که (گهلاویز) همل خستبوو کاتی‌له
پیش‌کەش کردنی ژماره‌یه کیا
نووسیبوبوی یەکن لە قورتە
گهوارانه‌ی دینه بی‌ئی نوسیاری
چاشنی نووسینی املا یەوه نەمە
بە راستی شایانی سەر شۆپی و
تەریق بونووندیه که ھینشتا چەشنیک
نووسینی تایبەتی یە که زمانی
کوردی پی بنووسرى . لەم ژماره‌یه
گهلاویز نەوهندە گوئیم نەدایه ئەم
قورتە، هەر نووسەرە خۆی چۈنى
نوسيبىي هەروالە چاپ درا .

نەمە مانای نەوه نییە که گهلاویز
ئىھەوی ئەم حالے بەم پشىوب
بەینىتەوە . بە پىنچوانە یەکو ب
نیازەکانی گهلايىز نەوهیه که ماودى
تىكەيشتوان و پىنگەيشتووە زاناکارى
کوردبات کە لەم بابەتەوە بىری خۇیاز
بنووسن بەشكولەم پاشا گەردانى
نووسینە پىزگارمان بىبىي کانونى
يەكمى ۱۹۳۹ كەچى بە درېزايى
ژانى گهلاویز نەمان دى ئەم
پىنگەيشتووە تىكەيشتوانەي ھاوارى
بۇ بردوون ھاواکارىمە بکەن و
دەستىكى بىگرن لە چارەکردنی ئەم
قورتەدا کە ماودى بۇ تەرخان كردىوون
لە لاپەركانى . جالىزىدا ئاواتم
ئەوهىه کە (ھیوا) لە (گهلاویز)
بەختىار تىرىي ھەركەسە بە كول و بە
دل تر بەپىي توانالە يارىه دانى
درېقى نەكات تا بتوانى بە فەرمانى
خۆی ھەستى و بە پشىوانى ھەمان
نیازەکانی خۆی بە جى بەينىت و
ئاواتە کانى (گهلاویز) يش بەينىتە
دى .

چاكتىن ئەلف و بىي
لەگەل نەوهشدا کە رەنگە كەم گەل
ھەبىي لە دەنادا لە دەستورى
نووسىنى زمانه‌کەي خۆى بىي گلەيى
بىي كەچى لە توانى هىچ كامىكىاندا
نیيە کە نەو گلەبىانە نەھىنەت بۇيە
مېشىكى خۇيان بەوهە خەرىك ناكەن

خويىندەواران و زانا تى گەيشتوان
زمان ناسانىش بە كول بە دل و
گيائىنکى پاکى عالمانەوە ھاواکارى
بکەن لە ئىكۈلىنەوە و دەرسەتنى
ديسوى دەرەونى نا گۈزۈرە كەدا
تاۋەكولە ئەنچامدا دواي شەن و
كەوکردن و بىرداورد و بىڭاركىردن و
وردىبۇونەوە مەسىلەكە بتوانرى
بىرەكى پوخت لە بارەيەوە بە كەلە
كراوى بخىتە بەرددەم ئەندامانى ئەم
كۇنفراسەي ئەبەستى خۇئەگەر
ھاتۇو، خوا نەكىدە! نەش بەسترا ئەوا
دىسان ئەم بىرە پوختە كەلەلە كراۋە
كە زۇرىمە زانا تى گەيشتوان و
خويىندەواران پەتىان تىا چەنەپەوە و
پەسەندىيان كردىووە . وە بەشى ھەرە
زۇرى چاکى ھەممۇ ئەم دەستورى
نووسىنە ئەنچەنە ئەنچەنە كە تا ئىستە
ھەن و بەشى ھەرە زۇرى
خراپىمەكانيانى ئى دور ئەخىرتەوە
ئەتۇانى ئەم بکرى بە دەستورى
نووسىن بۇ زمانەكەمان و بەم چەشىن
بە ھاواکارى ھەممۇوان با دورى بە
دۇرۇش بىي ئەتۇانى دەستورىنى
يەك جۇرى نووسىن بۇزىزىنە كە تا
ئەندازەيەكى زۇر زمانەكەمانى بە
ئاسانى پىي بنووسرى و بە رەوانى
پىي بخۇينىتەوە . جا لەم كايمەشدا
گوقارى هىوا بە سايىلە بارابۇنى
پىرتو توانى زىاتىرىمە پىي ئەتكىرى
گەورەتىن و باشتىن مەيدان
پىنگەش خويىندەواران و^(۲) زانايان
بکات و ئەشتوانى رەئى كوردى
ناسانى بىنگانەش وەرگرئى بۇ
چارەکردنی ئەم ناگۈزۈرە كەشت
ھاوارماهە لە دەستى . بەلام چەپلە بە
دەستى ئى نادىرى و ئىش تەنبا
بەمەيدان پىنگەش كردن و لەپەرە
تەرخان كردىن گوقارەكان پىنگ نايەت
وەكول بەپىشەوە وەم ھاواکارى بە كول
و بەدل و تىكۈشىنى دەلسۆزانەي
ھەممۇ خۇيىندەوار و زانا و
تىكەيشتوانى كوردى كەرەكە ئەگەر
بىي كەن ھەرىمە كەمەي كوردى
كە ھەن ھەرىمە كە بەشىك لە
لەپەرەكانيان تەرخان بکەن بۇ
لىكۈلىنەوە ئەم ناگۈزۈرە وە

ھاتۇو ئەتوانى بگوتىرى هىچ دوو
كەس نىيە کە وەكول بەپىشەن .
جا لە كىزى ئەم پاشا گەردانىدا
خويىندەوارە دامامىش سەرەتى
تىكۈچۈرە نازانى كام جۈزەيان راستى
وە كامىيان چەوت، وە كىيىان
پىيەرەوي باشە . بۇ ئەمە
رەخنەگىرتەنە كەم لە زانا توپەيەشتوانى
كورد لە راستى لادانى تىا نەبىي
پىنچىستە دان بەوهە دەنچىم كە بەستىنى
كۆبۇونەوە (كونفراس) يەك كە تاقە
پىنگايى بۇ پىكەيتانى ئەم گەلە
كۆمەكىيە زۇر كۆپسەپى . لە بىدا بوبو و
ھەيە . بەلام ئەم پىي ئانىم
گوناھەكەيان كەميش كاتىۋە بە
يەكجاري لاي نابات چونكە باور
ناكەم كەس ھەبىي بتوانى بلى ئۆبانى
پاستەخۆ ئەھىنەنە پىشەوە و ئى
نەدانى ئەم مەسىلەيە و تەقەلا نەدان
بۇ لابىنى ئەم كۆسپانە و بۇ
بەستىنى ئەم كۆبۇونەوە دەنچىتە
ئەستۆي زانا توپەيەشتوان كەلە
تايىبەتى وە ھەممۇ خويىندەوارانى
كورد بە كەشتى . لەگەل ئەمەشدا
ئىستەش نەچووە بچى ئەنبا ئەوهندە
ھەيە كە ئەبىي دواكەوتەنام لە پىنگ
ھەنەن ئەم فەرماندا هەتا ئىستىپ تە
ھانمان بەدات بۇ ئەمەي تەقەلا بەدىن
كە زۇرتىر و باشتىر جى بەجىي بکەين
بەلام رەنگە لەپەرەوەي بەستىنى
ئەم كۇنفراسە وا بە زۇويى لە وزەدا
نەبىي پىنچىستە هەتاكو پىنگەتەنەت
وە لە پىنگايى تىكۈشىنىدا بۇ پىنگ
ھەنەن ئەستە پارچە نەوهەستىن
بەرامبەر بەم پاشا گەردانى نووسىنە
چونكە وەك دەردى گرمان وايە تائى
پاوهەستىن زىاتل لەپەمانى پىس ئەكە
بۇيە پىنچىستە هەر چۈنۈك بۇوە
كارىنى كەنگەن كەنگەن كەنگەن
چاكتىن كار كە پىنچىستە بکرى لەم
ماوهىدا بەلای منەو ئەوهىه کە ئەم
چەند گوقار و بۇزىنامە كەمەي كوردى
كە ھەن ھەرىمە كە بەشىك لە
لەپەرەكانيان تەرخان بکەن بۇ
لىكۈلىنەوە ئەم ناگۈزۈرە وە

(۱) همه‌موی بی نوخته و بی
ئیشاره‌تن و خومان هرچی
چندی نیشانه‌شیان بی دابنین
ناگاهه چهند یه‌کیکی زماره‌ی
نوخته‌کانی پیتی عمره‌ی له‌بهر
نه‌مانه نووسینی کوردی به پیتی
لاتینی و مختی کامتری نه‌وی له
هی عمره‌ی نهک هم‌رئمه
به سرهیک و نووسینی همه‌
پیتکانی ووشه به لاتینی
رزگارمان نه‌هات لمه‌دردی
سمری نووسی و ووشی (پی‌تی‌نان
کان، وکو ووشی) (مرکب)
تسی‌گرتن، تی‌خستن، پی‌تی
هم‌لرین، پی‌که‌نین). کوا هتا
نیسته هر خوینده‌واره به
ثاره‌زروی خزی چهند یه‌کی له
مقطع ه کانیان به سرهیک‌که‌وه به
جیاواز نه‌نووسی به‌بی نه‌وهی
بزاری راست و چهوتی کاممیه.
۵- نووسینی کوردی به پیتی لاتینی
تا نه‌ندازه‌یک بی‌زگارمان نه‌هات له
کیشی نووسینی ناو و ووشی
بی‌گانه به تایبته‌تی هی عمره‌ی
که‌واله زمانه‌که‌ماندا به زوری
بلاؤ بوقته‌وه. به بی نه‌وهی
توانیتیمان چاره‌یک بی
نووسینیان بدوزینه‌وه یه‌کیک
نه‌لی نه‌مانه له عمره‌بیدا چون
نه‌نووسینیه بی‌له کوردیشدا و
بنووسینی.

یه‌کیکی تر شملی: پیویسته وکو
ووشه کوردیه په‌تیکان سمریش بهم
ووشه بی‌گانه دابن‌هه وینزی بی
ده‌ستوری گشتی نووسینی
زمانه‌که‌مان نه‌وانه چون نووسراون
نه‌مانیش و بنووسینی.
۶- جکه له‌وانه‌ی لای نوورو و نوین
به پیتی لاتینی من‌لانی
کوردستانی خوارو و رزگاره‌هات
له سمر لیشیوانه‌ی تووشی نه‌بن
له ده‌رسی کوردی و عمره‌بیدا
که‌واله هردو و زمانه‌که به‌یک پیت
نه‌نووسینی به‌لام له هم‌ریک‌که‌یاندا
به چه‌شتنیکی به ته‌واوی جیاواز
نه‌وهی تر نه‌و پیتانه به‌کار
نه‌هینزین له یه‌کیکیاندا بی
نووسینی (بنوتنه‌وه) له‌وشه‌دا (۷)
پیت) به‌کار نه‌هینزین لمه‌ی
که‌یاندا سمر بزرو زیر‌له‌گمل
نه‌وهشدا به زوری ناش نووسینی
له ده‌رسیکدا به قوتایی نه‌وتی (۸)
که‌رکوک (به کر و ک)
بنوین له ده‌رسیکی ترا پی‌تی
نه‌وتی (که رک و وک) تی
بنووسی. نه‌وهی راست بی بهم
پهله پرورزی‌یه هر نه‌م چاکیانه‌ی
نووسین به لاتینیم به بیرا دین و

هر دوو جزره پیتی وان له گزبری،
واته پیتی عمره‌ی و پیتی لاتینی
بزانین کامیان بی‌کوردی نووسین
چاتره. له ئه‌نجامی سه‌هنجدا
نه‌ماندا ئه‌م راستی یانه‌ی لای
خواروومان بی‌دھرئه‌که‌وی:
۱- هردوو نه‌لطف و بیکه ج لاتینی ج
عمره‌ی وکو هن، واته وکوله
لاتینی و عمره‌بیدا به‌کار
نه‌هینزین زمانی کوردی یان نه به
ثاسانی پی‌نه‌نووسی و بی‌ه
روانی پی‌نه‌خویندیرته‌وه.
به‌لام نه‌گذر بیتنه پیتانه وکو
که‌رسه‌یه‌کی خاو و مرگرین
و بی‌پی‌ی پیویستی زمانه‌که‌مان
ده‌ستکاریان بکه‌ین و ناویان تی
بنین و ئیشانه‌تیان بی‌دابنین
نه‌توانی به‌هه‌ریک‌که‌یان همه‌مو
نه‌ده‌نگانه‌ی له ده‌می کوردیک
دینه ده‌ری به ثاسانی پی‌ی
بخینه سمر کاغذ لگل همه‌مو
نه‌وهش بی‌گانه‌شدا که له
کوردیدا به کاریان نه‌هینزین.
نه‌هروهه نه‌توانی به ره‌وانیش پی‌
نوسر او بخوینتیه‌وه به بی نه‌وهی
پیویست به پیشکه‌ی زانینه نه
ووشانه بکات که نووسراون.
۲- پیتی عمره‌ی به پی‌ی جی‌که‌یان
له‌وشه‌دا شکلیان ده‌گزبری هر
پیتی چوار شکلی جیاوازی همه
نه‌وهش بکات به پیتی دوای
خوینه‌وه نانووسین و ته‌نیا
دوو جزربان همه‌یه (۹)، به‌لام
هرچی وکو پیتی لاتینیه ته‌نیا
یه‌ک شکلی همه‌یه و به پی‌ی
جی‌که‌ی له ووشه‌دا شکلی گزبری
(نه‌مه جکه له پیتی کوره که له
دهست پی‌کردنی جومله وه
ناوی تایبته‌تی و نه‌مانه‌دا به‌کار
نه‌هینزین. جا لب‌رئه
نه‌گزبانه‌ی پیتی‌کان به پی‌ی
جی‌که‌یان له ووشه‌دا فیزیوونی
پیتی لاتینی ناساتره له پیتی
عمره‌ی و مختی که‌متی نه‌وهی.
وه هر لب‌رئه ئه‌م هزیش
فیزیوونی بی‌چاپکردن و تایپ
کردنیش سووک و ئاساتره.
۳- پیتی‌کانی لاتینی له‌چاو پیتی‌کانی
عمره‌بیدا که‌متره له‌یک نه‌چیت
بی‌یه‌بیه ناساتر له‌یک جیا
نه‌کریتیه وه نه‌ناسنریتیه وه
باشت له‌میشکی من‌الدا جینگیز
نه‌بن.

۴- له لاتینی دا همه‌مو پیتی‌کانی
ووشه به‌سرهیک‌که‌وه نه‌نووسین
وه جکه له پیتی (ئای) و (جهی)

ژوورو سه‌رنجی بدهین له نووسینی
زمانه‌که‌مان به هردوو جزبری
نووسینی واته نووسینی به پیتی
لاتینی و نووسینی به پیتی عمره‌ی
با نه‌ویش بمیتیتیه‌وه بی‌جاریکی که.

زمانه‌که‌مان چون بنووسین؟ (۱۰)

به پیتی عمره‌ی یا لاتینی؟
رهنگه همانی خوینده‌وار بلین
مه‌سله‌که هیچ پیویست به پرسیار و
پرسیار کاری ناکات وکو مانگ
ئاشکرایه که زمانی کوردی نه‌بی
به پیتی لاتینی بنووسی و پیتی کم
و کورتی عمره‌ی بی‌نوسینی کوردی
دهست نادا و کوردی پی‌نانوسی و
ئه‌زانم ئه‌و کسانه‌ی لایان واي
مه‌سله‌که هیچ پیویست به
لیکولینه‌وه ناکات هیشتا به ته‌واوی
گرانی فرمانه‌که‌یان همانه‌نگاندروه
نه‌موه نه‌ده‌نگانه‌ی له ده‌می قسه پی
که‌رانی زمانه‌که دینه ده‌ری به ثاسانی
پی‌ی بخزیت سمر کاغمز (شتیکی
ئاشکرایه که نه‌مه همه‌مو شیوه‌کانی
زمانه‌که خزی وه گشت نه و ووش
بی‌گانه‌ش نه‌گریتیه‌وه که له زمانه‌که‌دا
بکار نه‌هینزین.

۲- همه‌مو نه‌و ده‌نگانه‌ی پی‌ی
نه‌نووسی به په‌وانی وکو له ده‌می
قسه پی که‌رانی زمانه‌که دینه ده‌ری
وه‌ها پی‌ی بخوینتیه‌وه (به‌بی نه‌وهی
هیچ پیویست به‌وه بکات که
خوینتیه‌وه پیشکه‌ی نه و ووشانه
برانی که نه‌يان خوینتیه‌وه).

۳- پی‌ی نووسینی که‌متین و مختی
بوی نه‌مه‌ش به‌وه پیک دی که‌وا
۱- شکلی پیتی‌کان ساده بن وه
کیشکانیان له‌سر کاغذ هلگرکنی که‌بی
ب نووسینه‌که‌ی پچر پچر نه‌بی
دهست له‌سر کاغذ هلگرکنی که‌بی
واته پیتی منفصل وه نوخته و
ئیشاره‌تی نه‌بی و مه‌گر بی‌سوشی که‌م
وه سووک وه ساده بن (۱۱).

۴- نووسینه‌که‌ی جووان و ریک و پیک
بی‌ناییک و ناقولا نه‌بی وکو (شدره
پشیله).

۵- هر ده‌نگه پیتی تایبته‌تی و دیاری
نه‌وهی هبی که به ثاسانی بناسرتیه‌وه
بی‌نوسینی منال و تازه فیزیووسه‌ریان
لی‌تیک نه‌چی خز نه‌گم پیتی‌کان نه
پیتیه بون که له نووسینی نه و
زمانه‌دا به‌کار نه‌هینزین که‌وا قسه
پی‌که‌رانی زمانه‌که ئاشنایتیان له
گه‌لیاندا هبی نه‌وا پیویست تا
نه‌توانی ههول بدری نه‌و ده‌نگانه‌ی
پی‌یان نه‌نووسی وکو نه‌وده‌نگانه بن
که له و زمانه‌دا پیشانی نه‌دهین،
ئینجا له‌بهر تیشکی نه‌وانه‌ی لای

خویندەواری و گیانی و کۆمەلایەتی و سیاسى گەلەوە ھیە بەم تەقلايەکتەنی و دەستە پارچەبىيە ناکرى . نۇسینى كوردى بە پىتى لاتىنى لهناو خویندەواران خۇياندا يا له لاپەرەي ھەندى كۆڤار و بۆزئامەدا بەرلەوەي بە لاتىنى نۇسینى كوردى لە لايەن حکومەتەوە پەسەند بىرى و يارمەتى بىرى تەقلايەكى بىنى سوود و رەنجىنگى بىپەرە نەك ھەر ئەمە بىگرە گەشەكەنلى خویندەوارى كورد دواتر ئەخات بەوهى كە خویندەوارانى باش لە نىتو خویندەوار و تازە پىكەيشتوان بۇ شەدات . خویندەوارى پىگەيىشتولو لە پېشەكەوتتو چوارچىنۋەتكى تەسکا قەتىس نەھىلەتەوە ، كەلىننەكى گەورەي لە پىركەنەوە نەھاتو ئەخاتە میانى كەل و دەستە خویندەوارانى باشىدەوە . لەبەر ئەمە لە مەسىھلى كوردى بە لاتىنى نۇسینى خویندەواران و زانا تىكەيىشتowan دوو فرمان ؛ يان پاستر فرمانىنى دوو لايەنە يان لەسەر شانە دواي ئەوهى چاڭتىرىن ئەلەف و بىي بۇ زماڭى كوردى دادەننەن . نەم بىگرە لە ماوەيەشدا كە خەرىكى دانانى ئەم ئەلەف و بىيەن لە لايەكەوە پىويسىتە نەك ھەر بە تەنبا باش و بەكەللىكى ئەم ھەنگاواه لە گەلى كورد بىگەيدەن بىگرە ئەبى يارمەتى و پېشىتىوانىشى دەست خۇيان بەخن بۇ سەرخستى كارەكە . لە لايەكى تىرىشەوە ئەبى تىكۈشىن بۇ ئەوهى نەك ھەر بەزاي حکومەت وەرگەن بۇ ماويشتنى ئەم شەقاوە پىويسىتە سەمو يارمەتىكى ماددى و معەنەويىشى لى وەرىگەن بۇ مەناوبىدىنى ئەو قۇرتانەي بەرھەلسىتى جى بەجى كەنلى ئەكەن . وەلام وايە بە باوکارى ھەممۇوان و يەكگەرتىنلەن بەيدانى ئەم فرمانە نەتەۋايەتىدە يەيشتن بەم ئامانچە ئەھەندە دورر بېنى وەك ھەندى بەدېن بە بېرىانى يېت . بە تايەتى ئەگەر نەھىلەن ھىچ كۆكىكەكى كەمان بېيتە ھۆزى يەك كەرتەنمەن بۇ پېكەتىنانى ئەم فرمانەي سەمو لايەكەمان لە كانگاى دەلەوە حەز جى بەجى كەنلى ئەكەين .

فرمانی دیسمبر ۱۹۷۰
چون زمانه که مان بنووین ؟
باسی شو فرماناتنم کرد بسو
لمسه رشانی رازان او تینگه یشتان
خوینده وارانه له مسهله کوردی به
لاتینی نوویندا له ویدا و تبوم که
((دوو فرمان : یان راستر فرمانیکی
دوو لاینه یان له سه رشانه دواز
ئمه وهی چاکترين نه لفوبی بُز زمانی
کوردی دانه نین وه له موادیه شدا که
خمریکی دانانی شم شلهف و بی یمن
له لایه کی کوه پیویسته له سه ریان نه
هر باشی و به کلکی نثم هنگاوه له
گهی کورد بگهه من بگره نه بی یارمه تی

هندی که میگذرد، هیچ پیویست
بهم چاوه روانی و لیکوئینه و هو قسم و
باشه ناکات با مهر لهنیسته و یهکی
لهم ئەلف و بیانه که چاکتینیانه
هلهلبریزین و بیکهنه بناغه و دهست
بکهین به بلاوکردن و کوردی پس
نووسینی... جا شو حمله نهگمر به
پسی پیویستی شیوه کانی تزو بو
تسه اوکردنی ناگزوری کانی
دهستکاریش بکری قهی ناکات.
جهی بجهی کردنی ئەم بیرگه لی قورتی
واای له بزداهیه که بتهمه لاو تیکوشینی
یەک تەنی له توانای کسانی، خویان
لی بزگارکات بو وینه هندیکیان ناو
بهریت باشد. جاری ئیمه کەنین کەوا
له ئىسته وو ئەکویته شم هلهلبرادن
چون یەک ئەگرین؟ کام ئەلف و بیان
چاکتینیانه چون بخانکی سەلمەنین
و بچ دەسەلاتی بەسریاندا سەپەنین
؟ ئایا ئەمە نامان خاتە و گیڑا ویکی
لەمەمە ئىسته مان بیت بن تر؟ جگە لەمە
خو ئەلف و بیان زمان کەواو کراس
نويیه بیکۆرین و پینه و پەرۇزی بکهین
ئەگەر شم فرمانه ئەمە ندە ئاسان
بوایه ئىستا لهەنیادا گەلیکمان
ئەندەدی لە ئەلف و بیان خوی
تارمازابی بەتابیتەتی هەموویان
دەسەلاتی گۆرین و بلاو کردن ووی کەم
گۆرینه و بەسر خەلکا سەپاندیان
ەچاو هی کوردا نایەتە پیوانە^(۷)
بەرلەوەی ئەم بەشەی باسەکەمان
بیرنەنەو دیویکی کەی مەسەلەی
کوردی بە لاتینی نووسین ھەیی بە
پیویستی ئەزانام بیخە پیش چاوی
خویندەوار و زانیانیان و لیکولینه ووی
لە ئەویش ئەمەتە : هەندی لە
خویندەواران لە بروی دلسوزیان
خوین کەرمیمە داوا ئەگەن کە بە پەلە
ەست بکری بە کوردی بە لاتینی
نووسین لهناو خویندەواران خویاندا
لە هەندی لایپەرەی پۇزنانە و
وقاره کوردیکاندا، گریمان هەمەو
خویندەواران و زانیانی کورد لە سەر
یەک ئەلف و بیان لاتینی یەک کەوتن
بېرى من لەم حالەشدا مەسەلەی
کوردی بە لاتینی نووسین شەقاویکی
لەوره دور لە جى بە جەگە کردن
ئەوەستى چونکە بە چە دەسەلاتیک
نووسین بە ئەلف و بیان بە سەر
ملکدا ئەسەپیتىزی؟! رنگە بوتىزى
خویندەواران خویان لهناو خویاندا
ست بکەن بە بەکارهینانی و گۇقار و
نامەکان بەکاری بەتین خەلکىش
ئىزى ئەبى. بەلام کار بەمە
ئى بە جى ئابى.

نیزه مُخهمه پیش چاو کله سمره تای نامیکهی (نووسینی کوردی به لاتینی) دا نووسیویه تی . مامؤستای ناو براؤ کیباسی ئه و ئەلف و بیزیه ئەکات مامؤستای کوچکردووه (جه لادهت به درخان) دایناوه دهلى : بهلام لم لمبره ئه و هندیک دهنگ ه بیون له شینیوه سوزاندا تیپی تایبەتیان بق دانه نرابوو و دک (پی) قفلو) و (لامی قفلو) ناچار بیوم ههول بدەم بق پرکردنه و هی ئه که لینه لایپرهه (ب) بی کومان هرمیکه له هر هوییک ئه بی دانه رانی هیچ یسکنی له و ئەلف و بیيانه لە کاتی دانانی ئەلف و بی لاتینیه که ياندا زمانی کوردیان و دک زمانی کی نه ته و هی تیکەل له هەم و شینیوه کانی کوردستان نه خستوتە پیش چاو له بیم هەم و ئەلف و بیيانه گشت دهنگ کانی زمانی کوردی و دەھرمیکه يان چهند دهنگی کی شیوه یک یا هی چهند شیوه یکی کوردیان پی نافوسری .

۲- له گەن ئەمەم و ئەلف و بی لاتینیاندا که بق کوردی پی نووسین دانراون نووسینی دهنگی پیتى عەرەبی ئه و ووشانه لە کوردیدا به کار بین خراوەتە پاش گوئی کە ئەمە مانای بە و یه کەمەم و ئەلف و بیيانه یتاسەرە و یه کی گەورە چاکترين ئەلف و بیيانه کە دینه دەرى یە بی و ووسین و بە پەروانی خویندنه و هی هەم و ئەلف و بیيانه کە دەھمی قسە بیکەرانی زمانە کە دینه دەرى یە بی ماشا کردنی ئەوهی ئاخو و دەنگانه تایبەتی زمانە کە خوین ان لم زمانی بیگانه و تۆی کە وتون زوری نیشارەت و نیشانە و نوخته م ئەلف و بیيانه دا به شی زوری ئە و ساکیانه لە ناو ئە با کە له نووسینی کوردی بە پیتی لاتینی چا و نواری کەین و دک دەست لە سەر لە نگرتنى پیتە کانی و شە و مەخت م و ویست بق نووسین و دله یە کتري چوچونیان .

بە بیری من شەم ناگزوریانه باسم دن لە وانه نین بە تەقلاي یەك تەمنی و کە و تىنی یەک دوانی لە خویندەواران باوانه میتین جگە لە و هی هیچ گومانم یە کە گەن ناگزوری تریش من جامی لیکۆلینه و هی قول و یە کالا دن و هی فراوانی مەسەلە کە دا ئەکەوی و چارە کردنی هەم و ویستی بە و هاریکاری و گەلە مەکیه ھەیه کە لە زمارە پیش و شوری بیوا دا باسم کرد بق ئە و هی ئە و ف و بیزیه دابنری بق کوردی پی سین کە بە شی هەرە زوری ئە و کی و بی ناسەرەوانه تیا بی کە چاکترين ئەلف و بیگدا بوئیان دەسته .

له بهر شهودش که نیازم اله
نووسینی ئم باسه زورتری
پیش‌انداني مه‌مهله‌که و
ده خستتی له‌شوپینانه‌ته‌تی که
پیویستی به چاره‌کردن هه‌هه نه
لیکولینه‌وهیکه کو قوو و یه‌کالا
کردن‌وهیکه که فراوان بیوی به‌همه
واز شهیتم دیمه سر سه‌مرنج
دانی باریکی‌یه‌که باسنه‌که‌مان.

آن دهست بکین به لاتینی نووسین؟
۴ پیشنه و ووت پیتی لاتینی
روها عمرمیش خوی و کو همه
کلکی کوردی پی نووسین نایهت.
در هیچ نهی لبه رئوه هی شلف و
ی لاتینی هممووی (۲۶) پیته
چی له کوردیدا بهلای که مهده (۳۱)
پیتی دنگ و پیتی بنووتون -
ین همیه شمه جگه له چند
گنگی بیگانه به تایبته عمره بی
پیویسته بو نووسینیان له شلف و
که ماندا پیتی تایبته هم بی بو
هی به رهوانی بخونتریته و . حا

بی یانه لکھل شو جیاوازیه شدا که له
میانیاندا همیه هیچ کامیکیان شو
له سر کردنه و هو لایه نگری تونده
ناهین چونکه هر به تاقی
کردن و میه کی که م نامه ناته واویانه
لای خوار و همان بسو دهرئه که موی
تیایاندا :-

۱- همراه که له نهلف و بیانه به
تایبەتی بۆ نووسینی شیوهی
کوردى بهشیکى كوردستان داشرaron
بؤیە هەر پیویستەكانی نووسینی
نهشیوه تایبەتیه يان تیا خراوەتە
پیش چاو . نهلف و بئى
بەدرخانیەكان بۆ نووسینی شیوهی
سۆران و هند . لىزەدا تەمنىا بۆ
دەرسەتنى نموونەيەكى ئەم ناگۈزۈرىە
ئەم چەند دىپەرى مامۆستا جەمال

- چهند پیت نیشانه‌ی پیویسته و
نیشانه‌کان چون بن و له کویندا
بنووسرین^(۱)
- ووشی بیگانه به تایبته‌ی شهو
ووشی عهربیانه‌ی (من، من،
ط. ظ، ذ) یان تایبه‌ی چون
بنووسرین؟
- شه ووشی کوردیانه‌ی له چهند
ووشی‌یه‌کی لیکدراو درستکراون
چون بنووسرین؟ نینجا ئەمەش
ئەھلیلمه‌و بوجاریکی تر.
بەمانه شه رساله‌ی ناوی کوردی‌یه.
ئیشاره‌تەکانی تر هەر شتیک ھەن من
موافقی نیم و لە باوهەری مانا ھەموویان
غەلەتن. غەلەتەکشیان دیباره له
ناجیه‌ی عیلمی‌و ھیه شهود دریه‌کی
زوری شهودی لەم کاغەزدا جىی
نابیتەوە (وەک مامۆستا سجادی
نووسیوویه‌تی بەبى دەستکاری ئىپلا
پوونووس کراواه). ئەگەر چى
داھیننانی ئیشاره‌تەکانی سەر ئەم
چوار حەرفە داھیننانی مانگە
دەستکردە كە نى يە شانازى بۇي
لەگەل ئەمەشدا باوهەر بکەن گەلیکم پى
خوش بۇو کەوا له (فیکری مامۆستا
علاء الدین و منه‌و بیت) و ھیچ كەس
ھەقى نەبى بیکا بە ھى خۆی بەلام
داخەکەم وادیارە میتۇو ھاواکارى ئەم
داھیننانه نایابانش بەمن بەوا نایبىنى
ئەلیم بە من چونكە مامۆستا سەجادى
كە لەبەرى ترى واى لە میتۇوو
لەدەبى کوردىدا دۆزۈۋەتتەوە كە ئەگەر
ئەمەشلى كە كىس بچى باكى نەبى.
ئینجا بۇ شهودی هەرروك لە ھونەرى
داھیننانەكە بىيەش بسووم تاوانى
ناپاستىش نەدرىتە پاڭ بە پیویستى
ئەزانم كە بیلەم. داھیننانی ئیشارەت بۇ
پیت عەربى جىگە لەوانەرى كە عەرب
خۆى دايىناوه شتىكى شهودنە كۆنە
لام و ايە میتۇوش بە تەواوى شەزانى
كە كەوي و لە لايەن كى وە دوو نوخەتى
تر خراونەتە بن (ب) و تاوا (ج) و سەر
(ز، ف) و سەرېكى تر خراونەتە سەر
(ك) بۇ شهودى بىرىت بەو (پ، چ، ز،
ق، گ) بۇ نووسىتى شهود پیت و
دەنگانە كە عەربەپ ھەر نەيازانىتۇ
ھەن وە تا ئىستەش بە ئاسانى و
پەوانى لە دەميان نایانە دەرى ئەمە بە
گاشتى. لە كوردىشا شهودى من بىزامن
و ناگادار بە مەختى خۆى لە گۆفارى (ر
پۇز كەد) دا كە لە زمانى عوسمانىا
لە ئەستەمۇل درىئەچو پىرۇزەي يا (ر
كە لالە) يى ئەلەپ و بىيەكى عەربى
ئیشارەتدار نووسراوە بەلام و دەر
ئەکەمە ئەم بېرە نەھىنراوەتە دى و
ھەر لە خانەسى پىرۇزەدا ماوەتەوە
چونكە ھىچ نووسراوېك يا
چاپکاراپىكمان بۇ نەماوەتەوە كە بەم
ئەلەپ و بىيەشانە دارانە نووسرا بى
تەنانەت گۆفارى پۇز كەد خۆشى
بەو پىتە نە نووسراوە لە سالى
دا لە لايەن مامۆستا مەلا

خوشنان بی و قوشمان بی ئیشاره‌تی
و هک : حمود ، ههشت ، نوخته ،
چوکله ، داکشاوی ، هملکشاوی و یا
شتنی و اخینه سمر پیته عمره‌بیه کان
به پیشی پیوستی زمانه‌که مان . رهنگه
له میانی ئام دو و پهنه
پیچواده‌یه شدا رهنه‌کی مام
ناآندیش هبی که خاوەنکانی بلین
له هردوو رهنه پیشودا به شیک
پاست همه نهک همه‌موی پاستی .
چونکه جاری خاوەننانی رهنه یه کەم ج
پیگایکانی دانناوه بۆ نووسینی ئەو
ووشە بیگانانه که له کوردیدا
بەکارنەهینزیت بە تایبەتی ئەو ووشە
عمره‌بیانی پیتی (ت ، ذ ، ص ، ض
، ط ، ظ) یان تیدایه . هەروها بۆ
نووسین ئەو ووشە کوردیانەش که له
چەند ووشە یا پارچە ووشەیک پیتک
هاتونون وەکو دەست لە لگرتن ،
پی خۆر ، تى کوشین ، ئى کولینەوە
هەند . خاوەننانی رهنه دووه‌میش نهک
هر ئەم قۆرتانەیان چارەنەکردودو .
ھەر یەکە میشیان بۆ خۆی جۆره
نیشانەیک دائەنی یەکیکیان (ر) ی
پۇز ، کور ، له یەکە میان دا ھەر وەکو
خۆی و له دووه‌میاندا بە دوو (ر)
ئەنوسینیت ، یەکیکى کەیان له هردوو
ووشەکەدا بسەر (ر) ی ئەنوسینیت
ھەندیکیان (۷) ھەندیت (۸) و ھەندیت (۷)
دائەنین . ھەندیت (۸) و ھەندیت (۷)
یان هەشتەکە یاسى نوخته
یانوختەیک ئاخنەن ژیر هەروھا له
نووسینی ئیشارەت و جۆر و جىگەی
دانانی ئیشارەت پیتەکانی تریشدا
جیاوازیکی رۆزیان مەیه جگە لەمانه
خاوەننانی ئەم پەنیانە هیچ کامیکیان
نەچوونە بنج و بناوانی دەردەکە
دەردی گرانی نووسینی کوردى ئەوە
نىيە کە دايىرى بە پیتی ئیشارەتدا
بنووسىرى باشە یان ھى بى ئیشارەت .
دەردی بى دەرمان . یان بېچ نېبى تا
ئىستە بى دەرمان نەبۇونى يەك
چەشنى یان يەك نەسقەیە لە
نووسین ئەلا ى کوردیدا . کوردى
بە پیتی ئیشارەتدار چاتر بىنوسىرىت
یان بە ھى بى ئیشارەت زانىنى ئەم
پاستى يە بە کرددەوە چ بایا خىنکى
ئەوتقى ئىيە و ناشى بى ئەگەر
ھەمەو خويندەواران و نووسەران بە
گشتى ئەو جۆره نووسینە پەسەند
نەکەی وھ ئەگەر وەکو جۆرى
نووسینى زمانانى کەی لى نەکرى کەوا
پېپەرە ئەگەر دەستورى
نووسینى لە سەر روپىشتر و شەبى بە
مايىە ئىزم بۇونەوە پاھى
خويندەوارى ئەو كەسە لەناو خەلکدا
ئىنجا با بىيىنە سمر پیشانانى ئەو
قۆرتانە لە مەسەلە ئى نووسینى
کوردى بە پیتی عمره‌بىدا دىتە زەمان
وھ چۈونى بۆ چۈونى چارەگەنلەن .
ھەندى لەم قۆرتانە ئەمانن :

له باشی شوه‌هی بین به هۆی یەخکستنی زمانی کوردی ئەین به هۆی فراوان کردنی ئەو کەلینه‌ی لە نیو شیوه‌کانی کوردیدا هەیه وەکو ئەوهی بتموی بنووسي (- ور) (گول) (رون) به بى ھیچ نیشانه‌یک لە خوینده‌وار بە پى ی شوون مەعنای راستی خۆی بۇ ئەوزیتەوە . وە بەم جۆزه بەشى زۇرى خویندەواران تىئى ئەگەن چۈنكە ھەر يەکەيان وەکو شیوه‌ی قاسەکردنی خۆی ئەی خوینتەوە بەلام ئەگەر ھاتین نیشارەتمان لەسەر (و) يا (ل) ھەدانما وەکو ئەوه وایه کە مۇری شیوه‌یکەن تاييەتی کوردى ئى پەھىن وە سەبارەت بەمە ھەر خوینتەرەوەی ئەو شیوه تاييەتی بە باشى تى ئەگەن ئەوانى تۈريان ھەر تىئى ناگەن يان بەھەنلە ئەچن لە مەعنەکەيدا لە پاشا ئەوه ھەممۇ دەنگىكەن تىايادا ھەیه نیشارەتىکى تاييەتی دانراپى . خوینتەوەی زۇر دەنگ ھېشتراوەتەوە بۇ (سەلیقە) و فيرىپۇن و راھاتن و بىستن و ئەم کارە لە ھەنگامىكىيانا ئەبوبە به هۆی دواك- وتى زمانەكە ئىتەر بۇچى ئەبى ئىنمە لە ھەممۇ كەس بى ۋەشتەر قەپائى لە ھەممۇوان رىلت داگرىن ؟ دەستتەيەكى كە ئەلەن : نۇوسىنى كوردى بە ئەلەن و بى ی عەربى بى نىشانە نىازى خویندەوارى بە تەواوى ئاوازۇ ئەکات لە باشى ئەوهى بخوينتەوە بۇ ئەوهى فير بین بۇ ئەوهى بخوينتەوە كە ئەم ئەگەرچى بە دەرىپاپى بۇ ئەنتەوە سەر دىسوی خۆی بەلام وەخت وەتكۈشىنىكى زۇرمان بەفيرو ئەدا . بۆيە ئەگەرچى ئىنمە ئەش زانىن كە بە ئەلەنلۇ بى ی عەربى كوردى نۇوسىن شىتىن كى بى ھەتا سەرپى . بەلام لەپەرئەوەي نازانىن بە چەندى تىر لەم پىتانە بىزگارمان ئەبى پىيۈستە لەسەرمان دەردى كوردە و تىنى : بىن بۇ شەھى جى ئە خۆى خوش ئەکات ئىنمەش بۇ ئەم ماوهە تا ئە وەختى كوردى بە لاتىنى ئەنۇوسى شان بە شانى ھەولدانان بۇ كەيىشتن بەم ئامانجە ئەبى تىتكۈشىن كە ئەم ئەلەن و بى عەربىيەش والى بکەين كە كەم و زۇر پىيۈستى نۇوسىنى زمانەكەمان پى بەجى بەتىرى بە تاييەتى لەم كاتەدا كەوا زمانىكى نەتەواپى كوردى لە پەيدا بۇوندابە لە ھەممۇ كاتىتىكى كە پەتىر پىيۈستەمان بە راست و بەوان نۇوسىن و خوینتەوە ھەممۇ ووشەيەكى زمانەكەمان ھەيمى ئەك ھەر بۇ ئەوهى ھەممۇ كوردىك ووشەكانى شیوه‌ی ناوجەكە ئە خۆى بە ناسانى و راستى بخوينتەوە بگەر بۇ ئەوهش كە ووشەكانى شیوه‌کانى كە ئە كوردىش بە راست و بەوانى بخوينتەوە و فير بىبى . وەبۇ ئەوهى بگەين بەم نىازە چارەمان نى يە و پىسىۋانىش دەست خۇتەن بەخەن بۇ سەرخىستى كارەكەيەن . لەلايەكى ترىشەوە ئەبى تىكۈشەن بۇ ئەوهى ئەك ھەر رەزاي حکومەت وەرگەن بۇ ھاۋىشتنى ئەم شەقاوه پىيۈستە ھەممۇ يارمەتىكى ماددى و مەعنەويشى لى وەرگەن بۇ لەنادى بىردى ئەم قۇرتانەي بەرھەلسەتى جى بەجى كردى ئەكەن) . ئەگەر چى ئەم نۇوسىبىو بەلام شىتىكى ئاشكرايە كە ئەم فرمائە ھەر خۆى بە تەبىعەتى لەوانە نى يە بە مانگ و دوو مانگ پىك بىت . نەخوازەلا سىتى و بى باكى و كەمترخەمى خۇشمان بچىتە پال . ئەوه بى گومان خۆى ئەدا لە سالان . ئەم كەواتە تا ئەم ساتە جى بەجى كردى ئەم فرمائە چۈن بۇوسىن ؟ ھەروا باوهەستىن ؟ حەزىش بىكەين بۇزگار لەسەرمان رانەوەستى بۆزى ئەبى بىرى لەم بۇشمان وە لەدوا ترىشمان بىكەينەوە . لام و اىيە كە مەسەلەكە لەم بارەيەوە سەرنجى درايە دوو روھى دىتە مەيدان دەستتەيەك ئەلەن : كە نۇوسىنى كوردى بە پىتى عەربى كارىتكى پىتىچ و دوو بۇزى بى كە زۇو بى يَا دەنگ بۇزىك بى ئىنەم واز لەم پىتى عەربىيەن بەھىنەن ئىتەر ھىچ پىيۈست بەوه ناكات كە خۇمان بە چاکردن و رىكھستىيە و خەرىك بىكەين .

ھەتا ئىستە بە گشتى چۈنمان نۇوسىيە چۈن راھاتووين ھەروا بىنۇوسىن واتە لە بىرىتى (سەر) ئى عەربى (ھ) و لە بىرىتى (بور) (و) و لە جىاتى (ئىر) ئى عەربى (ئ) بەكار بەھىنەن لە كوردىدا بە بى ھەوت و ھەشت چوڭلۇ زەنەو داڭشاۋى و ھەلکشاۋى و گىراوى لە سەر و لە ئىزىز و لەم لا او لەو لاي پىتەوە دانان و ئەو تەقلايە ئە لەگەل چاڭكاردن و پىكھستىنى پىتى عەربى بە قېرۇ ئەدەن لەگەل پەلە ئى كردن و زۇو دەست پى كەردن بە پىتى لاتىنى بەھىنەن زۇر چاتر بە كەلکتەر : بە تاييەتىش ھېشتەوە ئەلەن و بى ی عەربى وەكoo تا ئىستە بەكارمان ھەنناوە نا تەواویەكانىيەن لە كوردى نۇوسىندا باشت بۇ دەردەھەخات و زىاتر و دىيارتر ھەمەننەت پىش چاۋ كە ئەم بە تەننیا خۆى ھاندەرىكى باشە بۇ تەقەلادان لە پىنگە ئى بىزگار بۇونىا بە پىچەوانى پىنەن و پەرقىز كردن كەوا موشىلەكەمان ئە شەشارىتەوە و دەستخەپۇمان ئەکات بە بى ئەوهى ھىچ چارمەكى بېنەرتى كرا بىن يَا بىكىز . ئەم جە كە لەوهى كە ئەم نىشانانە ئەخىزىنە سەر پىتەكانى لە بۇرى زۇرى و جۈزى جۈزىيە و ھەركەس بۇ خۆى نۇوسىرەن ئە وهىنە سەر لە خوینتەرەوەتىك ئەدەن لەوانەيە كە بە تەهاوى پەكى خوینتەوەي لە كۆلەوارەكانىيان بەخەن . ئەك ھەر ئەم

نیشاره‌تی حوه‌ته و به لام همندی هزوی
تایبه‌تی هردوو لاو گرم بوبونی شهر
پمکی شم ته قلایه‌یان خست . دواز
نه مه به چمند سالیک له کاتیکی به
تداوی جیاوازدا ئەم قسەیدم له گەن
مامۆستا سەجادى كىرىد كەوا
پەيوەندىمەكى تەواوی له گەن چاپكارى
پەيدا كردىبوو . ئەوهى من ئەمۇيىت
له مامۆستا سەجادى ئەوه بوبو
كەلەسمەر حسابى خۇى داوا بکات نەك
ھەر پىتى (ل ، ر ، و ، ئ) ئى بۇ
دابىرىنىن بىگرە (ئ) . ئەمكى داڭشاوى
دارو (ك ، گ) يېكى سەر نۇوشتاۋە و
چوڭلە (چەكى بىنۇ خۇتكەش بۇ
نۇووسىيىن (ئ) ئى (شىئىر) و (ك)
ئى كۈزىر وەكى گۈزىز و ئەو بىزۇنەنە لە
بەيىتى (ك) و (ر) ووشەي (شەكر)
داھىيە ئەوي پاست بىنۇ مامۆستا علاء
الدين سەجادى پىئى سەلمازىم كە ئەم
لەمەمو پىتانا پېيىسىت نىن وە ئەم
ئەمەمو ئىشارەتانە سەر لە خوتىندەوار
ئېكى ئەدەن ئىنجا فيكىرى هەردوكمان
ساتە سەر ئەوه تەنبا چوار حەرف
بەيە موشكەلە پەيدا ئەكەن (رىل) و
وە قەرار واببۇ ھەرىيەكە لەمانە بۇ
اسىنەوەيان (۷) ئى لەسەر دابىرى
ئە ئەو ناردى ئەم ئىشارەتانەيان
پاشت . مامۆستا علاء الدين سەجادى
بوبوايسە داراشتلى وېنەي ئەم
ھەيتانى خەلکە ئەكەوتە قافىكى تر

بهر اوینزه کان
گذاری از هیوا زماره (۴) ۱۹۵۷ سالی
لیزد به پیویستی لیزانم که چند قسمی بود
پیوی کاری به دستانتی بفریزی (یانه سلمکوتون)
بچریستن: یانه ب پیوی شو پیدامی گرتوریه
دستوتی خوش و له بروی دستوت پریزمه و تاشه
هزن اوزنی کوره، که له وزیدا بیش به شکرکی
لک هینانی هم چهشنه کوکردانه و داهستنی
که هنر بیو نم فرماده به تنباخ بگره بیلکوئینه
چار مکردنی هموم جزو ناسگزوری کسی
نستی و خوندهولری کوردیش و به جزو
دوهانه ایه نه که په میامی راستقینه خوبی به
کی کورد رانکه یه نه همراهها پریگاش پا نکاته و
دامه زاندی نه (ناکاردیس) یدکی کوردی. شو
له بزرگ جوانه های مامؤستا جه عالم نهیز له
یلکی نویسینی کوردی به لاتینی دا لعزمان
موقتا عوسمان سه بیری یهود نه کی گفتیتنه
نوج برندادشو: نوسفری به ناریانگ گللمی له
متقدوری زمانی شیگلیزی گهشتبه نهندزهیه
نه و مسیت نامکده کشیا بخشیکی له میراتکه
خان کرد بکوهه له ورکی چاکردنی شلف و
ی شیگلیزی دا سعرف بکری
گسر سرچ بدهین نهیین ندم شستانه
پاکردن و تایپ کردن نه عیینه تینکی نه توپیان
نهیشی به لام نهه بهشی نزدی لمبر که وویه که
بکردن و تایپکردن له خوندنه و نزکتره تا
ین

قوتابیه کانیشا دانانی شم
نیشاره تانی نه و نده مه بس نه بسو
زورتری پشت نه استور بسو به وی که
به (تی فکریتیکی کم) (و) (ی)
یه کان لیک جوی بکریته و .
دوای نه مه له سانی (۱۹۲۹) (۱۹۳۰)
نا مامؤستا (توفیق و مهی) جزمی
یه کم (دستوری زمانی کوردی)
چاپکرد به شلفو بی یه کی نیشاره تدار
که پیتیکانی به تایبته تی بی شم نیازه
ما برتری بیو له کتیبه دنا هنگ هر نه و)
پچوار حرفه) ی که مامؤستا سجادی
نه داهینانی خوی و خوی می داشتی
نیشاره تیان بیو دانراوه گهی پیت و
هنگ و بزوینی که ش نیشاره تیان بیو
راواه به نهندانه یه که نه و زور
نیشاره ته له گهمل گهه و رهی کورپس و
راوانی شه قامه که و دواکه و تویی
ویندهواری کوردی پستی شه و میان
برخست که نه کتیبه نایابه که لکی
وقی لی و هر بگیری . نه ک هر نه مه له
دوری متصرفیه که مامؤستا توفیق
مهی کی دا بوزنامه کی زبان له
نیلیمانی چهند زماره یه کی بهم چشته
تنه عده بی یه فره نیشانه ده کرد
له لیره شدا و هکوله پیشه وه و ویتم
برینه که نه و نده زور بیو به خملک
روت نه چوو بیه ته للاکه سه ری
کرت .

نه موو نه ما و هیه شدا تاکو تمرا
ویندهوارانی کورد له نووسراو
رسینی تایبته تی خویاند اش
نیشاره تانه یان به کاره یتیاوه به
پیتی بیو نووسینی پیتی (ی، ل،
به مانه هی لای زورو وودا
نه که وی مسسه لی داهینانی
نیشاره له سه ری پیتی عده بی له
دیدا شتیکی کونه . نه ریتیک نیه
نیستا سه جادی و من دامان هیتایی
نم و نه بی نیمه ش یا وردتر بلیم
نیستا سه جادی هیچی لم
انه دا نه کرد بی نه وی راست بی
حوم له ده هینانی یه کم زماره هی ( )
ویژه) وه مسسه لی یه کخستنی
رسین و به تایبته نووسینی پیتی
(ی، ل) ی کور دیم و هکو و
نیکی گاوه به مرنگاری بیو کهوا
نیکی لابردنی ما وی پیشکه وتنی
نده واری له ناو کوردا زور ته نگ و
نه بی . به بیرمه هات که بیچی
نیک نه دری که نه نیشاره تی ( )
نه خملک له خویانه وه بیریاری
یان داوه له سه ری پیتی (ل و ی)
تایبته تی بیو دانه برتریت له چاپدا
نه نیازه قسمه له گهمل (سهید
بن عانی) مودیری مدرسه
ض الاھلیه کرد کهوا
یه کی لانیوتا پیان هینتا بیو .
ر چی ناوبرا پریاری دا که
ی بیو نه مریکا بیو هینانی نه و
ی ل کور دی دا به کاره هینترین و
تنی پیتی (ل ی و) به

سەعید صدقى كابانەو نامىلىكىيەكى
حفتا لايپرى لە بەغدا لە چاپ درا بە
ناوى (مختصر صرف و نخوى
كوردى) يەوه كەوا پىش لە¹
چاپدانىشى بە چەند سالىنك بە دەست
نووسى لەتاؤ قوتاپياندا هېبۈوه و لە²
قوتابخانەكانتى سەليمانىدا بە دەرس
ئەوتراپىوه، مامۇستايى ناوبرار لە³
لايپە سىئى نامىلىكە كەيا ئەننۇوسى:
(دەبى بىزائىن ئۇ حرفە هيچايانەي
كە لە كوردىدا عمل دېتىزىن و
كلماتيان ئى دروست دەبى چەندن و
چىن . ئەو حرفانە (۲۸) حرفە جەمای
عربى و (۸) حرفى تىرن كە غەيرى
عربىن و ئەمانەن (پ، ج، ئ، گ، ل
، و، ئ) كە وابسو حرفاتە جەمای
كوردى ۳۶ حرفن (۱، ب، ئ، ت،
ث، ج، چ، ح، خ، د، ذ، ر، ز، س
، ش، ص، ض، ط، ئ، ئ، ئ، ئ، ف
، ئ، ق، ك، گ، ل، ن، و، و، ئ)
ئى ئەو كلماتى كە كوردى پەتكى بىن (۴)
ئە، ذ، ض، ط، ئ، ئ، ئ، ئ، ئ، ئ، ئ
ھەر كلمەيە كە كوردىدا دەپىزىزى و
لەم حرفانە ئى دابسو ئەو كلمەيە
كوردى ئەصل ئىيە و ئابى بە كوردى
بىزائىن يادەبى ئۇ نەوعە كلمانە بە⁴
جارى لە كوردىدا ترک بىرىن خۇ
ئەمەش مەكىن ئىيە يادەبى لە سەر
شەكل و شىوه خۇزىان بىنۇسىرىن فقط
لە تەلظىدا بە شىوه كوردى
دەخويىزىتەوە . ئەو هەشت حرفانە
كە عربى نىن شەكلەكى جۇئىيان نىيە اما
بعضىكىيان لە تەقطۇنى زىفادە و
بعضىكىيان يادەبى ئى فەرىننەكى كەم و
يادە دانان ئىششارەت (۷) جۇئى
دەكىرىتەوە و كراوه . (ئ) ئى خوارە
لە (و) ئى كوشراو و (ئ) راست
جۇئى دەكىرىتەوە . كوت و مت وەك
نووسىنى مامۇستا سەعید صدقى
نووسراوەتەوە . وەك ئەبىنин
مامۇستا سەعید صدقى دانانى (۷)
ئى سەر (و) (ئ) ئى ھەر وەك و
نۇختە زىيادەكىانى (ف زج)
باىركدووه بى ئەوهى ھېچ بايدىخىكى
تايىھتى پىنۋە بېبىستى . زۇرتىرى واي
پېشان ئەددا كە (۷) لە سەر (و) (ئ)
دانان شىتكى زانراو بۇ بى لەو
كەت و نازىچەيدا كە ئەو نامىلىكە كەم
تىيا نووسىيە ھېچ مۇزىتكى دەستكىرى
خۇي يايەكىنى كەي ئى نەداوه كەلام
وايە ئەگەر بى ويستايە لە گىانى
زانستى پەرمەرى نەختى كەم بەكتەوە
ھەر پاستەو پەوان بىۋى ئەلەلوا ناوى
خۇي ئى بنى . لىزەدا ئابى ئەمەمان
لەپىر بچى كە ئەم قىسانە مامۇستا
سەعید صدقىش لە ھانەمى قىسە
نەترازان مەيدانى بەكارھىنيان تاقى
نەكىردووه ئەك . ھەر لە چاپكىردىن . كە
ئەتوانرى نەبۈونى پىتى ئىشانە دار
بىكى بە بهانەيەكى پاستەقىنە بەلام
مامۇستايى ناوبرار لە
نووسىنە كانىششىا ھەروەها لە ناو

به لئن پیویسته پیتان بلیم ئەمانه
کین و چین، ئەگەر شاعر نەبن
بەلام پیویسته ئیوهش لەسەرم
راوھەستن تا لەھەلیکى تردا
يەكەيمەكە باسيانتان بۇ بىكم،
چاوهپوانى ئەورە مەپن كەبىان
خەمە ترازوی چەرمىنەوە،
چونكە شاعران ئەكىشىرىن بە
شعرەكانىاندا، شعرەكانىان
لەگەل نەو وەصفى شىعرەي كە
بۇم كردن پېيك ئەكمەۋى يان نەء،
لەگەل هەممۇي يالەگەن
ھەندىكى؟ كە جوابى ئەم
پرسىيارانەمان دايەوە يەعنى
شىعرەكەيان كىشاوه، ئەگەر
حەزئەكەي بلى خۆيىمان كىشاوه
چونكە ئىمە لە هەممۇ كەس
بىرى فىرك، كىرىدەوەي دەست و
وتەي دەميمان گەرەكە. نۇرى
شاعرەكانىان ئەگەر لەبەر ئىۋە
نەلىم هەممۇييان دلدارىنىكى خۇ
پەرسەت و بىن باكن وەكەو
يەكىنگىيان ئەللى:

منیوارم له کوینج دانیشین
چه باکمه عالمه می زیر و زبهر بین
بزورو به خواهش شهگیرین و شهگیرین من

لبایسی چاوی کان و لینوی شان و
 بدوی پونڈی و پرچی شهروی و بالائی
 سهروی بسوه لاچی کے نازان،
 نیانه وی بزانن به لام کاشکی
 زانینه که شیان زانین بواهه من له گهان
 (له سیری نالین)

(تعرکی نه شماری عهشق بازی که گمر
ز وقت همیه چونکه لای من، شیرینی
لبiran، لمنجه و لاری یازان جوانیه؛)
لهم به شیکیه‌تی هم‌مووی نیه، له
هم‌موو ریانیکدا به تابیه‌تی لهزیانی
شاخی نیمه‌دا گهانی جوانی تر همیه که
نیویست بتو هر لهزوه، شاگری
حه‌مامستی له‌دلی شاعره‌کانماندا
له‌لیگری‌سایه. تو خوا پیتم بلین!
نه‌هیه له نیوه‌شوینکی کوردستاندا
لوزهرده په‌ریکایا، لبهری به‌یانیکا
برقوز ناوایی‌کیدا سه‌یری کینو و که‌ز
کا له هاوینیکا سه‌یری گولشن، له
ههارا بپوانته تارای سه‌وزو سوری
هرو دهشت له پایزیکدا گوئی له
رشه‌ی رهش‌باو خردی گه‌لازیزان
گری؛ له‌ستانیکدا گرمه‌ی هم‌ورو
زمه‌ی باران و برسکه‌ی بروسکه‌ی
سوئی لی بیست چا پسی بکه‌وی؛
ماعیش نهیی نایته شاعر!!

ساعریش نهیں نایتھے شاعر!!

هەل ئەگىرسىئىنى. لەگەل چىڭى
ئاسىنىنى گەردوون دەم بە^(۲)
پىكەنин دەست بازى ئەكەت،
لەگەل شىنى نەسىم گەمە بە^(۳)
پىرچى نازداران ئەكەت لەبر
چاواي نا ئومىدان ژىن شىرىن
ئەكەت وە.

شیعر ترجمه‌های نیگای
ناسکنیکی سل و مانا خویندنی
النده‌یه کی گمردن پاک و خاوین،
بیروز و بهرزه، مهدح و ستایشی
یا جنیوی دروی بهقهاد
اسمان و پیسمان ف دبوره.
شیعر بهخوینی دل و فرمیسکی
چاو هنوسسری بوبه همه مور
ازنیکی دل و بینزاویکی چاو
هسف ئه کات. شیعر ئه مانه‌یه و
هله له مانه بهزتره. شیعر و هکو
هله لین (وتیه کی و هزن دارو
فیه داره) بهلام ئه بین بزانن که
هله لیمات لهش و، مانا گیانیه‌تی.
هله کله لیمه‌ی بیک و پیک و
نایه‌کی بهرز و بلند شیعر
هیدا ئه بین. له پاش ئه مه‌ی که
هنه نیتان شیعر چیه ره نگه
همه موقوتان بهیه کبار هاوارکه‌ن به
همه روما بلین: کوا بؤوه کو تو
هله لینیت کورد شیعری نی یه؟!
لئن همه موقوتان به توره بیهوده ئه
همه سیاره ئه که‌ن بهلام من جواباتان
همه وه خوتان شیعری کوردی
همه ویننه وه بزانن چونن له گه‌ن
همه و هسفی شیعری که بوم
هنه گهر (وتینیکی و هزن داری
یه دار). زیاراتران دی بلین
یه‌تی، ئه گپنا ئیوهش له گه‌ن
بلین کورد شیعریکی واى
هه، که له ئه ده بیاتی عالمدا
تینیکی ببی یا شایان بیت،
هه شیعerman نیه. به لئن
هندیکمان هه یه بهلام که گوله
ستیره به شه و پئی ئه و تری
ری یعنی ناتوانین له به رچاوی
ست و دوشمن خومانی پیوه
کیشین. کو تم شیعerman نیه،
هعنی شاعرman نیه (محوی)،
هه کوردی / نالی، ناری، نوی،
هه، حمدی و مختار کین؟!

卷之三

هئ و گفتوجوی شیعر ناسیمان
شارهزا بکه، تاکو خوتان
یناسن ئەگەر دیتان. شعر
رجومانی دله. چى بەدلا بیت
یش و ئازار دەردوخەفت،
بیواو نائومىدى، شین و شادى،
میرىنى و تالى، خوش ویستن و
بن و گومان و باوهەر ترس و بى

اکی، خراپی و چاکیمان
که لیماتی ریک و پیک له
شیوه‌یکی دلگردان بوقدره‌خات
هه مو که سله ئانی
ویندن‌هه ویدا شیوه‌یکی دلی
تیا ئه بینی. شیعر،
رایه‌که تاریکی پیکی ژیانمان
پوشن و یارمه‌تیمان ئه دات له
زینه‌هه حقیقتا. شیعر:
وانی هه مو شتیکمان بوز
رده‌خات زاتهن کیانیش ویلی
وانی یه هم تینویتی پی
شکی. شیعر: له ئاوازی
گیری بولبول، له سروهی
ززه‌ی بهیان، له تافه‌تافی ئاوازی
هر قله‌باز، له فره‌فری بالی
لنده، له ورشه‌ی گیا، له
بغه‌ی مانگه‌شهو، له ئاوابوونی
و هم‌هاتنی مانگ، له
یوهی ئه ستیره، له شه‌پۇلی
یا، له برسکه‌ی بروسکه، له
سی ههور، له هاره‌ی باران،
نهنگی مؤسیقا مانایه‌کمان بوز
دەھینی که له هه مو دلیکدا
اردراوه‌ته‌وه. بەلام ھېشتا
يان نەپریوه تاشیعره‌که
ویندن‌هه شیعر جوانی
وهو مانه‌وهی جوانیه. شیعر
بین دەنگ و سەنگ، هاوار
قىشىنەر، پووخوش و مۇن،
بەگریان و دەم بە پىکەنین و
دەلدارى دىت و دەچىت،
بعر وینه‌یه‌کی ژیانه له
قەقەتى ئەزەلیه‌وه وەرگیراوه،
ئەیه‌که ناشیرینى تیا جوان
نېزى، مەنزوومه‌یه‌کی دریز
چاوه‌یه‌که تا ئەبەد جوانی و
مەتى لى ھەل ئە قولى، شیعر
لەپری جوانیه‌کی پەنھان لا
ت، وەکو (شىلى) ئەملى:
لەشەوانى لىك بىراندا فۇو
رەی دلدارى ئەکا، له پىگائى
اچاد، ھەۋا دەتكەڭشەما:

ئەدەبیاتى كوردى

(شاعیر ہکانمان)

(1)-1-

一九三二

شاعیره کانمان هم تا نیستا بپروا
ناکم له کله لیمه مه در و
ستایش زیارتیان بیستبی. یه کنی
به متواتی شه کهر گفتار و نه وی
تر به بولبوبی شیرین که لام ناویان
لی ناون. هر چنده ئام
له قهبانه یان له لاهه رهی چ پارچه
کاغفنو گوشی روزنامه یه کدا
بو نه نهود سراوه به لام له میشکی
خویان و هندی دهور پشت و
ناسیا و یاندا نزد چاک جن گیر
بووه. به لئن هم تا نیستا بی
لیکدانه وه مه دهمان کردون
له مه شدا مه غدوین چونکه پیاو
له تاریکیدا جوان و ناشیرینی لا
وک یه که به لام له مه دوا شه و
دهوره بقویی که به زهرد بو تری
زیپ و به سه دهف بو تری مرواری.
له مه دوا پوشنایی زانستی
به رچا و یان پوناک ئه کاتا وه
مه مه شتی و دکو خوی
ئه بینیت و پیوسته هم شتی
به پیتی به رزی و نزمی دابنیین.
به درک نه لین گون و به گون
نه لین درک. له پیش ئه دادا
که خوم بخمه نه و دهريا قوله وه
و گمه هری یه گانه هی
شاعیره کانمان تان بوله خارو
خاشاک جوی بکه مه وه له پیش
ئه دادا به ورد بین سه بیری ورد و
درشت و ئاشکارو پنهانی
شیعره کانیاتان بؤ بکم. به لئن
له پیش ئه دادا که پو وشتن له کا
بؤ بیثرم خرماني شیعر تان بؤ
به با بکم. پیوسته و دسفی
گمه هری یه گانه هی ئه ده ب،
شعر) تان بؤ بکم. پیوسته له

^(۱) بوقریونامه‌ی (ژیان) ژماره (۳۳۵) (۲۵) ی

خزمہ تکار

پدیدی ت پوزان جیزازم چووه لای
هابویمک که خالکی دئی خویان
بیو، لەنیزب شاری موسکو شەریا. نەم
ھاوملەی عارمباشچى بیوو لای
شارۆف" ناوینك. چەند سان بیوو هەر
لای شەپویو. توانیبیوو خۇزى بەرپەتە
دلى ئاشاگىمە، نۇرى لى پەزاپىوو و بىز
ھەمووشىتىك بېۋاپى سى نەركە. رەنگە
نەم خۇ بىردىنە پېشىۋەيەي لای ئاشا
لابۇوی دەمىشپى و قىسمىتىنە وەيەوە

(٤) دوایی "جیازم" هاتمه و لارف
ی پرسی: نت هیچ بُو بکمیت؟
لئن واشران. جاری باهمندی
بزینهنه نهنجا هچن.
"جیازم" حمزه چاپکات
شهوه بسو ززو برانی نیشکه و
لیشتوره بهلام بوالت و
ر چاکه.

زیاد بمانه نموده.. نگارچه
هیشتا هر برگه
کارفرمانیشیان بگیرن، هر
پوامان نی ورنگین! نایملن
بته اوی پهکان بکوینت چونکه
نهوا بیگومان خوامان به حمای
خوامانه نهروین!
- "شارف" نامه منده
غاربانه چی یمکه لومه ناکرت..
نهو نیمه ونوت فرمانیک بسو
هاورنکه بوزیرتنه و اینمه
مالویزان نهکات.
- بملنی.. نایق تولهه مارکه?
نهرانی چون زمان بگیرن?
"یمکور" جانوهه زمان پیسکه..
راوهسته من تزلت نهستم..
نه چمه لای ناغا پیش نعلیم که چون
نهو نایاکه دهستی ثعبانی و شالیک
و کاکه نهادنی.. بمناغای
نه سلمدنم که نهم نامه رده
هر جیسمکی بسو گیباوه تمه درزو
فیشاشه!
- نه نه نافرهت.. نمکه گوانه!
کام گوناه؟ بیوچی نهود پیشی
شلیم، درون؟ خوم هزارم قسمکانم
همه مو راستن.. همه مو شتن بسو
ناغا نهکرمه و.. بسو نه چم?
بونیکم؟ نهی نیسته چی بکعنی?
بوکوی چین؟ بویکینه کوئی?
دایر زاندین.. هریه جاری لمناوی
بردین "دایه پرمی گریانی
بکول!".
"جیازم" گوئی لهه مو نهم قسانه
بوو.. و مکو خمنه برکمن به لهشیا
وابیو.. زانی که هانتی نهوج
مالویزانی و سرگردانیمک دوچاری
نم پیره میدو پیرعنه نهکات اوی
نهرانی. دلی وخته لینک بیتنهه.. گمیلک
له شوننده که خوی مات را ووستا..
نوقسی دهربای بیرکردنه و بوو..
لدمداییا پاشو پیاش گهایمه و بسو
ثوری عربانه چی یمکه، نهودیش
که چاوی پیش کهوت؛ پرسی: ما هیچت
له بیچووه؟!
"جیازم" بزمانیکی تیکان و
بنکلهه و ووتی: نه.. هات گوئی لی
بکری.. نه موی نزور سپیاسی نه
خرزمته بکم که به مفت کرد وووه! بهلام
من ناتوانم لیزه نیش بکم!
- چی؟ نهانی چی?
- هیچ.. هزنانکه کم شیش لیزه بکم..
نگه درم بیو فرمانیکی تر.
"یمکور" یمکحار توبه بیوو، ووتی:
- نه تهی لبهر چاوی ناخام بشیتم
دیریکمیت؟ نهود نیازه ههی
کلی گهوج؟ هاتی نه پارایتنهه
یارمهتیت مددم، فرمانیخت بسو
بدوزمه و.. نیستمش نایکمیت؟!
شمره زارت کردم نامعرفدا
خوین هوروژی هننابووه
سردوچاوی "جیازم" چاوی
شونکرد، بهلام و رتی لعدم
نه هاته دهروه.
یمکور "بسووکی یمه و پشتی تن
رد و بن دهند بیو.
"جیازم" یش بهن سپایی شهیقه که
ملکرت و ثوری عربانه چی یمکه
جن هیشت و خیزا حوشکه بیزی
درگاکه هات بدمدیواو بسپاکرین
خانووکه دوورکه و تهه.
پیروو له خوشی و کامرانی.

هەندى پەيىش

* "گەلاوىز" گۆقارىكى پۇشنبىرى يە يەكەمین نىازى بىزلىرى، زمانى كوردى و ژياندى ئەدەبىياتى كوردى يە به پاراستن و كۆكىرىنى وەرى ۋەرگىپانى نووسىنى جوان و كتىبى چاڭى بىكىان.

زماره (١) گۆقارى گەلاوىز ١٩٣٩
سېرىنەوهى ناوى كوردىستان هەر بۇ لەناوبىرىنى نەتەوهى كوردى بۇوه، ئەگىنا ناوى "پەلەجوانى و خۆشى و سىحر و پىرۇزى كوردىستان" چ زيانىكى ھىيە؟ ئەرى خەلکىنە! مەرۇف بانگ كردى بەناوى خۆى، ولات دىيارى كردى بەناوى خۆى شتىكى سروشتى و ئاسايى نىيە؟ كە ئەمەوابى ئەرى بۇچى ھەندى لەناوى كوردىستان دەسلەمىنەوه؟ ئەلین گوايە ناوى كوردىستان ماناي جىا بۇونەوهى كوردى لە عىراق دەگەيەنى.

پۇزىنامە خەبات

زماره (٤٣) ١٩٥٩/٣٠/ئابى
لە نىسانى ١٩٥٦ دادەستم كرد بە نووسىنى ئەم داستانە - ژانى گەل - كۆسىپى ھەر گەورە ئېگەم ئەوه بۇ چۈن وابكەم لەچىنگ سانسۇرى پىشىمى نوكىرى و كۈنەپەرسى (نورى سەعىد) رىزگارى بىكەم و بىكەيەنمە دەست خويىندەوارانى كوردى. بۇ زال بۇون بەسەر ئەم كۆسىپەدا پىگا كۈنەكەم گىرتىبەر، پىگەي شوينە ونى و شاردەنەوهى زەمين و زەمانى داستانەكەو دەرنەخستى ناولو رەگەز و نەتەوهى قارەمانەكانى. بەلام ئەويى پاست بى تامن بەكاوخۇ ئىبۇممەوه، مەركى (شىيخ مەحمد) ئى گەورە و ھەلکوتانە نامەردانەكەي سەر مىسرى بەسەردا ھات لە تشرىنى يەكەمى ١٩٥٦ دا. حۆكمەت ئەويانى كرد بە بەمانەي دامەززىانى وەرى حۆكمى عورفى لەسەرانسىرى عىراقدا بۇ راونان و گىرتىن و ئازاردانى ئازايخوازان و پۇشنبىران. منىش لە پىرىشكى رىزگارم نەبۇو. دواى گىرانى خۆم، مالەوه كەوتبوونە شاردەنەوهى كەل و پەل و نوسىن و كتىبەكانم، ھەر بەستەكەيان لە شوينى شاردىبۇوه و ھەر باولەيان بۇ لايەك پەۋانە كەدبىوو. كە زولم و زۆر نەختى تەمى رەويەوه و بەرەبەرە كەوتەمەوه سەرەتكارى شتەكانم، ھەندى نووسىن و كتىبەم ھەر بۇ نەدقىزايەوه. لام وايە ئەوكەسانەي لامان دانا بۇون ترس نۇرى بۇ ھەنئابۇون سووتاندېبۇويان. لام وابوو ئەم داستانەش يەكىنە لەوانە. زۆر ھەولم دا سەر لەنۇي بىنۇوسمەوه يۇم نەكرا. تاپىئار لەناكاو ھاپرىيەك باولى كتىبى بۇ ھەنئامەوه، دىم داستانە بۇرىنى تىايىھ.

گۆقارى بىزگارى زماره (٥)
١٩٦٩/٦/٢٢

جىاكارىنەوهى رەنگەكان : ھەلۇ

چاب: ئۇقسىتى دلىز

كريس كۆچىرا لەكتىبى

(مېزۇوى كورد لەسەددى نۇزىدەو بىستدا)

دەلى:

* ئىبراھىم ئەحمدە كەسەرەكى كەنجه پۇشنبىرەكان بۇو، مەرۇققىكى زانايىه، لەسەرەتاوه بەخاوهن دىدىتىكى پۇمانىتىك و دواتر بە نووسەرەنلىكى رىاليست ناساندرارو و و تىراوه ئىبراھىم ئەحمدە بەراسىتى نوينەرەنلىكى پىتىشەرەوى رىبازى رىاليزمە. دەسەلاتى بەسەر ئەدەبىياتى زمانى كوردى، عەرەبى، ئىنگلىسي، فارسى دا ھەبۇوه. چەند مانگىك پاش ئەوهى لەچاوان ون بۇوه، لە ئەشكەوتىكدا خۆى شاردۇتەوه، رۇزىنامە نووسەكان چوونەتە لاي و پىرسىياريان لىيى كردى، لە ئەشكەوتەكەدا چاوابىان بەكتىبەخانەيەك كەوت كە كتىبى، پاسن و دىستۆفيىسىكى و ماركس و پاسترناك و لينين و پەرتۇوكى سالىسبۇرى، ژان پۇل سارتەرى تىندا بۇو.

پرۇزى داھاتوومان

تايىبەتە بە

(مەھمەد مەولۇد مەمە)

چىرۇكنووس.

sard